

Sesijas dokuments

A8-0317/2015

5.11.2015

ZIŅOJUMS

par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem
(2015/2066(INI))

Īpašā komiteja nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos

Līdzreferenti: *Elisa Ferreira* un *Michael Theurer*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
1. PIELIKUMS. SANĀKSMĒS PIEDALĪJUŠOS PERSONU SARAKSTS (KOMITEJAS SANĀKSMES UN DELEGĀCIJAS)	45
2. PIELIKUMS. ATBILŽU SARAKSTS PA VALSTĪM/ IESTĀDĒM	49
3. PIELIKUMS. DAUDZNACIONĀLĀS KORPORĀCIJAS, KAS BIJA UZAICINĀTAS PIEDALĪTIES KOMITEJAS SANĀKSMĒS	51
4. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI BEĻĢIJĀ	52
5. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI LUKSEMBURGĀ	57
6. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI ŠVEICĒ	62
7. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI ĪRIJĀ	68
8. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI NĪDERLANDĒ	74
9. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI APVIENOTAJĀ KARALISTĒ	80
MAZĀKUMA VIEDOKLIS	86
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	87
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA.....	88

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem (2015/2066(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. un 13. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107., 108., 113., 115., 116., 175. un 208. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. februāra lēmumu par Īpašās komitejas nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos izveidi, pilnvarām, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu,
- ņemot vērā Starptautiskā Pētnieciskās žurnālistikas konsorcijs (*ICIJ*) atklājumus par nodokļu nolēmumiem un cita veida kaitējošu praksi Luksemburgā, kuri ir kļuvusi pazīstami ar nosaukumu *LuxLeaks*,
- ņemot vērā iznākumu G7, G8 un G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmēm par starptautiskiem nodokļu jautājumiem, it īpaši sanāksmēm, kas notika Elmvā 2015. gada 7. un 8. jūnijā, Brisbenā 2014. gada 15. un 16. novembrī, Sanktpēterburgā 2013. gada 5. un 6. septembrī, Lohairnā 2013. gada 17. un 18. jūnijā un Pitsburgā 2009. gada 24. un 25. septembrī,
- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) 1998. gada ziņojumu “Kaitējoša nodokļu konkurence — jauns globāls jautājums”,
- ņemot vērā ESAO 2013. gada ziņojumu “Nodokļu bāzes samazināšana un peļņas novirzīšana (*BEPS*)”, ESAO rīcības plānu attiecībā uz *BEPS* un turpmākās publikācijas,
- ņemot vērā nesen notikušo Eiropadomes sanāksmju secinājumus par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (2013. gada 14. marts), par nodokļiem (2013. gada 22. maijs), par automatisko informācijas apmaiņu (2014. gada 18. decembris), par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*), automatisko informācijas apmaiņu pasaules mērogā un kaitējošiem nodokļu pasākumiem (2014. gada 18. decembris) un par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (2014. gada 27. jūnijs),
- ņemot vērā Ekonomikas un finanšu (*ECOFIN*) padomes secinājumus un 2015. gada 22. jūnija ziņojumu Eiropadomei par nodokļu jautājumiem,
- ņemot vērā Rīcības kodeksa jautājumu (uzņēmējdarbības nodokļi) grupas pusgada ziņojumus Padomei par Rīcības kodeksu,
- ņemot vērā Administratīvās sadarbības direktīvu¹, Procentu un honorāru maksājumu

¹ Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīva 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.) — par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu jomā.

direktīvu¹ un Komisijas jaunākos likumdošanas priekšlikumus to grozīšanai,

- ņemot vērā Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvu 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs² (Mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīvu), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2015. gadā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīvu 2014/56/ES, ar kuru groza Direktīvu 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas³,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 22. marta Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD 108. panta piemērošanai⁴,
- ņemot vērā Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību attiecībā uz tiešo nodokļu un apdrošināšanas prēmiju aplikšanu ar nodokļiem⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 26. februāra paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas ekonomikas un sociālo lietu komitejai par ES Kopējā iekšējo cenu noteikšanas foruma darbību strīdu novēršanas un strīdu izšķiršanas procedūras jomā un par iepriekšēju cenu noteikšanas nolīgumu pamatnostādņēm ES (COM(2007)0071),
- ņemot vērā Komisijas 1998. gada 10. decembra paziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas attiecas uz tiešo nodokļu uzlikšanu uzņēmumiem (98/C 384/03),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 17. jūnija paziņojumu “Taisnīga un efektīva uzņēmumu ienākumu nodokļa sistēma Eiropas Savienībā: piecas galvenās rīcības jomas” (COM(2015)0302),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 18. marta paziņojumu par nodokļu pārredzamību cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un pret nodokļu apiešanu (COM(2015)0136),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 6. decembra paziņojumu “Rīcības plāns, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas” (COM(2012)0722),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 6. decembra ieteikumu par agresīvu nodokļu

¹ Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/49/EK par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (OV L 157, 26.6.2003., 49. lpp.).

² OV L 225, 20.8.1990., 6. lpp.

³ OV L 158, 27.5.2014., 196. lpp.

⁴ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁵ OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp.

plānošanu (C(2012)8806),

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 6. decembra ieteikumu par pasākumiem nolūkā mudināt trešās valstis piemērot minimālos labas pārvaldības standartus nodokļu lietās (C(2012)8805),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 27. jūnija paziņojumu par konkrētiem veidiem, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, tostarp attiecībā uz trešām valstīm (COM(2012)0351),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada priekšlikumu Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) (COM(2011)0121) un Parlamenta 2012. gada 19. aprīļa nostāju par to,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 25. oktobra paziņojumu “Atjaunota ES stratēģija 2011.–2014. gadam attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību”,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju 1997. gada 1. decembra rezolūciju par rīcības kodeksu uzņēmējdarbības nodokļu jomā¹ un Rīcības kodeksa jautājumu grupas (uzņēmējdarbības nodokļi) regulāros ziņojumus Padomei,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2014. gada 30. aprīļa ieteikumu par ziņotāju aizsardzību,
- ņemot vērā *Simmons & Simmons* 1999. gada ziņojumu par administratīvo praksi, kas minēts Rīcības kodeksa grupas 1999. gada *Primarolo* ziņojuma 26. punktā (SN 4901/99) un šī ziņojuma atjauninājumu 2009. gadā,
- ņemot vērā grozījumus, ko Parlaments 2015. gada 8. jūlijā pieņēma attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes priekšlikumu direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2007/36/EK attiecībā uz akcionāru ilgtermiņa iesaistīšanas veicināšanu un Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz paziņojuma par korporatīvo pārvaldību dažiem elementiem,
- ņemot vērā 2015. gada 8. jūlija rezolūciju par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu kā sarežģītiem jautājumiem, kas risināmi saistībā ar pārvaldību, sociālo aizsardzību un attīstību jaunattīstības valstīs²,
- ņemot vērā 2015. gada 25. marta rezolūciju par gada pārskatu nodokļu jomā³,
- ņemot vērā 2015. gada 11. marta rezolūciju par 2013. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu⁴,
- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu⁵,
- ņemot vērā 2013. gada 21. maija rezolūciju par cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā,

¹ OV C 2, 6.1.1998., 2. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0265.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0089.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0062.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0444.

izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu oāzēm¹,

- ņemot vērā 2012. gada 19. aprīļa rezolūciju par aicinājumu pēc konkrētiem pasākumiem, lai apkarotu krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas²,
- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par nodokļiem un attīstību — sadarbība ar jaunattīstības valstīm, lai veicinātu labu pārvaldību nodokļu lietās³,
- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par labas pārvaldības veicināšanu nodokļu lietās⁴,
- ņemot vērā dažādās parlamentārās uzklaušīšanas — un tām sekojošos ziņojumus par to pašu tematu —, kas tika rīkotas dalībvalstu parlamentos un it īpaši Apvienotās Karalistes parlamenta Pārstāvju palātā, ASV Senātā un Francijas Nacionālajā asamblejā,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Īpašās komitejas nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos ziņojumu (A8-0317/2015),

LuxLeaks: *fakti un skaitļi*

- A. tā kā *LuxLeaks* skandāls, kas izcēlās 2014. gada 5. novembrī, kad Starptautiskais Pētnieciskās žurnālistikas konsorcijs nodeva atklātībai konfidenciālus dokumentus aptuveni 28 000 lappušu garumā, kuros izklāstītas Luksemburgas nodokļu pārvaldes iestādes un vairāk nekā 300 daudznacionālu korporāciju vairāk nekā 500 privātas vienošanās par nodokļiem laikposmā no 2002. līdz 2010. gadam, atklājot to, cik lielā mērā tiek izmantoti slepeni darījumi, kuros figurē sarežģītas finanšu struktūras ar mērķi iegūt milzīgus nodokļu samazinājumus; tā kā daudzos gadījumos Luksemburgas meitasuzņēmumu — kas uzņēmējdarbībā apgroza simtiem miljonu euro — klātbūtne Luksemburgā un šajā valstī veiktā saimnieciskā darbība ir necīga;
- B. tā kā ar uzņēmumu nodokļa bāzes samazināšanas un agresīvas nodokļu plānošanas praksi saistītie jautājumi starptautiskā līmenī ir zināmi un tiek analizēti vismaz vairākus gadu desmitus; tā kā *LuxLeaks* šiem jautājumiem pievērta sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu uzmanību, atklājot apšaubāmu praksi nodokļu jomā, kuru īsteno grāmatvedības uzņēmumi vienā konkrētā dalībvalstī; tā kā Komisijas veikto izmeklēšanu un Parlamenta īpašās komitejas darba rezultātā tika atklāts, ka tas nav vienīgais gadījums, bet gan Eiropā un ārpus tās plaši izplatīta prakse, kas izpaužas kā nodokļu pasākumu īstenošana, samazinot dažu lielo korporāciju kopējās nodokļu saistības, lai mākslīgi palielinātu attiecīgās valsts nodokļu bāzi uz citu valstu rēķina, no kurām dažās tiek īstenoti taupības pasākumi;
- C. tā kā šāda rīcība — kas bieži vien iznīcina saikni starp vietu, kurā tiek radīta vērtība, un vietu, kurā gūtajai peļņai tiek uzlikts nodoklis, — neaprobežojas ar nodokļu nolēmumiem, bet ietver plašu klāstu kaitējošas nodokļu prakses veidu, ko valstu nodokļu pārvaldes iestādes īsteno ES un ārpus tās;

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0205.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0137.

³ OV C 199 E, 7.7.2012., 37. lpp.

⁴ OV C 341 E, 16.12.2010., 29. lpp.

- D. tā kā šādas prakses pakļaušana publiskai kontrolei ir daļa no demokrātiskas kontroles; tā kā, ņemot vērā šādas prakses nelabvēlīgo ietekmi uz sabiedrību kopumā, tā var pastāvēt tikai tik ilgi, cik tā paliek neatklāta vai tiek pieļauta; tā kā pētnieciskie žurnālisti, nevalstiskais sektors un akadēmiskās aprindas ir palīdzējuši atklāt nodokļu apiešanas gadījumus un informēt par tiem sabiedrību; tā kā tik ilgi, kamēr minētos gadījumus nav iespējams novērst, to atklāšanai vajadzētu būt daļai no sistemātiskākas ziņošanas un informācijas apmaiņas mehānismiem, nevis būt atkarīgai no atsevišķu ziņotāju drosmes un ētikas izjūtas;

Dalībvalstu pieeja regulējumam uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā

- E. tā kā 2012. gadā Savienības 28 dalībvalstīs no uzņēmumu ienākuma nodokļa gūtie ieņēmumi vidēji bija 2,6 % no IKP¹;
- F. tā kā atbilstoši Līgumam tiešo nodokļu uzlikšana ir dalībvalstu kompetencē; tā kā tiktāl, cik sniedzas ES kompetence nodokļu uzlikšanas jomā, šās kompetences īstenošanai Padomē parasti piemēro vienprātības prasību; tā kā tādēļ — neraugoties uz nesējumiem notikumiem ES integrācijā, kuri saistīti ar iekšējo tirgu un citām ES Līgumos ietvertām jomām, piemēram, starptautiskās tirdzniecības nolīgumiem, vienoto valūtu, ekonomisko un fiskālo pārvaldību, kā arī noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas principiem un tiesību aktiem, — uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanas jomā ES līmenī vēl nav pieņemti svarīgi lēmumi; tā kā dalībvalstīm ir jāievēro Eiropas tiesību akti konkurences jomā un jānodrošina, ka to tiesību akti nodokļu jomā ir saderīgi ar iekšējā tirgus principiem un nerada konkurences izkropļojumu; tā kā, piešķirot katrai dalībvalstij veto tiesības, vienprātības noteikums Padomē mazina stimulu no pašreizējā stāvokļa pāriet uz tādu risinājumu, kas orientēts uz ciešāku sadarbību; tā kā — ja vien netiek izmantota LESD 116. pantā paredzētā procedūra — lai mainītu vienprātības prasību tiešo nodokļu jautājumos, būtu jāgroza Līgums;
- G. tā kā pašreizējā situācija, kad katrai dalībvalstij ir veto tiesības, nozīmē to, ka visām dalībvalstīm ir jārikojas izlēmīgi un jāsadarbojas, risinot šo Eiropas mēroga problēmu, kas ir izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešana;
- H. tā kā, neskaitot dažus apsveicamus izņēmumus, dalībvalstu politiskie pārstāvji nav bijuši pietiekami pretimnākoši nodokļu apiešanas, tostarp nodokļu nolēmumu, problēmas risināšanā;
- I. tā kā Eiropas iekšējā tirgū kapitāls plūst brīvi un lieli uzņēmumi ziņo par savu darbību konsolidēti, bet nodokļus iekasē valstu nodokļu iestādes, un informācijas apmaiņa starp tām ir visai ierobežota;
- J. tā kā pabeigtā iekšējā tirgū lēmumus par investēšanu un uzņēmumu izvietojumu nevajadzētu ietekmēt nekādiem mākslīgiem tirgus izkropļojumiem; tā kā globalizācija, digitalizācija un kapitāla brīva aprīte tomēr rada labvēlīgus apstākļus intensīvākai nodokļu konkurencei starp dalībvalstīm un konkurencei ar trešām valstīm, lai piesaistītu investīcijas un uzņēmumus; tā kā ir svarīgi paturēt un piesaistīt uzņēmumus Eiropā, bet tas nedrīkstētu izpausties kā potenciāli kaitējošas nodokļu shēmas, kuru galvenais mērķis ir veicināt investīcijas un piesaistīt papildu saimniecisko darbību, reaģējot uz līdzīgiem kaimiņvalstīs īstenotiem pasākumiem, vai kuras ir paredzētas, lai novērstu to, ko uzskata par iepriekš pastāvošu nelīdzsvarotību dalībvalstu starpā relatīvas

¹ Tendences nodokļu uzlikšanā Eiropas Savienībā, 2014. gada izdevums, *Eurostat*.

labklājības, lieluma vai perifēras atrašanās vietas ziņā; tā kā turklāt dažās jurisdikcijās, šķiet, pastāv korelācija starp piesaistošu uzņēmumu ienākuma nodokļa režīmu un augstu valsts labklājības līmeni; tā kā optimāla nodokļu sistēmas struktūra ir atkarīga no daudziem faktoriem, un tāpēc tā katrā valstī ir atšķirīga; tā kā kaitējoša nodokļu konkurence dalībvalstu starpā ierobežo vienotā tirgus potenciālu;

- K. tā kā, tā vietā lai koncentrētos tikai uz pievilcīgas uzņēmējdarbības vides veicināšanu, piemēram, ar labu infrastruktūru un augstas kvalitātes darbaspēku, tostarp izmantojot produktivitāti sekmējošus izdevumus, un nodrošinātu nodokļu sistēmas stabilitāti un prognozējamību, valstis, piedaloties nodokļu konkurences spēlē, izmanto savus tiesību aktus apvienojumā ar savu nodokļu nolīgumu tīkliem, lai popularizētu sevi kā valstis, kurās investēt, kā mezglus, caur kuriem virzīt finanšu plūsmas, vai kā valstis, kurās reģistrēt peļņu, tādējādi piesaistot uzņēmumus vai pastkastītes uzņēmumus uz partnervalstu rēķina un radot negodīgu praksi to starpā; tā kā, atsevišķi ņemot, ikviena valsts ir skaidri ieinteresēta dzīvot uz citu valstu rēķina, t. i., būt pirmajai, kas izstrādā un īsteno specifiskas nodokļu shēmas un noteikumus, lai piesaistītu nodokļu bāzi, un būt pēdējai, kas piedalās jebkādā ar sadarbību un koordinēšanu saistītā darbībā, lai risinātu nodokļu apiešanas problēmu;
- L. tā kā starp dalībvalstīm pastāv konkurence nodokļu jomā; tā kā Savienības dalībvalstu lojālas sadarbības princips ir izklāstīts LES 4. pantā; tā kā dalībvalstīm lojālas sadarbības princips būtu pilnībā jāpiemēro nodokļu konkurences jautājumos;
- M. tā kā dažas dalībvalstis ieņem divkosīgu nostāju attiecībā uz nodokļu apiešanu, no vienas puses, sūdzoties par savas nodokļu bāzes samazināšanos, lai gan vienlaikus tās ir atbildīgas par tādu pastāvošo valsts un starptautisko nodokļu sistēmu koncepciju, kas šādu samazināšanos padara iespējamu, un, no otras puses, tomēr kavējot jebkādas tādas izmaiņas savā nodokļu sistēmā, kuras paredz pāreju uz koordinētāku risinājumu; tā kā saistībā ar pilnīgu kapitāla mobilitāti ES un Komisijas pausto mērķi ieviest kapitāla tirgu savienību būtu pilnībā jāņem vērā valstu nodokļu sistēmu un ieņēmumu savstarpējā atkarība un ietekme, paturot prātā individuālu dalībvalstu pieņemto lēmumu plašās labvēlīgās un nelabvēlīgās pārrobežu sekas, jo vienas valsts nodokļu stimulē nozīmē citas valsts nodokļu bāzes samazināšanos;
- N. tā kā mēs vērojam paradoksus, ka brīvā konkurence starp dalībvalstīm nodokļu jautājumos ir izraisījusi konkurences noteikumiem neatbilstošu rīcību un konkurences izkropļojumus;
- O. tā kā valstu tautsaimniecības ir guvušas ļoti lielu labumu no Eiropas vienotā tirgus ieviešanas, jo tās ir kļuvušas konkurētspējīgākas un pievilcīgākas globalizētas ekonomikas apstākļos, un tā kā nodokļu konverģence starp dalībvalstīm galu galā radīs tādu pašu ietekmi;
- P. tā kā likumdevēji un nodokļu pārvaldes iestādes, kurām bieži vien ir nepietiekami resursi, nespēj paredzēt inovatīvas nodokļu apiešanas shēmas, ko izstrādā un popularizē daži nodokļu konsultanti, īpaši ļoti lieli grāmatvedības uzņēmumi, juristi un starpnieku uzņēmumi, bet gan tikai reaģēt uz tām, turklāt dažreiz ar būtisku nokavēšanos; tā kā, konkrētāk, pieredze liecina, ka ES iestādes, kurām būtu jānovērš jaunu kaitējošu nodokļu pasākumu ieviešana (piemēram, dalībvalstu 1998. gadā izveidotā Rīcības kodeksa jautājumu grupa vai Komisija kā Līgumu izpildes uzraudzītāja), ir izrādījušās nespējīgas vērsties pret šādu nevēlamu notikumu attīstību, dažreiz reaģējot neefektīvi vai pamatojoties uz pārāk ierobežotu mandātu, un ka Eiropas Savienībā ir ieviesti

daudzi jauni un nereti agresīvi nodokļu apiešanas pasākumi vai nolīgumi, piemēram, patentiem labvēlīgs nodokļu režīms; tā kā Eiropas Savienībā un visā pasaulē daudznacionālās korporācijas nodokļu apiešanas shēmu izstrādē paļaujas uz labi organizētas kvalificētu nodokļu konsultantu nozares, kā arī banku un citu finanšu pakalpojumu sniedzēju kompetenci; tā kā šīs nozares pārstāvji vienlaikus darbojas arī struktūrās, kas nodokļu jautājumos konsultē valdības un publiskas institūcijas, piemēram, ES Labas nodokļu pārvaldības platformā; tā kā pastāv bažas par interešu konfliktiem, kas varētu rasties tādēļ, ka vieni un tie paši uzņēmumi sniedz konsultācijas gan publiskām iestādēm, gan privātām daudznacionālām korporācijām;

- Q. tā kā visai nodokļu plānošanai būtu jānotiek saskaņā ar tiesību aktiem un piemērojamiem nolīgumiem; tā kā līdz ar to vispiemērotākā reakcija uz agresīvu nodokļu plānošanu ir laba likumdošana un starptautiskā koordinācija attiecībā uz vēlamajiem rezultātiem;
- R. tā kā tiesību aktu īstenošana ir izšķiroša, lai sasniegtu paredzētos mērķus; tā kā šāda īstenošana ir valsts pārvaldes iestāžu pārziņā un tām bieži vien ir maz stimulu savstarpēji sadarboties Eiropas līmenī; tā kā šī situācija palielina un pasliktina diverģenci, ko jau rada tiesību aktu noteikumu atšķirības Savienībā;
- S. tā kā iestāžu trijotne (Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka un Starptautiskais Valūtas fonds), kas uzrauga finansiālo un fiskālo korekciju programmas dalībvalstīs, piemēram, Portugālē un Grieķijā, nemēģināja novērst nodokļu amnestiju, nodokļu nolēmumus, nodokļu atvieglojumus un nodokļa atbrīvojuma shēmas, kas bija un ir netaisnīgi diskriminējoši, jo no tiem gūst labumu korporācijas un fiziskas personas, kas izvairās no nodokļu maksāšanas pilnā apmērā, tie būtiski samazina valsts ieņēmumus un palielina slogu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un iedzīvotājiem, kuriem jau tā ir uzlikti pārāk lieli nodokļi;
- T. tā kā nodokļu noziegumu un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas izmeklēšana un kriminālvajāšana, kas bieži vien ir saistīta ar finanšu operācijām un juridiskām personām vairākās jurisdikcijās, ir ārkārtīgi sarežģīta; tā kā darbinieki, kas dalībvalstīs ir atbildīgi par izmeklēšanu un nodokļu noziegumus un citus finanšu noziegumus izdarījušo likumpārkāpēju kriminālvajāšanu, bieži vien ir nepietiekami apmācīti un viņiem nav pietiekamu resursu;
- U. tā kā taupības politikas pasākumi un budžeta ierobežošana pēdējos gados ir ievērojami samazinājusi nodokļu pārvaldes iestāžu spēju izmeklēt nodokļu noziegumus un kaitējošu nodokļu praksi; tā kā šie samazinājumi radīja īpaši lielu kaitējumu valstīs, kurās tika piemērotas trijotnes vadītās finansiālās palīdzības programmas, jo tajās valsts ieņēmumu pieaugums tika panākts, uzliekot pārmērīgi lielus nodokļus MVU un iedzīvotājiem, bet tajā pašā laikā lielām korporācijām un turīgām personām, kas nemaksā nodokļus pilnā apmērā, bieži tika piemērota nodokļu amnestija, nodokļu nolēmumi un citi nodokļu atbrīvojumi un atbalsta shēmas, kā tas bija Portugālē un Grieķijā;

Nodokļu nolēmumi un kaitējoša nodokļu prakse

- V. tā kā dalībvalstīs nodokļu nolēmumi ietver daudzus un dažādus prakses veidus, no *ad hoc* politikas līdz skaidri ierobežotai tiesību aktu piemērošanai, iespējamās piemērošanas jomas un aptverto jautājumu, saistošā rakstura, izmantošanas biežuma, atklātības, ilguma un maksas veikšanas ziņā; tā kā starptautiskā līmenī nav

vispārpieņemtas nodokļu nolēmuma definīcijas, izņemot Komisijas atsaukšanos uz tiem kā uz jebkāda veida saziņu vai jebkādu citu instrumentu vai darbību ar līdzīgu ietekmi, kuru veic konkrētā dalībvalsts vai kura tiek veikta šīs dalībvalsts vārdā attiecībā uz nodokļu jomas tiesību aktu interpretēšanu vai piemērošanu;

- W. tā kā nodokļu nolēmumi pēc savas būtības nav problemātiski, jo tie var — un tāds ir to sākotnējais mērķis — sniegt juridisku noteiktību nodokļu maksātājam un samazināt finansiālu risku godīgiem uzņēmumiem gadījumos, kad nodokļu jomas tiesību akti vai to konkrēta piemērošana konkrētos apstākļos nav skaidra vai tiek atšķirīgi interpretēta, īpaši attiecībā uz sarežģītiem darījumiem, un līdz ar to ļaut nākotnē izvairīties no iespējamiem strīdiem starp nodokļu maksātāju un nodokļu iestādi;
- X. tā kā saistībā ar ciešākām un uz lielāku sadarbību orientētām attiecībām starp nodokļu pārvaldes iestādēm un nodokļu maksātājiem nodokļu nolēmumu prakse ir attīstījusies kā instruments, ar kura palīdzību var novērst atsevišķiem darījumiem piemērojamā nodokļu režīma aizvien pieaugošo sarežģītību aizvien sarežģītākā, globalizētākā un digitalizētākā ekonomikā; tā kā — lai gan dalībvalstis apgalvo, ka nolēmumi nedod rīcības brīvību, bet ir tikai veids, kā precizēt nodokļu jomā spēkā esošos tiesību aktos, vienlaikus paturot šos nolēmumus slepenībā, — Parlamenta īpašās komitejas darbs ir apstiprinājis, ka nodokļu nolēmumus var izdot bez tiesiskā regulējuma, izmantojot neoficiālus vai diskrecionārus pasākumus, ar kuriem atbalsta nodokļu virzītas struktūras, kas paļaujas uz nodokļu plānošanas instrumentiem, kurus parasti izmanto daudznacionālas korporācijas, lai samazinātu savu nodokļu iemaksu; tā kā šis jautājums, šķiet, ir īpaši svarīgs attiecībā uz nolēmumiem, kas saistīti ar cenu noteikšanu pārvedumiem uzņēmuma iekšienē (iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu), bet ne tikai tajos; tā kā, nodrošinot juridisko noteiktību tikai daži atsevišķiem dalībniekiem, nolēmumi var radīt nevienlīdzību starp uzņēmumiem, kuriem tie tiek izdoti, un tās pašas nozares uzņēmumiem, kam tie nav pieejami;
- Y. tā kā nedz ESAO, nedz Eiropas Komisija nav pieprasījusi izbeigt nodokļu nolēmumu piemērošanas praksi kā tādu;
- Z. tā kā iepriekšējiem nodokļu nolēmumiem nevajadzētu nekādā veidā ietekmēt darījumiem piemērojamo nodokļu režīmu, nedz arī tikt piemērotiem tikai atsevišķiem nodokļu maksātājiem, bet gan vienādos apstākļos tiem vajadzētu būt tādi pašai ietekmei kā pamatā esošo nodokļu noteikumu *ex post* piemērošanai; tā kā līdz ar to šajā ziņojumā galvenā uzmanība netiek strikti koncentrēta tikai uz nodokļu nolēmumiem, bet arī — saskaņā ar Parlamenta īpašajai komitejai (TAXE) piešķirtajām pilnvarām — uz jebkuru rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu nodokļu pasākumu, uz ko var attiecināt kaitējošu nodokļu praksi šī jēdziena vispārējā nozīmē, proti, pasākumiem, kuru mērķis ir piesaistīt nerezidentu uzņēmumus vai darījumus uz citu nodokļu jurisdikciju rēķina, kurās parasti šie darījumi būtu jāapliek ar nodokli, un/vai pasākumiem, ar kuriem tiek privilīģēti tikai daži uzņēmumi, tādējādi kropļojot konkurenci;
- AA. tā kā kaitējošai nodokļu praksei zināmā mērā var būt šādas nevēlamas sekas: pārredzamības trūkums, patvaļīga diskriminācija, konkurences izkropļojumi un nevienlīdzīgi konkurences apstākļi iekšējā tirgū vai ārpus tā, ietekme uz vienotā tirgus integritāti un uz nodokļu sistēmas taisnīgumu, stabilitāti un leģitimitāti, lielāku nodokļu uzlikšana mazāk mobiliem ekonomikas faktoriem, lielāka ekonomiskā nevienlīdzība, negodīga konkurence starp valstīm, nodokļu bāzes samazināšanās, sociālā neapmierinātība, neuzticēšanās un demokrātijas deficīts;

AB. tā kā būtu jāatzīst, ka, lai gan MVU joprojām ir galvenais ekonomikas un nodarbinātības virzītājspēks Eiropā, daudznacionāliem uzņēmumiem arī ir būtiska nozīme investīciju, ekonomikas izaugsmes un darbvietu nodrošināšanā; tā kā tas, ka tās godīgi maksā nodokļus valstīs, kurās notiek faktiskā saimnieciskā darbība un vērtības radīšana, joprojām ir ļoti svarīgs minēto uzņēmumu ieguldījums Eiropas sabiedrības labklājībā un ilgtspējībā;

Īpašs komitejas darbs

- AC. tā kā 2015. gada 26. februārī izveidotā par attiecīgo jautājumu kompetentā īpašā komiteja ir noturējusi 13 sanāksmes, kurās tā uzklusēja Komisijas priekšsēdētāju *J.-C. Juncker*, komisārus *M. Vestager* un *P. Moscovici*, Francijas, Itālijas, Luksemburgas, Spānijas un Vācijas finanšu ministrus, ESAO pārstāvjus, kā arī ziņotājus, pētnieciskos žurnālistus, ekspertus, akadēmiķus un daudznacionālo korporāciju, profesionālo apvienību, arodbiedrību, NVO un ES dalībvalstu parlamentu pārstāvjus (sk. 1. pielikumu); tā kā, lai izpētītu savu pilnvaru trešo valstu dimensijas specifiskos aspektus, TAXE komitejas delegācija apmeklēja Šveici un faktu vākšanas braucienu vadīšanas nolūkā šādas dalībvalstis: Beļģiju, Luksemburgu, Īriju, Nīderlandi un Apvienoto Karalisti; tā kā tika organizētas arī tikšanās ar Gibraltāra un Bermudu Salu valdības pārstāvjiem;
- AD. tā kā dažreiz komitejas darbu apgrūtināja tas, ka vairākas dalībvalstis un Padome neatbildēja savlaicīgi (sk. 2. pielikumu) un galu galā nenosūtīja visus prasītos dokumentus vai vienkārši sniedza formālas atbildes, kurās gandrīz nemaz netika pieminēta nosūtīto pieprasījumu būtība; tā kā no 18 uzaicinātajām daudznacionālajām korporācijām (izņemot grāmatvedības un nodokļu konsultāciju uzņēmumus), tikai četras piekrita ierasties uz tikšanos ar komitejas locekļiem (sk. 3. pielikumu); tā kā arī Komisija pilnībā nesadarbojās un nenosūtīja visus Rīcības kodeksa jautājumu grupas sanāksmju darba dokumentus un neformālo sanāksmju piezīmes, dažu dalībvalstu nepiekāpības dēļ piedāvājot tikai ierobežotu apspriežu procedūru; tā kā tādēļ bija jāpagarina komitejas pilnvaru laiks;
- AE. tā kā šī ziņojuma pieņemšanas laikā Komisija joprojām veica vairākas izmeklēšanas par valsts atbalstu gadījumos, kad bija notikušas ar nodokļu nolēmumiem vai citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem apstiprinātas vienošanās par transfertcenu noteikšanu, kuri ietekmē atsevišķiem daudznacionālu korporāciju meitasuzņēmumiem piešķirto ar nodokli apliekamo peļņu,

Pārskats par dalībvalstīs uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā izmantoto praksi

1. atgādina, ka rūpnieciski attīstītajās valstīs izmantotie uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanas modeļi tika izstrādāti 20. gadsimta pirmajā pusē — laikā, kad pārrobežu aktivitāte bija neliela; norāda, ka ekonomikas globalizācija un digitalizācija ir radikāli mainījušas globālo vērtību ķēdi un tirgu darbības veidu un ka lielākajai daļai lielo uzņēmumu tagad ir transnacionāla struktūra un tādēļ ir jāskatās tālāk par valsts nodokļu noteikumiem; uzsver, ka valstu un starptautiskie noteikumi nodokļu jomā nav attīstījušies vienādā tempā ar uzņēmējdarbības vidi;
2. uzsver nepieciešamību kā neatņemamu daļu no strukturālas reformas dalībvalstīs izstrādāt līdzsvarotu un taisnīgu nodokļu politiku;
3. atzīmē — lai gan uzņēmumiem, kas darbojas pāri robežām, kļūst aizvien grūtāk ievērot

dažādās nodokļu sistēmas, globalizācija un digitalizācija tiem ir atvieglājusi darbību organizēšanu ar ārzonas finanšu centru palīdzību un sarežģītu struktūru izveidi nolūkā samazināt savu vispārējo nodokļu iemaksu; pauž bažas par to, ka ekonomikas un parādu krīzes, kā arī budžeta konsolidācijas dēļ lielākā daļa dalībvalstu ir būtiski samazinājušas savu nodokļu pārvaldes iestāžu personālu; uzsver, ka valstu nodokļu pārvaldes iestādēm vajadzētu būt pietiekamiem resursiem, tostarp cilvēkresursiem, lai varētu efektīvi darboties nolūkā nepieļaut, konstatēt un vērsties pret agresīvu nodokļu plānošanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu, kas ievērojami samazina to nodokļa bāzi, un lai nodrošinātu labāku un taisnīgāku nodokļu iekasēšanu un nodokļu sistēmas uzticamību; norāda — pētījumi liecina, ka kvalificēti darbinieki nodokļu pārvaldes iestādēs nodrošina valstij ievērojami lielāku ieņēmumu iekasēšanu, nekā šādi darbinieki tai izmaksā, jo nodokļu pārvaldes iestāžu efektivitātei ir tieša pozitīva ietekme uz valstu budžetiem;

4. uzsver atšķirību starp, no vienas puses, atsevišķu nodokļu un valsts pārvaldes iestāžu kaitējošo praksi, ļaujot daudznacionālām korporācijām novirzīt peļņu, lai izvairītos no nodokļu uzlikšanas teritorijās, kurās peļņa tika gūta, un, no otras puses, valdību konkurenci nolūkā piesaistīt ārvalstu tiešās investīcijas (ĀTI) vai saglabāt saimnieciskās darbības valstī, pilnībā ievērojot ES tiesību aktus;
5. uzsver, ka saskaņā ar Līgumā noteikto subsidiaritātes principu dalībvalstīm atļauts noteikt pašām savu uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi un nodokļu bāzi, kamēr saskaņā ar Līgumu nav panākta vienošanās par stingrākiem nodokļu konverģences pasākumiem; tomēr uzsver arī to, ka pārāk sarežģītie dalībvalstu nodokļu sistēmu noteikumi kopā ar šo sistēmu atšķirībām rada nepilnības, ko daudznacionālas korporācijas izmanto agresīvai nodokļu plānošanai, tādējādi izraisot nodokļu bāzes samazināšanos, peļņas novirzīšanu, pēc iespējas zemāku standartu noteikšanu un, visbeidzot, tādu ekonomisko iznākumu, kas nav optimāls; uzsver, ka šāda veida nodokļu apiešanas rezultātā, kopumā ņemot, zaudētāji ir visu valstu budžeti, jo kaitējošas prakses radītā nodokļu ieņēmumu palielināšanās (pateicoties atkāpēm, īpašiem atskaitījumiem vai nepilnībām) vienā dalībvalstī nekompensē nodokļu ieņēmumu samazināšanos citās dalībvalstīs; norāda, ka turpmāku nodokļu bāzes samazināšanos, kaitējošu nodokļu konkurenci un cenšanos noteikt pēc iespējas zemāku nodokļa likmi var novērst tikai vienota koordinētāka dalībvalstu pieeja, kuras īstenošanas rezultātā būtu jāizveido kopējs satvars, saskaņā ar kuru katra dalībvalsts noteiktu savas nodokļa likmes;
6. atgādina, ka dažās dalībvalstīs uzņēmumu ienākuma nodoklis oficiāli ir lielāks nekā citās, tomēr praksē, dēļ atskaitījumiem un nepilnībām, no kuriem labumu gūst iekšzemes uzņēmējdarbība, šīs likmes ir ievērojami zemākas, līdz ar to faktiskā nodokļa likme ir zemāka nekā dalībvalstīs, kurās oficiāli ir zema likme;
7. norāda uz to, ka zemāks uzņēmumu ienākuma nodoklis dažās dalībvalstīs var dod salīdzinoši lielus nodokļu ieņēmumus nekā augstākas nodokļu likmes;
8. atzīmē, ka saskaņā ar Komisijas datiem¹ tiesību aktos noteiktā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ES laikposmā no 1995. līdz 2014. gadam ir samazinājusies par 12 procenta punktiem — no 35 % līdz 23 %; uzsver — lai mazinātu ieņēmumu zudumu, vienlaikus ar šo nodokļa likmes samazināšanu ir tikusi paplašināta nodokļu bāze un salīdzinoši stabils šajā laikposmā no uzņēmumu ienākuma nodokļa gūtos ieņēmumus var izskaidrot arī ar izteiktu inkorporācijas tendenci, proti, pāreju no atsevišķām

¹ Tendences nodokļu uzlikšanā Eiropas Savienībā, *Eurostat* statistikas grāmatas, 2014. gada izdevums.

uzņēmējdarbības juridiskajām formām, piemēram, no individuāla uzņēmuma, uz korporācijas statusu, kā rezultātā attiecīgi notiek pāreja no iedzīvotāju ienākuma nodokļa uz uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi;

9. norāda, ka vairums dalībvalstu iztērēja lielas summas nodokļu stimuliem, ar kuriem bija paredzēts nodrošināt konkurences priekšrocības MVU, bet Komisija apgalvo¹, ka trijās no četrām dalībvalstīm šos mēģinājumus apdraud starptautiskās nodokļu plānošanas ietekme, kas tika apsektas nesenā pētījumā; norāda, ka šāda ietekme MVU rada neizdevīgākus konkurences apstākļus, neraugoties uz lielajām ar nodokļiem saistītajām izmaksām, lai atbalstītu šos uzņēmumus, un ka šādi rezultāti grauj valstu politikas veidotāju nodomu;
10. uzsver aizvien pieaugošo atšķirību starp tiesību aktos noteiktajām un faktiskajām nodokļa likmēm, īpaši tām, ko piemēro uzņēmumiem, kuri darbojas starptautiskā mērogā, jo atšķirība vismaz daļēji atspoguļo dažādās atkāpes un atbrīvojumus no vispārējā nodokļu režīma — vai nu tie būtu likumdevēja paredzēti konkrētu mērķu sasniegšanai, vai arī panākti agresīvas nodokļu plānošanas rezultātā, proti, radot pilnīgi mākslīgu kārtību tikai nodokļu uzlikšanas nolūkā;
11. uzsver, ka nodokļu sistēmu neatbilstība globālā līmenī izraisa ievērojamu nodokļu bāzes samazināšanos un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, bet rīcība tikai ES līmenī šos jautājumus neatrisinās;
12. atzīmē 28 valstu nodokļu sistēmu lielo dažādību Eiropas Savienībā gan nodokļu bāzes definīcijas, gan nodokļu likmes ziņā un to, ka šī dažādība ir pat vēl lielāka, ja ņem vērā tās īpašās jurisdikcijas ar autonomām nodokļu sistēmām, kas ir saistītas ar ES dalībvalstīm (aizjūras teritorijas un Apvienotās Karalistes atkarīgās teritorijas); pauž nožēlu par to, ka Eiropas Savienībā pašlaik nav ne kopīgas definīcijas, ne pamatnostādņu attiecībā uz tādiem pamatjēdzieniem un pamatelementiem kā līdzsvars starp nodokļa uzlikšanu nodokļa gūšanas vietā un nodokļa uzlikšanu rezidences vietā, pastāvīgā darījumdarbības vieta un ar nodokli apliekamās personas, ekonomiskā būtība un ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumi, procentu un honorāru definīcija, nemateriālo aktīvu traktēšana, parāda un pašu kapitāla traktēšana, nemaz nerunājot par to, ko var un ko nevar atskaitīt no nodokļa bāzes, kā rezultātā dalībvalstu nodokļu sistēmas ir nekoordinētas; uzsver, ka šīs definīcijas nepieciešams saskaņot;
13. uzsver, ka valstu preferenciālie režīmi un dažādo nodokļu sistēmu neatbilstības vienotajā tirgū rada iespējas apiet nodokļu maksāšanu; norāda, ka šo nevēlamo ietekmi vēl vairāk pastiprina daudzie divpusējie nodokļu nolīgumi starp dalībvalstīm un trešām valstīm un tajos iekļautie nepietiekami stingri noteikumi par ļaunprātīgas rīcības novēršanu;
14. norāda, ka šo nekoordinēto nodokļu satvaru Eiropas Savienībā nelabvēlīgi ietekmē arī acīmredzams sadarbības trūkums starp dalībvalstīm; šajā sakarībā uzsver, ka dalībvalstis ne vienmēr ņem vērā savu nodokļu pasākumu ietekmi uz citām dalībvalstīm — ne tikai šo pasākumu izstrādē, bet arī informācijas apmaiņā par to īstenošanu —, tādējādi nodokļu jomā *de facto* īstenojot politiku, kas balstās uz sava ekonomiskā stāvokļa uzlabošanu uz citu valstu rēķina, un tas ir pretrunā Eiropas

¹ Eiropas Komisija (2015), *SME taxation in Europe – an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises* (Nodokļu uzlikšana MVU Eiropā — empīrisks pētījums par piemēroto uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanu MVU salīdzinājumā ar lielajiem uzņēmumiem).

projekta pašiem pamatiem; norāda, ka automātiska, sistemātiska un efektīva informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm ļautu ņemt vērā nodokļu režīmu, ko piemēro konkrētām ienākumu plūsmām vai darījumiem citās dalībvalstīs; uzsver, ka iepriekš minētā rīcība arī veicina nepieņemamas situācijas rašanos, kurā kādā dalībvalstī daudznacionālo korporāciju radītu peļņu Eiropas Savienībā bieži vien apliek ar ļoti zemu nodokli vai vispār neapliek ar nodokli;

15. uzskata, ka iekšējā tirgū nodokļu politika un konkurences politika ir jāuztver kā vienas monētas divas puses, un aicina Komisiju pārskatīt un uzlabot konkurences politikas un valsts atbalsta jomā pieejamos instrumentus un resursus;
16. uzsver, ka neraugoties uz vēl nebijušu ES integrācijas procesa padziļināšanos pēdējos 30 gados, īpaši saistībā ar vienoto tirgu un ekonomikas un monetāro savienību, dalībvalstu nodokļu sistēmu konverģence ES ir bijusi niecīga; pauž nožēlu par to, ka valstu nodokļu sistēmu koordinācija būtiski atpaliek salīdzinājumā ar citās jomās ES līmenī īstenotajiem koordinēšanas centieniem, īpaši saistībā ar Eiropas pusgadu, lai gan, izņemot pasākumu būtiskumu attiecībā uz izdevumiem, būtiska daļa no politikas pasākumu kopuma fiskālās konsolidācijas nodrošināšanai attiecas tieši uz ieņēmumu pusi; uzskata, ka šo aspektu vajadzēja minēt piecu priekšsēdētāju 2015. gada jūnija ziņojumā “Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana”;
17. uzsver, ka trūkst politiskās gribas, lai panāktu valstu fiskālās politikas pasākumu konverģenci, un tas mudina dalībvalstis izvēlēties divpusēju pieeju, lai gan kopēja pieeja būtu efektīvāka; atgādina par iespēju strādāt, lai panāktu fiskālo konverģenci, izmantojot ciešāku sadarbību; šajā ziņā atzinīgi vērtē dažu dalībvalstu vēlmi ieviest finanšu darījuma nodokli;

Agresīvas nodokļu plānošanas instrumenti un to ietekme

18. uzsver, ka dažu daudznacionālu korporāciju īstenotā nodokļu apiešana var izraisīt to, ka Eiropas jurisdikcijās radītajai peļņai piemērotās faktiskās nodokļu likmes ir tuvas nullei, un norāda, ka šādas daudznacionālas korporācijas vietās, kurās tās darbojas, gūst labumu no dažādām sabiedriskām precēm un pakalpojumiem, taču nemaksā savu pienākošo daļu, tādējādi veicinot valstu nodokļu bāzes samazināšanos un lielāku nevienlīdzību; turklāt uzsver, ka iespēja novirzīt peļņu ir pieejama tikai tiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar pārrobežu darbību, un tādējādi konkurenti, kuri darbojas tikai vienā valstī, atrodas sliktākā situācijā;
19. ar lielām bažām atzīmē to, ka uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešana tieši ietekmē valstu budžetus un šī nodokļa sloga sadalījumu starp nodokļu maksātāju kategorijām, kā arī starp ekonomikas faktoriem (par labu vismobilākajiem faktoriem, tādiem kā kapitāls ĀTI veidā); pauž nožēlu par to, ka papildus konkurences izkropļojumiem un nevienlīdzīgiem konkurences apstākļiem tas rada ārkārtīgi satraucošu situāciju, kurā intensīvu fiskālās konsolidācijas un strukturālas reformas centienu kontekstā daži no maksāspējīgākajiem nodokļu maksātājiem sniedz nesamērīgi mazāku ieguldījumu nekā ekonomikas, finanšu un parādu krīzes visvairāk skartie nodokļu maksātāji, piemēram, vienkāršie iedzīvotāji un uzņēmumi, kas neizmanto agresīvu nodokļu plānošanu, — tie bieži vien ir MVU kategorijā un nereti šādas nodokļu ziņā salīdzinoši nelabvēlīgas situācijas dēļ nespēj konkurēt ar daudznacionālām korporācijām; uzsver, ka šāda situācija var vairost neuzticēšanos demokrātijai un ietekmēt vispārējo nodokļu saistību izpildi, īpaši valstīs, kur tiek īstenotas korekciju programmas; pauž nožēlu par to, ka ziņotāji, kas sabiedrības interesēs valstu iestādēm sniedz izšķiroši svarīgu informāciju

par pārkāpumiem, ļaundarību, krāpšanu vai nelikumīgu darbību vai praksi, var tikt pakļauti kriminālvajāšanai un viņiem var rasties personiska un ekonomiskas rakstura sekas; ar lielām bažām norāda, ka pat žurnālisti, kuri atklāj nelikumīgu vai prettiesisku praksi, dažkārt ir saskaršies ar līdzīgām sekām;

20. norāda, ka SVF pētījumā¹, kas aptver 51 valsti, secināts, ka peļņas novirzīšana starp nodokļu jurisdikcijām rada ieņēmumu zudumu vidēji 5 % apmērā no pašreizējiem no uzņēmumu ienākuma nodokļa gūtajiem ieņēmumiem, bet valstīs, kas nav ESAO locekles, — gandrīz 13 % apmērā; turklāt norāda, ka saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju ekonometriskie dati liecina par to, ka laika gaitā ir palielinājies ĀTI jutīgums pret uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanu; uzsver, ka saskaņā ar pētījumu krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, kas ietver arī ēnu ekonomiku, un nodokļu apiešanas kombinētās ietekmes dēļ ES katru gadu zaudē aptuveni EUR 1 triljonu potenciālo nodokļu ieņēmumu² un tiek lēsts, ka nodokļu apiešanas dēļ valstu budžeti katru gadu zaudē aptuveni EUR 50–70 miljardus, bet šie ieņēmumu zudumi visā Eiropas Savienībā faktiski varētu būt EUR 160–190 miljardi, ja tiktu ņemti vērā īpašie nodokļu režīmi, nodokļu iekasēšanas neefektivitāte un līdzīgas šādas darbības³; tā kā ANO Tirdzniecības un attīstības komisija ir aprēķinājusi, ka jaunattīstības valstis gadā zaudē ieņēmumus aptuveni USD 100 miljardu apmērā, jo daudznacionālās korporācijas apiet nodokļu maksāšanu; uzsver, ka, ņemot vērā nelielo pārredzamību un dažādās pasaules valstīs izmantotos atšķirīgos grāmatvedības un konceptuālos satvarus, kas ietekmē salīdzināmu un jēgpilnu datu ieguvu un jebkādas aplēses ticamību, šie skaitļi būtu jāskata piesardzīgi un tie var nepietiekami lielā mērā atspoguļot patiesos zudumus valstu budžetiem;
21. norāda, ka nodokļu plānošanas stratēģijas var balstīties uz korporāciju strukturēšanu, to filiāļu finansēšanas kārtību vai transfertcenu noteikšanu, kas nav saistīta ar faktiskajām saimnieciskajām darbībām, ļaujot mākslīgi novirzīt peļņu starp jurisdikcijām nolūkā samazināt uzņēmumu vispārējo nodokļu iemaksu; ar lielām bažām norāda, ka Eiropas Savienībā tiek izmantots aizvien lielāks skaits pastkastītes uzņēmumu, kas ir uzņēmumi tikai pēc nosaukuma un ko izmanto vienīgi tādēļ, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas; kā konkrētu piemēru tam min *McDonalds*, par kuru arodbiedrību koalīcijas ziņojumā tika parādīts, ka tā nodokļu prakse Eiropas valstīm laikposmā no 2009. līdz 2013. gadam ir izmaksājusi vairāk nekā vienu miljardu euro zaudētos nodokļos⁴;
22. uzskata, ka, neraugoties uz efektīvajiem savstarpējiem ekonomiskajiem sakariem un mijiedarbību iekšējā tirgū, valstu preferenciālie režīmi un dalībvalstu nodokļu sistēmu zemais koordinācijas un/vai konverģences līmenis rada daudzas neatbilstības, kas paver iespējas agresīvai nodokļu plānošanai, dubultai atskaitīšanai un dubultai nodokļu neuzlikšanai, piemēram, izmantojot vienu vai vairākās šādas prakses: ļaunprātīga

¹ SVF 2014. gada 9. maija politikas dokuments *Spillovers in international corporate taxation* (Kādas sekas var rasties starptautiskajā uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanā) un 2015. gada 29. maija politikas dokuments *Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries* (Bāzes samazināšanās, peļņas novirzīšana un jaunattīstības valstis).

² *Richard Murphy (FCA)* 2012. gada 10. februāra ziņojums *Closing the European Tax Gap* (Eiropas nodokļu iztrūkuma mazināšana).

³ *Dr. Benjamin Ferrett, Daniel Gravino un Silvia Merler, European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union* (Eiropas pievienotā vērtība, kas piemīt normatīvajam ziņojumam par pārredzamības, koordinēšanas un konverģences nodrošināšanu uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pasākumos Eiropas Savienībā), Eiropas Parlaments.

⁴ *Unhappy meal – €1 Billion in Tax Avoidance on the Menu at McDonald's* (Nesātīga maltīte — €1 miljards saistībā ar nodokļu apiešanu *McDonalds* ēdienkartē), *EPSU et al.*, 2015. gada februāris.

transfertcenu noteikšana, atskaitījumu izvietošana augstu nodokļu jurisdikcijās, aizdevumu veidā iegūto līdzekļu tālāknodešana ar pārvades uzņēmumu palīdzību, riska pārvešana, finanšu hibrīdprodukti, neatbilstību izmantošana, nodokļu arbitražā, honorāru maksājumu nolīgumi, izdevīgāku nolīguma nosacījumu meklēšana un aktīvu tirdzniecības izvietošana zemu nodokļu jurisdikcijās;

23. uzsver, ka Parlamenta īpašā komiteja faktu vākšanas braucienā laikā piecās dalībvalstīs un Šveicē konstatēja, ka vairāki valstu nodokļu pasākumi, kurus daudznacionālas korporācijas bieži izmanto apvienotā veidā, var kļūt par kaitējošu nodokļu praksi, īpaši šādi pasākumi (sarakstā minēti tikai daži piemēri):
- nodokļu nolēmumu vai vienošanos par norēķiniem ļaunprātīga izmantošana nolūkā veikt kaut ko vairāk nekā tikai vienkārši precizēt spēkā esošos tiesību aktus un saņemt preferenciālu nodokļu režīmu;
 - atšķirīgā pastāvīgās darbījumbāzes vietas un nodokļa uzlikšanas rezidences vietas definīcija;
 - ekonomiskās būtībasniecīga ņemšana vērā vai vispār neņemšana vērā, kas ļauj izveidot īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības (piemēram, pastkastītes uzņēmumus, fiktīvus uzņēmumus utt.) ar labvēlīgāku nodokļu režīmu;
 - fiktīvu procentu atskaitīšana (ļauj uzņēmumiem no saviem ar nodokli apliekamajiem ienākumiem atskaitīt fiktīvus procentus, kas aprēķināti, pamatojoties uz to akcionāru pašu kapitālu);
 - virspeļņas nolēmumu prakse (ar kuras palīdzību uzņēmums var no nodokļu pārvaldes iestādes iegūt rakstisku apstiprinājumu, ka tā ar nodokli apliekamie ienākumi neietver peļņu, kas netiktu gūta uzņēmuma autonomas darbības rezultātā);
 - neskaidri vai nekoordinēti transfertcenu noteikšanas noteikumi;
 - vairāki preferenciālie režīmi, īpaši attiecībā uz nemateriālajiem aktīviem (patentiem, zināšanām vai intelektuālajam īpašumam piemērojami labvēlīgākie nodokļu režīmi);
 - atbrīvojumi no nodokļa ieturēšanas vai nodokļu atmaksa saistībā ar procentu maksājumiem, dividendēm un honorāriem, izmantojot divpusējus nodokļu nolīgumus un/vai valsts tiesību normas;
 - atšķirības dalībvalstu izmantotajos juridiskajos apzīmējumos (hibrīdvienības vai hibrīdaizdevumi, kad procentu maksājumu kļūst par dividendēm, kurām neuzliek ar nodokli);
 - Šveices gadījumā — īpaši nodokļu režīmi kantonu līmenī, kas tiek piemēroti ārvalstu kontrolētiem uzņēmumiem, bet netiek piemēroti valsts kontrolētiem uzņēmumiem (tā sauktie nošķirošie režīmi);
 - efektīvu vispārīgu vai specifisku ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumu trūkums vai šādu noteikumu vājas izpildes nodrošināšana vai interpretācija,
 - un struktūras, kuras var padarīt neskaidru aktīvu faktisko īpašnieku un uz kurām informācijas apmaiņas sistēmas var neattiekties, piemēram, trasti un t. s. brīvostas;

24. pieņem zināšanai to, ka saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju¹ 72 % no peļņas novirzīšanas gadījumiem ES notiek pa transfertcenu noteikšanas un intelektuālā īpašuma izvietojuma kanāliem;
25. uzsver, ka daudzas dalībvalstis pēdējos gados ir izstrādājušas īpašas uzņēmumu ienākuma nodokļa samazināšanas shēmas, lai piesaistītu mobilos nemateriālos aktīvus, piemēram, ienākumus no intelektuālā īpašuma; atzīmē nodokļa likmes samazināšanas un nodokļu atlaižu veidu, kā arī piedāvāto shēmu dažādību (inovācijai, intelektuālajam īpašumam, zināšanām un patentiem piemērojami labvēlīgāki nodokļu režīmi u. c.); uzsver, ka dažās dalībvalstīs nodokļu maksātājiem, lai iegūtu nodokļu atvieglojumus, intelektuālais īpašums nemaz nav jārada pašiem un/vai savā valstī, bet tikai jāiegādājas ar tāda uzņēmuma palīdzību, kura rezidences vieta ir konkrētajā jurisdikcijā; tādēļ uzsver, ka jebkādiem nodokļu atvieglojumiem attiecībā uz pētniecību un izstrādi jābūt saistītiem ar reāliem izdevumiem minētajā jurisdikcijā;
26. turklāt uzsver, ka pētniecības un izstrādes izmaksas var jau prasīt atskaitīt no nodokļiem saskaņā ar valstu nodokļu sistēmām, pat nepiemērojot patentiem labvēlīgāku nodokļu režīmu, un ka tādējādi patentiem labvēlīgs nodokļu režīms veicina nodokļu apiešanu tādā veidā, kas ir pretrunā sistēmai;
27. uzskata šādas shēmas par piemēriem kaitējošai nodokļu konkurencei starp valstīm, jo, lai gan šo shēmu saikne ar reālo ekonomiku un ietekme uz to lielākajā daļā gadījumu ir neesoša, tās samazina citu valstu, tai skaitā dalībvalstu, nodokļu ieņēmumus; norāda, ka, pārskatot pētniecības un izstrādes nodokļu stimulus, Komisija² konstatē, ka, “šķiet, ka patentiem labvēlīgu nodokļu režīmu rezultātā drīzāk notiek uzņēmumu ienākumu pārvietošana nekā inovācijas stimulēšana”;
28. uzsver, ka ekonomikas vidē, kurai raksturīgs vairāk nemateriālu aktīvu, transfertcenu noteikšanu bieži vien nelabvēlīgi ietekmē salīdzināmu darījumu un kritēriju trūkums, kas apgrūtina nesaistītu uzņēmumu darījuma principa — saskaņā ar kuru starp vienas korporatīvās grupas vienībām veiktu darījumu cena būtu jānosaka tādā pašā veidā, kā starp neatkarīgām vienībām veiktu darījumu cena, — pareizu piemērošanu;
29. norāda, ka pašreizējās transfertcenu noteikšanas pamatnostādnes atstāj daudznacionālām korporācijām ievērojamu rīcības brīvību novērtēšanas metožu izvēlē un izmantošanā; uzsver, ka daudznacionālās korporācijas pretēji minēto pamatnostādņu garam jebkādu kopīgu standartu trūkumu transfertcenu noteikšanā un paredzētās dažādās atkāpes, izņēmumus un alternatīvas izmanto, lai savus ar nodokli apliekamos ienākumus kalibrētu atkarībā no jurisdikcijas un samazinātu savas vispārējās nodokļu saistības, piemēram, ļaunprātīgi izmantojot izmaksu pieskaitīšanas metodi, patvaļīgi nosakot peļņas normu vai apšaubāmā veidā no aprēķiniem izslēdzot atsevišķus izdevumus; uzsver, ka labākais veids, kā risināt transfertcenu noteikšanas problēmu ES līmenī, ir veikt kopējas nodokļu bāzes konsolidāciju, kas izslēdz nepieciešamību pēc šādām cenām;
30. uzsver, ka nodokļu pārvaldes iestādes nespēj pienācīgi pārraudzīt daudznacionālo korporāciju vai to pārstāvju iesniegtos transfertcenu noteikšanas dokumentus, jo bieži

¹ Komisijas dienestu 2015. gada 17. jūnija darba dokuments par uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanu Eiropas Savienībā (SWD(2015)0121).

² Pētījums par pētniecības un izstrādes nodokļu stimuliem, nodokļu politikai vēltīto publikāciju sērijas 2014. gada izdevums Nr. 52, Eiropas Komisija.

vien šīm pārvaldes iestādēm nav pienācīga aprīkojuma un pietiekami daudz darbinieku, lai kritiski un rūpīgi izskatītu šīs analīzes un to rezultātus vai ietekmi;

31. pauž nožēlu, ka tādā ekonomiskajā kontekstā, kurā 60 % pasaules tirdzniecības notiek grupu iekšienē¹, šīs tīri ekonomiskās koncepcijas piemērošanas pamatnostādnes valstu līmenī ir sadrumstalotas un līdz ar to pakļautas neatbilstībām starp dalībvalstīm un juridiskiem strīdiem;
32. turklāt uzsver, ka, neraugoties uz ļoti lielo skaitu tādu juridisko strīdu ES, kuri saistīti ar to pašu transfertcenu noteikšanas principu atšķirīgu interpretēšanu, Eiropas līmenī joprojām nav ieviests efektīvs strīdu izšķiršanas mehānisms; atzīmē, ka saskaņā ar ES Arbitrāžas konvenciju iesniegto lietu par transfertcenu noteikšanu izskatīšana var prasīt līdz pat astoņiem gadiem, veicinot juridisko nenoteiktību uzņēmumiem un nodokļu pārvaldes iestādēm;
33. uzsver lielo grāmatvedības uzņēmumu, tostarp t. s. Lielā četrinieka, izšķiroši svarīgo lomu nolēmumu un nodokļu apiešanas shēmu izstrādē un popularizēšanā, izmantojot valstu tiesību aktu nesaskaņotību; uzsver, ka šie uzņēmumi, kas, šķiet, ievērojamu daļu savu ienākumu gūst no pakalpojumu sniegšanas nodokļu jomā un dominē lielākās daļas dalībvalstu revīzijas tirgos un globālajā nodokļu konsultēšanas pakalpojumu tirgū, veido šauru oligopolu; uzskata, ka šāda situācija nevar turpināties, neradot kaitējumu vienotā tirgus darbībai Lielā četrinieka darbības jomās; vērš uzmanību uz interešu konfliktu, ko rada pretruna saistībā ar to, ka tie paši uzņēmumi, no vienas puses, sniedz konsultācijas par nodokļu jautājumiem nodokļu pārvaldes iestādēm, un, no otras puses, sniedz nodokļu plānošanas pakalpojumus daudznacionālām korporācijām, kas izmanto nepilnības valstu tiesību aktos nodokļu jomā; uzskata, ka ir jāveicina laba prakse šajā jomā un būtu jāuzlabo esošie rīcības kodeksi; tomēr apšaubā uzņēmumu rīcības kodeksu un korporatīvās sociālās atbildības politikas pasākumu efektivitāti šī jautājuma risināšanā; uzsver, ka ES un visā pasaulē nodokļu nolēmumi ir kļuvuši par vispārpieņemtu uzņēmējdarbības praksi, ne tikai lai iegūtu juridisko noteiktību vai noslēgtu izdevīgus darījumus nodokļu jomā, bet arī gadījumos, kad tiesību akti nepieļauj nekādu interpretēšanas brīvību; pauž bažas par nodokļu konsultācijas nozares aprēķiniem, ka pietiek ar to, ka pastāv 50 % iespēja, ka nodokļu plānošanas shēma ir likumīga, lai tā tiktu ieteikta klientiem²;
34. aicina nodokļu iestādes uzlabot un dažādot to zinātības avotus un būtiski uzlabot ietekmes novērtējuma procesu nolūkā mazināt risku, ko rada jaunu nodokļu pasākumu neparedzētas sekas; atgādina dalībvalstīm, ka nodokļu iztrūkumu, nodokļu sistēmas netaisnīgumu un nodokļu politikas zemu ticamību būtiski sekmē ne tikai atšķirības starp nodokļu sistēmām, bet arī pārmērīgi sarežģītas valstu nodokļu sistēmas un maza stabilitāte ar pārāk biežām izmaiņām; šajā sakarībā uzsver, ka nodokļu sadrumstalotība rada šķērslī Eiropas kapitāla tirgu savienības izveidei;

Pašreizējais stāvoklis un ES, starptautiskās un valstu darbības izvērtējums

35. atzīst, ka pēc ekonomikas krīzes un piedevām *LuxLeaks* skandāla daudznacionālo korporāciju praktizētā agresīvā nodokļu plānošana ir ieņēmusi svarīgu vietu dalībvalstu,

¹ *Transfer pricing: Keeping it at arm's length* (Transfertcenu noteikšana — izvairīšanās aplūkot šo jautājumu), *OECD Observer* 230, 2002. gada janvāris (labots 2008. gadā).

² Apvienotās Karalistes parlamenta Pārstāvju palāta, mutiska liecība, kas sniegta Publisko kontu komitejā 2013. gada 31. janvārī.

ES, ESAO un G20 politiskajā darba kārtībā, tomēr pauž nožēlu, ka, izņemot G20 sponsorēto ESAO projektu *BEPS*, kurš tikko ir pabeigts un valstīs vēl nav īstenots, līdz šim no praktiskā viedokļa nav sasniegts vērā ņemams progress;

36. ņemot vērā iepriekš minēto, atzīmē, ka daudzas dalībvalstis ir ieviesušas vai plāno pieņemt pasākumus nodokļu apiešanas novēršanai, īpaši attiecībā uz procentu maksājumu atskaitīšanas iespēju ierobežošanu, ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumiem, pastāvīgas darījumdarbības vietas definīcijas uzlabošanu (tostarp ekonomiskās būtības testu izstrādi, lai efektīvāk noteiktu to, vai uzņēmuma darbība ir apliekama ar nodokli), kaitējošu nodokļu praksi īstenojošu uzņēmumu iespējamu izslēgšanu no publiskā iepirkuma konkursiem vai nodokļu plānošanas shēmu publicēšanu, kuri var būt lietderīgi, lai samazinātu laikposmu starp konkrētu shēmu noteikšanu un korektīvas darbības, tostarp likumdošanas līmenī, pieņemšanu;
37. tomēr pauž bažas, ka, ņemot vērā sadarbības pieejas trūkumu, dalībvalstu vienpusēji veiktie pasākumi, lai novērstu nodokļu bāzes samazināšanos, var veicināt sarežģītības palielināšanos, radot jaunas neatbilstības un līdz ar to — vairāk iespēju nodokļu apiešanai iekšējā tirgū; uzsver, ka jebkādam atšķirībām veidā, kā dalībvalstis īsteno starptautiskās vai ES pamatnostādnes, var būt vienādas sekas;
38. atzinīgi vērtē dažādās Komisijas iniciatīvas un likumdošanas priekšlikumus, ar ko tā nākusi klajā pēdējos 20 gados, tostarp visjaunāko priekšlikumu, kura mērķis ir uzlabot dalībvalstu nodokļu sistēmu koordināciju nolūkā stiprināt iekšējo tirgu, risināt dubultas nodokļu uzlikšanas vai neuzlikšanas jautājumus un aizsargāt dalībvalstu tiesības uz nodokļu efektīvu uzlikšanu; tomēr pauž nožēlu, ka vienprātības prasības dēļ un tāpēc, ka atsevišķas dalībvalstis nemainīgi uzskata, ka tās var gūt lielāku labumu individuāli no nekoordinētu nodokļu sistēmu nepilnībām nekā kolektīvi no koordinētas nodokļu sistēmas, Padome līdz šim ir pieņēmusi tikai nedaudzus no minētajiem priekšlikumiem;
39. atzinīgi vērtē to, ka ir publicēts jauns nodokļu politikas pasākumu kopums, un aicina Komisiju censties nodrošināt taisnīgu nodokļu sistēmu, kuras pamatā ir princips, ka nodokļus uzliek tajā dalībvalstī, kurā tiek gūta peļņa, tādējādi nepieļaujot iekšējā tirgus izkropļojumus un negodīgu konkurenci;
40. uzsver, ka dalībvalstu 1998. gadā izveidotā Rīcības kodeksa jautājumu grupa (turpmāk "Grupa") 1990. gadu beigās un 2000. gadu sākumā darīja iespējamu tā laika viskaitējošākās individuālās nodokļu prakses likvidēšanu, izmantojot divējādu ieteikuma tiesību izmantošanas pieeju, kas paredz to spēkā esošo nodokļu pasākumu atcelšanu, kuri rada kaitējošu nodokļu konkurenci un atturēšanos nākotnē ieviest jebkādus šāda veida pasākumus (t. s. apturēšana);
41. pauž nožēlu par to, ka Grupas darbs, šķiet, ir zaudējis impulsu; atzīmē, ka dažus no vairāk nekā 100 pasākumiem, kas tika atcelti tās darbības rezultātā, dalībvalstis ir aizstājušas ar nodokļu pasākumiem, kuriem ir līdzīga kaitējoša ietekme; atzīmē, ka nodokļu iestādes ir darbojušās pretēji Grupas ieteikumiem, izveidojot jaunas struktūras ar tādu pašu kaitējošu ietekmi kā Grupas atceltajām struktūrām; pauž nožēlu, ka līdzšinējie mēģinājumi stiprināt tās pārvaldi un pilnvaras, kā arī pielāgot un paplašināt Rīcības kodeksā izklāstītās darba metodes un kritēriju kopumu, lai cīnītos pret jauniem kaitējošas nodokļu prakses veidiem pašreizējā ekonomiskajā vidē, nav bijuši sekmīgi; atbalsta Komisijas jaunāko priekšlikumu šajā jomā, kas izklāstīts tās 2015. gada 17. jūnija rīcības plānā taisnīgas un efektīvas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas nodrošināšanai Eiropas Savienībā;

42. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz vērienīgajiem mērķiem, kuri tiek sludināti kopš 1997. gada, nodokļu konkurence starp dalībvalstīm joprojām pastāv, un tā rodas nevis tādēļ, ka ir atšķirīgas nodokļu likmes, bet gan vairāk tādēļ, ka atšķiras valstu noteikumi, ar kuriem nosaka, kas ir ar nodokli apliekamā peļņa, — to jau vairākas desmitgades ilustrē atšķirības starp nominālajām un faktiskajām uzņēmumu ienākuma nodokļa likmēm, ko dalībvalstis piemēro;
43. pauž nožēlu, ka Grupas sākotnējais statuss un pārvaldes kārtība pieļāva pārāk lielu rīcības brīvību politiskām sarunām un kompromisiem centienos panākt plašu vienprātību (proti, faktiski gandrīz pilnīgu vienprātību, paredzot iespēju neapmierinātību paust zemsvītras piezīmēs) par kaitnieciskas prakses izvērtēšanu, tādējādi negatīvi ietekmējot tās darba uzticamību un pilnīgumu un dažreiz izraisot to, ka apzināti netika publicēti ziņojumi un netika veikti nekādi turpmāki pasākumi saistībā ar tiem, piemēram, *Simmons & Simmons* 1999. gada ziņojums par administratīvo praksi; pauž nožēlu par to, ka spēkā esošo pasākumu atcelšanu nelabvēlīgi ietekmēja kavēšanās politiskā līmenī un dažos gadījumos tika pieļauta jaunu labuma guvēju iekļaušana sarakstā pēc attiecīgā termiņa beigām, kas zināmā mērā ir saistīts ar Grupas ļoti vājo pārskatbildību un pārraudzības mehānismiem;
44. uzsver — lai gan Rīcības kodeksā noteiktās pieejas, kas paredz katra gadījuma izskatīšanu atsevišķi, izmantošanas rezultātā dalībvalstis tagad vairāk sacenšas vispārējo pasākumu jomā, tā nenovērš uzņēmumu ienākumu nodokļa sadrumstalotā satvara sistēmiskos trūkumus ES, kuram nepieciešama daudz pamatīgāka pārskatīšana;
45. atzīmē arī centienus, kas īstenoti, izveidojot Platformu labai pārvaldībai nodokļu jomā, kura pie viena sarunu galda pulcē dažādas ieinteresētās personas, lai panāktu vienprātību nodokļu apiešanas jautājuma risināšanā, it īpaši starptautiskā kontekstā, un Kopējo transfertcenu noteikšanas forumu, kas izdod pamatnostādnes par tehniskiem jautājumiem saistībā ar transfertcenu noteikšanu; uzsver, ka līdz šim minētās struktūras ir sniegušas ieguldījumu nelielu labojumu izdarīšanā uzņēmumu ienākuma nodokļa satvarā; pauž nožēlu par to, ka Kopējā transfertcenu noteikšanas foruma izdotajās pamatnostādnēs līdz šim nav pietiekami risināts jautājums par nodokļu apiešanu; pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz nesenajām dalībnieku sastāva izmaiņām, Kopējā transfertcenu noteikšanas foruma sastāvs joprojām ir nelīdzsvarots; turklāt iebilst pret to, ka nodokļu eksperti piedalās transfertcenu noteikšanas pamatnostādņu sagatavošanā un vienlaikus var konsultēt klientus par agresīvas nodokļu plānošanas stratēģiju, izmantojot transfertcenu noteikšanu, un tādējādi var atrasties interešu konfliktā;
46. uzsver — neraugoties uz to, ka ES tiesību akti (Mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīva, Procentu un honorāru maksājumu direktīva, Uzņēmumu apvienošanas direktīva un Administratīvās sadarbības direktīva) aptver nedaudzus aspektus, kas saistīti ar uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanu, ar to palīdzību ir bijis iespējams atrisināt konkrētus jautājumus, ar kuriem saskaras dalībvalstis un uzņēmumi, kas darbojas vairākās valstīs; uzsver, ka šiem pasākumiem, kas sākotnēji bija paredzēti dubultas nodokļu uzlikšanas novēršanai, ir zināma neplānota, pat pretēja cerētajam, ietekme uz nodokļu apiešanu un dažreiz tie noved pie nodokļu neuzlikšanas nevienā no abām valstīm; atzinīgi vērtē to, ka Padome nesen pieņēma grozījumus Mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīvā, kuru mērķis bija ieviest vispārēju klauzulu par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu un risināt hibrīdaizdevumu neatbilstības problēmu un kuri stāsies spēkā 2015. gada beigās, un cer, ka šie grozījumi palīdzēs likvidēt dažas no nodokļu apiešanas iespējām ES;

47. atgādina Padomes Direktīvas 2011/16/ES par administratīvo sadarbību noteikumus, kuru mērķis ir īstenot apmaiņu ar visu attiecīgo finanšu informāciju; uzskata, ka automatiskai, tūlītējai un visaptverošajai nodokļu informācijas apmaiņai un efektīvai apstrādei būtu spēcīga preventīva ietekme attiecībā uz izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un kaitējošas nodokļu prakses ieviešanu un tā ļautu dalībvalstīm un Komisijai savā rīcībā iegūt visu nepieciešamo informāciju, lai reaģētu uz šādu praksi;
48. pauž nožēlu par to, ka pašreizējais leģislatīvais un uzraudzības satvars informācijas apmaiņai par nodokļu pasākumiem nav efektīvs, jo līdzšinējā pieredze liecina — pašreizējās prasības informācijas apmaiņu veikt spontāni vai pēc pieprasījuma netiek ievērotas; pauž nožēlu, ka praktiski neviena dalībvalsts neapmainās ar informāciju, kas varētu ietekmēt ES partnervalstis; pauž nožēlu par sadarbības trūkumu starp Komisiju un dalībvalstu kompetentajām iestādēm;
49. pauž nožēlu, ka dalībvalstis gandrīz nekad spontāni neapmainās ar informāciju par nodokļiem; atzinīgi vērtē automatisku informācijas apmaiņu, kuras pamatā vairs nav savstarpība; vērš uzmanību uz tādas sistēmas strukturālās izstrādes problēmām, kura balstās uz diskrētumu attiecībā uz to, kas būtu vai nebūtu paziņojams, un kuru papildina vājas pārraudzības sistēmas, kas būtiski apgrūtina jebkāda informācijas apmaiņas prasības pārkāpuma konstatēšanu;
50. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos veicināt automatisko nodokļu informācijas apmaiņu kā gaidāmo Eiropas un starptautisko standartu pārredzamības jomā; mudina to vispirms pildīt Līgumu noteikumu ievērošanas uzraudzītājas pienākumu un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu spēkā esošo ES tiesību aktu un Līgumos noteiktā dalībvalstu lojālas sadarbības principa pienācīgu ievērošanu; atzinīgi vērtē ekspertu grupas priekšlikumu par automatisku apmaiņu ar finanšu konta informāciju, kura mērķis ir izskatīt iespējas atbalstīt jaunattīstības valstis saistībā ar automatisku informācijas apmaiņu, noslēdzot vienpusējus nolīgumus par šādu apmaiņu;
51. norāda, ka vislaunprātīgākās un kropļojošākās kaitējošas nodokļu prakses novēršanā var noderēt valsts atbalsta noteikumi un sankcijas un ka tiem var būt būtiska preventīva ietekme;
52. atzinīgi vērtē Komisijas 2015. gada marta nodokļu pārredzamības tiesību aktu kopumu par automatisku informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par to nodokļu nolēmumiem un 2015. gada jūnija rīcības plānu taisnīgas un efektīvas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas nodrošināšanai ES; tomēr uzsver, ka šos dokumentus var uzskatīt tikai par pirmajiem soļiem pareizajā virzienā un ka steidzami ir jāpieņem konsekvents tiesību aktu un administratīvās koordinācijas satvars, arī MVU un to daudznacionālo korporāciju interesēs, kuras palīdz veicināt patiesu ekonomikas izaugsmi un godīgi maksā nodokļus iekšējā tirgū;
53. atzinīgi vērtē neseno vienošanos par ESAO *BEPS* rīcības plānu, kas pēc G7 un G20 augstākā līmeņa sanāksmēs izteiktiem secīgiem aicinājumiem rīkoties paredz risināt atsevišķus jautājumus, kuri skar starptautiskās uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas darbību, minēto jautājumu risināšanai ierosinot sistemātisku rīcību pasaules mērogā; pauž nožēlu par jaunattīstības valstu novēloto un nevienlīdzīgo iekļaušanu ESAO *BEPS* procesā, kurā tām būtu bijis jāpiedalās taisnīgi; pauž nožēlu arī par to, ka daži *BEPS* rīcības plāna iznākumi nebija tālejošāki, piemēram, tādās jomās kā kaitējoši nodokļu režīmi, digitālā ekonomika un pārredzamība;

54. norāda, ka pēc starptautiskās nodokļu sistēmas sensitīvo vietu sistemātiskas analīzes *BEPS* rīcības plāns tika iedalīts 15 rīcības punktos, no kuriem septiņus 2014. gada novembrī atbalstīja G20, bet pārējos — 2015. gada oktobrī; uzsver, ka, ņemot vērā izmaiņas uzņēmējdarbības vidē, minēto darbību mērķis ir risināt jautājumus, kas saistīti ar pārredzamību, piemēram, izdodot pamatnostādnes par pārskatu sniegšanu atsevišķi pa valstīm, būtības trūkumu attiecībā uz atsevišķām vienošanās par nodokļu apiešanu un starptautisko noteikumu lielāku saskaņotību;
55. tomēr brīdina neiziet uz kompromisu, kas var mazināt sākotnējo nodomu vērienīgumu vai novest pie atšķirīgas interpretācijas valstu līmenī; turklāt uzsver, ka līdz šim gandrīz nav bijis nekādas efektīvas uzraudzības pār to, kā tiek īstenotas ESAO pamatnostādnes valstīs, kuras tās atbalstīja, un ka pat vislabāk izstrādātie risinājumi nevar būt efektīvi, ja tos pienācīgi neuzrauga un neīsteno;
56. uzsver ES un ESAO darbības papildinošo raksturu šajā jomā; uzskata, ka, ņemot vērā ES integrācijas pakāpi, tai koordinēšanas un konverģences ziņā, kuru mērķis ir nepieļaut nekāda veida kaitējošu nodokļu konkurenci iekšējā tirgū, ir jāiet tālāk par *BEPS* priekšlikumiem; pauž pārliecību, ka ES, novēršot nelabvēlīgu ietekmi uz tās konkurētspēju, vienlaikus varētu ieviest efektīvākus instrumentus, lai nodrošinātu godīgu nodokļu konkurenci un dalībvalstu tiesības efektīvi uzlikt nodokļus to teritorijā radītajai peļņai;

Komisijas veiktā izmeklēšana valsts atbalsta jomā — pārskats un rezultāti

57. uzsver, ka iekšējā tirgū jaunpienācēji un uzņēmumi, tostarp MVU, kas neizmanto agresīvu nodokļu praksi, atrodas sliktākā situācijā nekā daudznacionālās korporācijas, kuras var novirzīt peļņu vai īstenot cita veida agresīvu nodokļu plānošanu, izmantojot dažādus lēmumus un instrumentus, kas ir pieejami tikai tām tāpēc, ka tās ir lielas un spēj nodarboties ar uzņēmējdarbību starptautiskā mērogā; ar bažām atzīmē, ka no iepriekš minētās situācijas izrietošās mazākās nodokļu saistības vienādos apstākļos ļauj daudznacionālām korporācijām gūt lielāku pēcnodokļu peļņu un tādējādi vienotajā tirgū rada nevienlīdzīgus konkurences apstākļus tiem šo korporāciju konkurentiem, kas neizmanto agresīvu nodokļu plānošanu un nodrošina saikni starp vietu, kurā peļņa tiek radīta, un vietu, kurā tai tiek uzlikts nodoklis; norāda, ka šis vienlīdzīgu konkurences apstākļu izkropļojums, no kura gūst labumu daudznacionālie uzņēmumi, ir pretrunā vienotā tirgus pamatprincipam;
58. uzsver, ka ESAO¹ norāda uz dažu daudznacionālo korporāciju izmantoto stratēģiju, kas tām ļauj maksāt uzņēmumu ienākuma nodokli pat tikai 5 % apmērā, kamēr mazāki uzņēmumi tajā pašā laikā maksā nodokli līdz pat 30 % apmērā, un pauž dziļas bažas par to, ka saskaņā ar dažiem pētījumiem² pārrobežu uzņēmumu ienākuma nodokļa iemaksa vidēji ir līdz pat par 30 % mazāka nekā to iekšzemes uzņēmumu ienākuma nodokļa iemaksa, kuri darbojas tikai vienā valstī; uzskata par nepieņemamu to, ka minētās stratēģijas rezultātā dažas daudznacionālas korporācijas faktiski var maksāt ļoti zemu

¹ ESAO 2013. gada 12. februāra paziņojums preseī “*OECD urges stronger international co-operation on corporate tax*” (ESAO mudina uz ciešāku starptautisko sadarbību uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā).

² *SME taxation in Europe – an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises* (Nodokļu uzlikšana MVU Eiropā — empīrisks pētījums par piemēroto uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanu MVU salīdzinājumā ar lielajiem uzņēmumiem), Eiropas Komisija, 2015. gada maijs, un P. Egger, W. Eggert un H. Winner (2010), *Saving taxes through foreign plant ownership* (Ietaupīšana uz nodokļu rēķina, izmantojot īpašumtiesības uz ārvalstu uzņēmumiem), *Journal of International Economics* 81, 99.–108. lpp.

uzņēmumu ienākuma nodokli, savukārt dažiem MVU ir jāmaksā pilna nodokļu daļa;

59. uzsver, ka šo izkropļoto lēmumu rezultātā, kurus ekonomikas dalībnieki pieņem, pamatojoties uz gaidāmo pēcnodokļu peļņu, līdzekļi Eiropas Savienībā netiek sadalīti optimāli un pazeminās konkurences līmeni, tādējādi ietekmējot izaugsmi un nodarbinātību;
60. uzsver, ka daži kaitējošas nodokļu prakses veidi var ietilpt ar nodokļiem saistītā valsts atbalsta noteikumu piemērošanas jomā, īpaši ciktāl tie tādā pašā veidā var nodrošināt selektīvas priekšrocības un radīt konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū; atzīmē, ka iepriekš Valsts atbalsta grupa un Rīcības kodeksa jautājumu grupa savā darbā viena otru atbalstīja, īpaši 1999. gadā un divtūkstošo gadu pirmajā pusē; uzsver, ka ES konkurences noteikumu ievērošanas nodrošināšana ieteikuma rakstura lēmumu pieņemšanas procesu Grupā papildināja ar juridisku spiedienu, daļēji kompensējot to, ka ES līmenī trūkst jebkādu citu efektīvu instrumentu nodokļu apiešanas novēršanai;
61. atzīst pēdējos 20 gados notikušās būtiskās izmaiņas Komisijas analītiskajā satvarā, ko tā piemēro ar nodokļiem saistītajam valsts atbalstam, jo tās ļāva panākt lielāku skaidrību ar nodokļu pasākumiem saistītā valsts atbalsta definēšanas un analīzes jomā, kā arī sistemātiskāk rīkoties, lai šādus pasākumus novērstu; konkrētāk, atzīmē Komisijas 1998. gada pamatnostādnes par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas attiecas uz tiešo nodokļu uzlikšanu uzņēmumiem, 2004. gada ziņojumu par šo jautājumu un vairākus svarīgus divtūkstošajos gados pieņemtus judikatūras lēmumus; saistībā ar Komisijas veicināto valsts atbalsta modernizāciju atzinīgi vērtē 2014. gadā sāktu pamatnostādņu projekta sabiedrisko apspriešanu, kuras mērķis ir skaidrot LESD 107. pantā minēto valsts atbalsta jēdzienu, kas ietver ar nodokļiem, īpaši nodokļu nolēmumiem, saistītus valsts atbalsta elementus;
62. norāda, ka pēdējās desmitgadēs ir izveidojusies aizvien pastāvīgāka Eiropas Tiesas (turpmāk "Tiesa") judikatūra par valsts atbalsta tiesību normu piemērošanu dalībvalstu nodokļu pasākumiem un pēdējā lieta šajā jautājumā tika izskatīta 2011. gadā par Gibraltāru¹;
63. norāda, ka Tiesa uzsvēra principu, kas nosaka, ka būtība ir svarīgāka par formu, un to, ka tādēļ pasākuma ekonomiskā ietekme ir atsaucis kritērijs tā izvērtēšanai;
64. tādēļ norāda, ka Tiesa no valsts atbalsta aizlieguma izsecināja tālejošas prasības attiecībā uz dalībvalstu likumdošanas pienākumu nodokļu jautājumos;
65. norāda, ka valsts noteiktās sistēmas rakstura un vispārējās struktūras jēdziens ir galvenais atskaites punkts, izvērtējot to, vai tiešo vai netiešo nodokļu pasākumi ir selektīvi un līdz ar to — vai tie ir saderīgi ar iekšējo tirgu, un ka jebkurš valsts atbalsts būtu jāizvērtē saistībā ar iepriekš pastāvošo līdzsvaru; uzsver — tā kā ES kritērijs iespējamo izkropļojumu novēršanai ir valsts noteiktā atskaites sistēma², spēkā esošie konkurences noteikumi nevar aptvert visus konkurences izkropļojumus un kaitējošas nodokļu prakses veidus iekšējā tirgū; tādēļ norāda, ka minēto noteikumu ievērošanas pilnīga nodrošināšana vien neatrisinātu uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešanas

¹ C-106/09 P un C-107/09 P, Komisija pret Gibraltāru un Apvienotās Karalistes valdību, 2011. gada 15. novembra spriedums.

² Ja dalībvalstu pieņemtie pasākumi attiecas uz visu nodokļu sistēmu, tie ir pielāgojami vispārējai fiskālajai politikai, nevis valsts atbalstam.

problēmu ES;

66. norāda, ka saskaņā ar datiem, ko Parlamenta kompetentajai īpašajai komitejai¹ sniegusi Komisija, kopš 1991. gada Komisija ir oficiāli izskatījusi tikai 65 ar nodokļiem saistīta valsts atbalsta gadījumus, no kuriem 7 bija nodokļu nolēmumi, un ka dalībvalstis bija oficiāli informējušas tikai par 10 no šiem gadījumiem;
67. uzsver, ka 2000. gadu otrajā pusē ar nodokļiem saistītā valsts atbalsta jomā Komisija ir izskatījusi tikai nedaudzas lietas un ka nesenā tiesvedība šajā jomā ietver šādas darbības:
- izmeklēšanas par nodokļu nolēmumu praksi sākšana septiņās dalībvalstīs 2013. gada jūnijā, to paplašinot līdz visām dalībvalstīm 2014. gada decembrī;
 - izmeklēšanas sākšana 2013. gada oktobrī par to, vai Gibraltāra uzņēmumu ienākuma nodokļa režīms ir labvēlīgāks atsevišķiem uzņēmumiem, kura 2014. gada oktobrī tika pagarināta, lai pārbaudītu arī nodokļu nolēmumus minētajā teritorijā;
 - vienlaikus atsevišķas izmeklēšanas sākšana par intelektuālajam īpašumam piemērotajiem nodokļu režīmiem (patentiem labvēlīgāki nodokļu režīmi);
 - oficiālas izmeklēšanas sākšana 2014. gada jūnijā šādās trīs lietās: *Apple Īrijā*, *Fiat Finance and Trade Luksemburgā* un *Starbucks Nīderlandē*, kuras tika pabeigtas 2015. gada oktobrī, un vēlāk — 2014. gada oktobrī — izmeklēšana par *Amazon Luksemburgā*;
 - oficiālas izmeklēšanas sākšana 2015. gada februārī par nodokļu shēmu (virspeļņas nolēmumu sistēmu) Beļģijā;
68. uzsver, ka Komisijas pašlaik veiktās un pabeigtās izmeklēšanas un *LuxLeaks* atklātie gadījumi liecina par to, ka dažas dalībvalstis nepilda savu juridisko pienākumu² informēt Komisiju par visiem potenciālas valsts atbalsta piešķiršanas gadījumiem;
69. uzsver, ka šīs izmeklēšanas izgaismoja tikai nedaudzus dažu tipisku kaitējošas nodokļu prakses veidus, kas, izmantojot transfertcenu noteikšanu, ietekmē dažām daudznacionālo korporāciju filiālēm piešķirtās ar nodokli apliekamās peļņas apmēru; pauž bažas par to, ka Komisijas kompetento dienestu pašreizējie resursi varētu ierobežot to spēju tikt galā ar ievērojami lielāku lietu skaitu un veikt sistemātiskas pārbaudes, lai pārlicinātos, vai cita veida prakse, kas nepamatojas uz transfertcenu noteikšanu, uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, iespējams, nav pretrunā tiesību aktiem par valsts atbalstu;
70. stingri atbalsta Komisijas pieeju, kas paredz atvēlēt visu nepieciešamo laiku, lai rūpīgi un ar pienācīgu centību izskatītu attiecīgās lietas; uzskata, ka izmeklēšanu iznākums ļaus izstrādāt precīzākas un efektīvākas pamatnostādnes ar nodokļiem saistītā valsts atbalsta un transfertcenu noteikšanas jomā un liks dalībvalstīm atbilstoši pielāgot savu praksi; aicina Komisiju tomēr notiekošās izmeklēšanas par valsts atbalstu saistībā ar nodokļiem pabeigt tik drīz, cik vien tas ir praktiski iespējams, neskarot to kvalitāti un ticamību, un ar lielu interesi gaida izmeklēšanu rezultātus; aicina Komisiju regulāri ziņot Parlamentam par šīm izmeklēšanām; aicina Komisiju pieprasīt atgūt katru

¹ Komisāres M. Vestager 2015. gada 29. aprīlī TAXE komitejai nosūtītā dienesta vēstule.

² Pienākums sadarboties un sniegt visus nepieciešamos dokumentus, kas noteikts Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD 108. panta piemērošanai.

iztrūkstošo euro, ja notiekošā izmeklēšanā apstiprināsies, ka valsts atbalsts ir bijis nelikumīgs;

71. uzsver — ja pašreiz notiekošo izmeklēšanu rezultātā tiks konstatēti ES noteikumu pārkāpumi, dalībvalstij, kura ir apstiprinājusi attiecīgo nodokļu pasākumu, varētu būt jāatgūst attiecīgajiem uzņēmumiem nelikumīgi piešķirtā valsts atbalsta summa; uzsver — lai gan iepriekš minētajam varētu būt būtiska nelabvēlīga ietekme uz konkrētās valsts reputāciju, *de facto* tā ir prēmija par neatbilstību, kas šaubu gadījumā dalībvalstis diezvai atturēs no nelikumīgas valsts atbalsta prakses izmantošanas un kaitējošu nodokļu atvieglojumu piešķiršanas, bet tā vietā atbrīvo tās no pienākuma ievērot ES noteikumus par valsts atbalstu un nemazina finansiālus zaudējumus, kas rodas skarto dalībvalstu budžetiem; kopumā uzskata, ka valsts atbalsta noteikumos būtu jāparedz sankcijas, kas ir efektīvs līdzeklis, lai atturētu no nelikumīga valsts atbalsta piešķiršanas;
72. norāda arī uz to, ka gadījumā, ja pārrobežu filiāles savstarpēji ļaunprātīgi vienojas par transfertcenas noteikšanu, pastāv iespējamība, ka tiks pielāgoti ne tikai tās dalībvalsts nodokļu ieņēmumi, kura piemērojusi izdevīgo nodokļu režīmu (atbalsta atgūšana), bet tas pats notiks arī ar pārējo valstu nodokļu ieņēmumiem, kurās noticis attiecīgais darījums (transfercenu noteikšanas un līdz ar to arī ar nodokli apliekamo ienākumu *ex post* pielāgošana); uzsver, ka dažos gadījumos tas var izraisīt nodokļu dubultu uzlikšanu;
73. atgādina, ka nodokļu nolēmumu mērķim vajadzētu būt juridiskajai noteiktībai un leģitīmu cerību radīšanai tiem, kas gūst labumu no šiem nolēmumiem; ņemot vērā apstākļus, kuros valstu nolēmumus var apstrīdēt, piesaucot ES līmeņa noteikumus valsts atbalsta jomā, uzsver, ka pastāv risks, ka dalībvalstu individuālie nolēmumu pieprasījumi tiks masveidā paziņoti, lai Komisija tos varētu iepriekš apstiprināt nolūkā novērst juridisko neskaidrību nodokļu pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem; uzsver, ka lielāka jauda Komisijā un uzlabots informācijas sniegšanas process ir piemēroti veidi, kā tikt galā ar lielāku paziņojumu plūsmu, kā arī lielāka pārredzamība, kas no dalībvalstīm tiek prasīta nodokļu jautājumos;

Trešās valstis

74. pauž bažas, ka dažu daudznacionālo korporāciju īstenotās kaitējošās nodokļu prakses negatīvās sekas jaunattīstības valstīs¹, šķiet, skar daudz vairāk nekā attīstās valstis, jo ieņēmumi no uzņēmumu ienākuma nodokļa jaunattīstības valstīs veido lielāku valsts ieņēmumu daļu un tām arī nav pietiekami stipra publisko finanšu sistēma, regulatīvā vidē un administratīvā veiktspēja, lai nodrošinātu nodokļu atbilstību un novērstu šādu nodokļu praksi; norāda, ka SVF² uzskata, ka agresīvas nodokļu plānošanas dēļ jaunattīstības valstis relatīvā izteiksmē zaudē trīs reizes vairāk nekā attīstītās valstis; uzsver, ka ar Lisabonas līguma 208. pantu dalībvalstīm uzlikts pienākums pielāgot savu politiku tā, lai atbalstītu attīstību jaunattīstības valstīs; norāda, ka visaptveroša *ex post* analīze par dalībvalstu nodokļu prakses sekām, kuras konstatējumi būtu jāpublisko, palīdzētu virzīt politikas veidošanu, lai nodrošinātu, ka šāda prakse nesamazina citu dalībvalstu vai trešo valstu nodokļu bāzi;

¹ SVF politikas dokuments “*Spillovers in international corporate taxation*” (Blakusefekti starptautiskajā uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanā), 2014. gada 9. maijs.

² SVF darba dokuments “*Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries*” (Bāzes samazināšanās, peļņas novirzīšana un jaunattīstības valstis), 2015. gada maijs.

75. uzsver, ka tajā pašā laikā nedaudznie uzvarētāji globālajā nodokļu konkurencē, kas ir valstis ar ļoti pievilcīgu uzņēmumu ienākuma nodokļa politiku gan ES, gan ārpus tās, uzrāda dažus to lielumam un reālajai ekonomiskajai darbībai neproporcionālus ekonomiskos pamatrādītājus, īpaši, aplūkojot, piemēram, rezidentu uzņēmumu skaitu uz vienu iedzīvotāju, reģistrētās ārvalstu peļņas apjomu, ATI vai izejošās finanšu plūsmas salīdzinājumā ar IKP utt.; norāda, ka tas liecina par šo valstu nodokļu bāzes un ienākošo finanšu plūsmu mākslīgo raksturu un par pastāvošo nodokļu sistēmu pieļauto saiknes trūkumu starp vietu, kurā tiek radīta vērtība, un vietu, kurā tai tiek uzlikts nodoklis;
76. uzsver, ka minētā nodokļu konkurence nebūt nav raksturīga tikai dalībvalstīm, tostarp to atkarīgajām vai asociētajām teritorijām, un ka lielākajai daļai aplūkojamo prakses veidu ir starptautiska dimensija, kas izpaužas kā peļņas novirzīšana uz zemu nodokļu vai beznodokļu jurisdikcijām vai slepenību nodrošināmām jurisdikcijām, kurās bieži vien nenotiek nekāda būtiska saimnieciskā darbība; pauž nožēlu, ka dalībvalstīm nav koordinētas pieejas attiecībā uz visām minētajām jurisdikcijām ne tikai pret kaitējošu nodokļu praksi vērstas kopīgas rīcības un reaģēšanas ziņā, bet arī, neraugoties uz Komisijas centieniem, šo jurisdikciju identificēšanas un attiecīgo kritēriju ziņā; tādēļ stingri atbalsta Komisijas 2012. gada priekšlikumu, kurā ne tikai paredzēta pārredzamība un informācijas apmaiņa, bet iekļauti arī svarīgi kritēriji godīgas konkurences nodrošināšanai, kā arī Komisijas 2015. gada 17. jūnija nodokļu jomas pasākumu kopuma neseno publicēšanu, kurā iekļauts to jurisdikciju saraksts, kuras nesadarbojas, kas noteikts, izmantojot kopsaucēja pieeju, pamatojoties uz valsts līmenī izveidotajiem sarakstiem; uzsver, ka šāda saraksta izveide ir priekšnosacījums atbilstoši pret šādām jurisdikcijām vērstai darbībai; uzskata, ka šim sarakstam vajadzētu būt pirmajam procesam, kurš jāatkārto, līdz tiek iegūta stingra un objektīva jēdziena “nodokļu oāze” definīcija, un šis saraksts varētu kļūt par pamatu turpmākajiem sarakstiem, kas tiktu sagatavoti, pamatojoties uz skaidriem, iepriekš zināmiem kritērijiem; mudina Komisiju izvērtēt, vai Eiropas jurisdikcijas ievēro šos kritērijus;
77. uzsver, ka ESAO šajā jomā veiktajā darbā ir sasniegti zināmi rezultāti pārredzamības un informācijas apmaiņas ziņā; īpaši atzinīgi vērtē to, ka gandrīz 100 valstis 2015. gada jūnijā parakstīja ESAO Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību nodokļu lietās (“Kopīgā konvencija”), kas paredz valstu administratīvo sadarbību nodokļu novērtēšanā un iekasēšanā, īpaši ar nolūku apkarot nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;
78. tomēr uzsver, ka ESAO darbs pie iepriekšējā to nodokļu oāžu saraksta, kuras nesadarbojas, balstījās uz politisku procesu, kas noveda pie patvaļīgiem kompromisiem jau posmā, kad tika noteikti sarakstu izveides kritēriji, piemēram, prasība noslēgt nodokļu nolīgumus ar 12 citām valstīm, un tā rezultātā neviena jurisdikcija netika iekļauta to nodokļu oāžu sarakstā, kuras nesadarbojas; uzsver, ka ESAO pašreizējā pieeja joprojām balstās uz kritērijiem, kas paredz nodokļu pārredzamību un informācijas apmaiņu, bet nav pietiekami visaptveroši, lai novērstu atsevišķu nodokļu prakses veidu kaitīgumu; norāda — lai kādi arī nebūti ESAO nopelni, iepriekš minētais mazina tās ESAO pieejas atbilstību, kuru tā izmanto to nodokļu jurisdikciju identificēšanai, kuras ir nodokļu apiešanas un kaitējošas nodokļu konkurences pīlāri visā pasaulē; īpaši uzsver to, ka šajā pieejā netiek izmantoti nekādi kvalitatīvie rādītāji, lai varētu objektīvi izvērtēt atbilstību labai pārvaldības praksei vai analizēt tādos kvantitatīvos datus kā bilancē atspoguļotā peļņa, ienākošās un izejošās finanšu plūsmas un to saikne vai tās trūkums ar ekonomisko realitāti konkrētajā jurisdikcijā;

79. turklāt uzsver, ka šos sarakstus var izmantot valsts līmenī, lai trešām valstīm piemērotu valsts noteikumus protekcionalisma un nodokļu apiešanas novēršanas jomā (tādus kā gūtā labuma ierobežošana, galvenā mērķa testa piemērošana, noteikumi par kontrolētām ārvalstu korporācijām u. c.), un ka līdz ar to šādu sarakstu ierobežojumi var ierobežot arī kaitējošas nodokļu prakses novēršanai paredzēto valsts līmeņa pasākumu piemērošanas jomu un efektivitāti;
80. pauž pārliecību, ka godīgas konkurences nodrošināšana iekšējā tirgū un dalībvalstu nodokļu bāzes aizsargāšana lielā mērā ir atkarīga no tā, kā tiks risināta problēma, kas saistīta ar visvājāko posmu mijiedarbībā ar zemu nodokļu vai beznodokļu jurisdikcijām un slepenību nodrošināšanā jurisdikcijām, jo tas, ka pastāv t. s. nodokļu vārti uz trešām valstīm (piemēram, nodokļa neieturēšana) — neatkarīgi no to īstenotās nodokļu prakses — būtiski palielina nodokļu apiešanas iespējas ES;
81. uzsver, ka koordinēta dalībvalstu pieeja gan attiecībā uz jaunattīstības, gan attīstītajām valstīm varētu izrādīties daudz efektīvāka kaitējošas nodokļu prakses novēršanā un savstarpības veicināšanā nodokļu jautājumos;
82. uzsver, ka, reaģējot uz ES un G20 izdarīto spiedienu nodokļu pārredzamības jautājumā un saistībā ar finanšu, ekonomikas un parādu krīzi dažas trešās valstis beidzot ir parakstījušas nodokļu informācijas apmaiņas nolīgumu ar ES un tam būtu jāuzlabo sadarbība ar šīm valstīm; norāda, ka ar Šveici šāds nolīgums tika parakstīts 2015. gada maijā pēc ilga pārejas perioda, kurā šī nozīmīgā ES tirdzniecības partnervalsts, izmantoja privilēģētu piekļuvi vienotajam tirgum, taču tajā pašā laikā nesadarbojās citās jomās, īpaši nodokļu uzlikšanas jomā;
83. norāda, ka, neraugoties uz notiekošajām sarunām par līdzīgu sadarbības nolīgumu parakstīšanu ar Sanmarīno, Monako, Lihtenšteinu un Andoru, progress joprojām ir lēns; pauž nožēlu par to, ka Komisijai nav līdzīga Eiropas līmeņa mandāta risināt sarunas par automātiskas informācijas apmaiņas nolīgumiem ar aizjūras teritorijām, uz kurām patlaban attiecas ES Uzkrājumu nodokļa direktīva;
84. ar bažām norāda, ka daudzas jaunattīstības valstis uzskata, ka tās ir īpaši neaizsargātas pret korporāciju īstenoto nodokļu apiešanu un ka galvenais to budžetā nenonākušo ieņēmumu iemesls ir daudznacionālo korporāciju praktizētā transfertcenu noteikšana¹; turklāt uzsver — minētās valstis uzskata, ka tās atrodas ļoti neizdevīgā darījumu slēgšanas pozīcijā attiecībā ar atsevišķām daudznacionālajām korporācijām vai ārvalstu tiešajiem investoriem, kas pasaules valstīs meklē izdevīgākos noteikumus, kuri paredz nodokļu subsīdijas un atbrīvojumus no nodokļa maksāšanas; pauž nožēlu par to, ka saskaņā ar aplēsēm neiekasēto nodokļu ieņēmumu dēļ valstu budžeti katru gadu zaudē aptuveni EUR 91² līdz 125 miljardus³;
85. atgādina dalībvalstīm, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu tām ir saistošs princips par politikas saskaņotību attīstībai un tām ir jānodrošina, lai to nodokļu politika nelabvēlīgi neietekmētu ES mērķus attīstības jomā; mudina dalībvalstis veikt analīzi par to nodokļu politikas pasākumu sekām un to ietekmi uz jaunattīstības valstīm, kā ieteicis SVF;

¹ Pētījums “*Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges*” (Nodokļu ieņēmumu mobilizēšana jaunattīstības valstīs — risināmie jautājumi), Eiropas Parlaments, 2014. gada aprīlis.

² 2015. gada ziņojums par investīcijām pasaulē, ANO Tirdzniecības un attīstības konference.

³ Organizācijas “*Christian Aid*” 2008. gada ziņojums.

Secinājumi un ieteikumi

86. atskatoties uz īpašajai komitejai piešķirto mandātu un neraugoties uz dažādajiem ierobežojumiem un šķēršļiem, ar ko nācās saskarties faktu vākšanas braucienos un ko radīja citas ES iestādes, dažas dalībvalstis un daudznacionālās korporācijas, secina, ka:
- neskarot valsts atbalsta jomā pašlaik notiekošo Komisijas izmeklēšanu iznākumu, apkopotā informācija liecina par to, ka vairākos gadījumos dalībvalstis nav ievērojušas LESD 107. panta 1. punktu, jo tās ir ieviesušas nodokļu nolēmumus un citus rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgus pasākumus, ar kuriem, piemērojot labvēlīgāku nodokļu režīmu atsevišķiem uzņēmumiem, ir izkropļota konkurence iekšējā tirgū;
 - dažas dalībvalstis nav pilnībā nodrošinājušas LESD 108. pantu īstenošanu, jo tās nav Komisijai oficiāli paziņojušas par visiem saviem nodomiem piešķirt ar nodokļiem saistītu valsts atbalstu, līdz ar to pārkāpjot arī atbilstošos Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 noteikumus; uzsver, ka tā rezultātā Komisija nespēja saskaņā ar LESD 108. pantu pastāvīgi pārskatīt visas atbalsta piešķiršanas shēmas, jo tai nebija pieejama visa attiecīgā informācija, vismaz līdz 2010. gadam, proti, par periodu, kuru neaptver pašlaik notiekošās izmeklēšanas;
 - dalībvalstis nav ievērojušas Padomes Direktīvā 77/799/EEK un Direktīvā 2011/16/ES noteiktos pienākumus, jo tās nav veikušas un joprojām neveic spontānu informācijas apmaiņu, pat gadījumos, kad tam bija skaidrs pamats — neraugoties uz šajās direktīvās paredzēto rīcības brīvību, — paredzēt, ka var rasties nodokļu zudumi citās dalībvalstīs vai ka nodokļu ietaupījumus var izraisīt mākslīga peļņas pārvešana grupas robežās;
 - dažas dalībvalstis nav ievērojušas lojālas sadarbības principu, kas noteikts LES 4. panta 3. punktā, jo tās nav veikušas visus atbilstošos vispārējos vai konkrētos pasākumus, lai nodrošinātu savu pienākumu izpildi;
 - nebija iespējams veikt analīzi par individuāliem Kopienas tiesību aktu neievērošanas gadījumiem saistībā ar iepriekšējos ievilkumos minēto tādēļ, ka dalībvalstis, Padome un Komisija nebija sniegušas sīku informāciju;
 - visbeidzot, Komisija nav izpildījusi savu Līgumu noteikumu ievērošanas uzraudzītājas lomu, kā noteikts LES 17. panta 1. punktā, jo tā nav rīkojusies šajā jomā un nav veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis izpilda savus pienākumus, īpaši tos, kas izklāstīti Padomes Direktīvās 77/799/EEK un 2011/16/ES, neraugoties uz sniegto informāciju, kas apliecina pretējo; Komisija ir pārkāpusi savus pienākumus, kas noteikti Lisabonas līguma 108. pantā, par iekšējā tirgus darbību, jo tā iepriekš nav sākusi izmeklēšanas par valsts atbalstu;
87. ņemot vērā to, ka Parlamentam pašreiz nav parlamentāro izmeklēšanas pilnvaru, aicina Padomi un Komisiju steidzami sniegt piekrišanu attiecībā uz neapstiprināto priekšlikumu Eiropas Parlamenta regulai par sīki izstrādātiem noteikumiem, kas reglamentē Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību īstenošanu¹, lai piešķirtu patiesas izmeklēšanas pilnvaras, kas vajadzīgas, lai tas varētu īstenot parlamentārās tiesības veikt izmeklēšanu;
88. aicina Komisiju izpētīt, vai par minētajiem pārkāpumiem joprojām var iesniegt prasību

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0219.

Tiesā;

89. aicina dalībvalstis ievērot principu par nodokļu uzlikšanu peļņai tur, kur tā radusies;
90. aicina tās dalībvalstis un ES institūcijas, kuras ir politiskā līmenī līdzatbildīgas par pašreizējo situāciju, izbeigt kaitējošu nodokļu konkurenci un pilnībā sadarboties, lai likvidētu nodokļu sistēmu neatbilstību — un atturēties no turpmākas neatbilstības radīšanas — un kaitējošos nodokļu pasākumus, kas rada nepieciešamos apstākļus daudznacionālo korporāciju īstenotajai masveida nodokļu apiešanai un nodokļu bāzes samazināšanai iekšējā tirgū; šajā sakarībā aicina dalībvalstis paziņot Komisijai un pārējām dalībvalstīm par tādām būtiskām izmaiņām savos tiesību aktos par nodokļu uzlikšanu uzņēmumiem, kuras varētu ietekmēt to faktiskās nodokļu likmes vai kādas citas dalībvalsts nodokļu ieņēmumus; uzsver, ka dalībvalstīm, kurām ir izšķiroša nozīme saistībā ar nodokļu apiešanas sekmēšanu, vajadzētu uzņemties atbildību un vadīt centienus uzlabot sadarbību nodokļu jomā Eiropas Savienībā;
91. aicina ES valstu un to valdību vadītājus uzņemties jaunas skaidras politiskas saistības steidzami rīkoties, lai atrisinātu šo situāciju, kas vairs nav ilgāk pieļaujama, vēl jo vairāk tādēļ, ka tā ietekmē valstu budžetus, kuri jau tā ir pakļauti fiskālās konsolidācijas pasākumiem, un citu nodokļu maksātāju, tostarp MVU un iedzīvotāju, nodokļu iemaksas; šajā sakarībā uzsver, ka tas ir paredzējis ciešā sadarbībā ar valstu parlamentiem pilnībā pildīt savus uzdevumus un ir gatavs ieviest efektīvāku politisko pārbaudi;
92. aicina Komisiju pildīt Līgumu noteikumu ievērošanas uzraudzītājas pienākumu, nodrošinot, ka tiek pilnībā ievēroti ES tiesību akti un dalībvalstu lojālas sadarbības princips; mudina Komisiju saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar Līgumu, veikt turpmākas tiesiskas darbības, kas būtu pašsaprotamas; tādēļ aicina Komisiju uzlabot savu iekšējo veiktspēju, iespējams, izveidojot īpašu nodokļu departamentu tās dienestos, kas nodarbotos gan ar aizvien lielāku valsts atbalsta paziņojumu plūsmu konkurences politikas jomā, gan ar savu plašāko atbildību par jaunu pasākumu koordinēšanu attiecībā uz nodokļu pārredzamību;
93. aicina dalībvalstis sniegt Komisijai visu nepieciešamo informāciju, lai tā var netraucēti veikt savu Līgumu noteikumu ievērošanas uzraudzītājas lomu;
94. aicina Komisiju veicināt labu praksi saistībā ar transfertcenu noteikšanu un nosakot aizdevumu cenu un finanšu maksas noteikšanu grupas iekšējiem darījumiem, lai tās atbilstu dominējošajām tirgus cenām;
95. uzsver, ka uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes noteikšana joprojām pilnībā ir dalībvalstu ziņā; tomēr uzstāj — lai garantētu godīgu konkurenci starp uzņēmumiem iekšējā tirgū, nodokļu konkurencei Eiropas Savienībā un ar trešām valstīm būtu jāpiemēro skaidrs noteikumu satvars; aicina dalībvalstis pirmkārt nodrošināt uzņēmējdarbībai labvēlīgu vidi, kuru cita starpā raksturo ekonomiska, finansiāla un politiska stabilitāte, kā arī juridisko noteiktību un vienkāršus nodokļu noteikumus; ņemot vērā ar uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanu, tostarp ar kaitējošas nodokļu prakses un tās ietekmi, saistīto jautājumu izšķiroši svarīgo lomu fiskālās ilgtspējas nodrošināšanā, aicina Komisiju rūpīgāk tos risināt saistībā ar Eiropas pusgadu un attiecīgos rādītājus, tostarp aplēses par nodokļu iztrūkumu, ko rada izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešana, iekļaut makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūrā;

96. šajā sakarībā aicina Komisiju rast pareizo līdzsvaru starp fiskālo un ekonomisko konvergenci un nodrošināt, ka pasākumi paredz atbalstīt izaugsmi, investīcijas un darbvietas;
97. uzskata, ka cita starpā visaptveroša, pārredzama un efektīva automatiska nodokļu informācijas apmaiņa un obligāta kopēja konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze ir būtiski priekšnoteikumi tam, lai panāktu tādas nodokļu sistēmas ieviešanu ES līmenī, kura atbilst iekšējā tirgus pamatprincipiem un aizsargā tos;
98. ņemot vērā attiecīgā jautājuma sarežģīto raksturu, aicina dalībvalstis un ES iestādes pašreizējās situācijas uzlabošanas nolūkā īstenot dažādus papildpasākumu kopumus, paturot prātā nepieciešamību mazināt sarežģītību visām ieinteresētajām personām un līdz minimumam samazināt uzņēmumu un nodokļu pārvaldes iestāžu izmaksas, kas nepieciešamas atbilstības nodrošināšanai; tādēļ uzsver, ka nodokļu shēmu vienkāršošanai vajadzētu būt pirmajam solim, lai nodrošinātu skaidrību ne tikai dalībvalstīm, bet arī to iedzīvotājiem, kas pašlaik ir izslēgti no informācijas apmaiņas;
99. aicina Komisiju turpināt empīriski pētīt iespēju ierobežot saistītām korporācijām veikto honorāru maksājumu atskaitīšanu no uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes maksājumiem, kas būtu veids, kā vērsties pret peļņas novirzīšanu grupas iekšienē;
100. pauž dziļu nožēlu par to, ka, neraugoties uz atkārtotiem uzaicinājumiem, no kopumā 22 daudznacionālām korporācijām tikai astoņas¹ ir piekritušas ierasties komitejā, lai apspriestu starptautiskās nodokļu plānošanas jautājumus; uzskata, ka 14 daudznacionālo korporāciju — dažas no tām ir sabiedrībā ļoti plaši pazīstamas — atteikums² sadarboties ar Parlamenta komiteju ir nepieņemams un ļoti kaitē Eiropas Parlamenta godam un pilsoņiem, kurus tas pārstāv; tādēļ iesaka kompetentajām iestādēm apsvērt iespēju liegt šiem uzņēmumiem piekļuvi Parlamenta telpām, kā arī nopietni apsvērt iespēju paredzēt skaidrus noteikumus un papildināt pienākumus, kuri noteikti Rīcības kodeksā, kas paredzēts Pārredzamības reģistrā iekļautajām organizācijām³, attiecībā uz sadarbību ar Parlamenta komitejām un citām politiskajām struktūrām;
101. prasa sākt izmeklēšanu par finanšu iestāžu lomu kaitējošas nodokļu prakses atbalstīšanā;

Sadarbība un koordinācija iepriekšēju nodokļu nolēmumu jomā

102. pauž nožēlu par 2015. gada 6. oktobra politisko vienošanos Padomē, kas neatbilst Komisijas 2015. gada marta likumdošanas priekšlikumam, ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā; uzsver, ka minētais likumdošanas priekšlikums paredzēja ne tikai kopīgu satvaru informācijas par nodokļu nolēmumiem reģistrēšanai un automatiskai apmaiņai, bet arī noteikumus, kas Komisijai ļautu efektīvi uzraudzīt direktīvas īstenošanu dalībvalstīs un nodrošināt, ka nolēmumi negatīvi neietekmē iekšējo tirgu; uzsver, ka Padomes nostājas pieņemšana neļautu izmantot visus ieguvumus no automatiskās apmaiņas ar nolēmumiem, īpaši attiecībā uz efektīvu īstenošanu, un tādēļ aicina Padomi pieturēties pie Komisijas priekšlikuma un pienācīgi ņemt vērā Parlamenta atzinumu par to, īpaši

¹ Airbus, BNP Paribas, SSE plc and Total S.A, KPMG, Ernst&Young, Deloitte, PwC.

² Amazon.co.uk Ltd, Amazon S.a.r.l, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Fiat Chrysler Automobiles, Google, HSBC Bank plc, IKEA, Mc Donald's Corporation, Philip Morris, Walmart, Walt Disney Company.

³ Rīcības kodekss izklāstīts 2014. gada Iestāžu nolīguma par Pārredzamības reģistru 3. pielikumā.

attiecībā uz direktīvas darbības jomu (visi nodokļu nolēmumi, nevis tikai pārrobežu), laikposmu, kurā to piemēro ar atpakaļejošu spēku (būtu jāapmainās ar nodokļu nolēmumiem, kuri joprojām ir spēkā), un informāciju, ko sniedz Komisijai, kurai vajadzētu būt piekļuvei nodokļu nolēmumiem;

103. aicina dalībvalstis visos starptautiskajos forumos atbalstīt automatisko informācijas apmaiņu starp nodokļu pārvaldes iestādēm kā jaunu vispārējo standartu; īpaši aicina Komisiju, ESAO un G20 veicināt šādu informācijas apmaiņu, izmantojot visatbilstošākos un efektīvākos instrumentus integrējošā globālajā procesā; uzstāj, ka būtu jāveic konkrēti pasākumi, lai nodrošinātu, ka automatiska informācijas apmaiņa kļūst patiesi globāla un tādējādi efektīva, vienlaikus ievērojot konfidencialitātes prasības, proti, būtu jāatbalsta jaunattīstības valstu centieni pilnveidot savas spējas, lai tās varētu pilnībā piedalīties automatiskajā informācijas apmaiņā; uzsver, ka Eiropas Savienībā automatiska informācijas apmaiņa varētu notikt, izmantojot centrālu ES mēroga reģistru, kurš būtu pieejams Komisijai un kompetentajām valsts iestādēm;
104. aicina dalībvalstis rēķināties ar to, ka jebkādi nodokļu nolēmumi, īpaši gadījumos, kad tie ir saistīti ar transfertcenu noteikšanu, būtu jāpagatavo sadarbībā ar visām iesaistītajām valstīm, ka attiecīgās informācijas apmaiņai starp attiecīgajām valstīm būtu jānotiek automatiski, visaptveroši un bez kavēšanās un ka jebkāda valsts līmeņa darbība ar mērķi mazināt nodokļu apiešanu un novērst nodokļu bāzes samazināšanu ES, tostarp revīzijas, būtu jāveic kopīgi, pienācīgi ņemot vērā programmas “*Fiscalis 2020*” īstenošanā gūto pieredzi; atkārtoti pauž viedokli, ka par visu nolēmumu pamatelementiem, kas ietekmē citas dalībvalstis, ne tikai būtu jānotiek informācijas apmaiņai starp nodokļu pārvaldes iestādēm un Komisiju, bet tie arī būtu jāiekļauj pārskatos, kurus atsevišķi pa valstīm sniedz daudznacionālās korporācijas;
105. šajā sakarībā uzsver, ka citas dalībvalstis var ietekmēt ne tikai pārrobežu, bet arī iekšzemes nolēmumi, un tāpēc prasa automatisko informācijas apmaiņu attiecināt uz visiem nolēmumiem, ko izdevusi dalībvalsts valdība vai nodokļu iestāde vai jebkura tās teritoriāla vai administratīva struktūra vai kas izdoti to vārdā un kas direktīvas spēkā stāšanās dienā joprojām ir spēkā; stingri uzstāj uz to, ka ir būtiski, lai Komisija iesaistītos datu par nolēmumiem vākšanā un analizē;
106. turklāt prasa izstrādāt tādu satvaru, ar kura palīdzību varētu efektīvi kontrolēt automatiskās informācijas apmaiņas īstenošanu un savākt un publicēt statistiku par apmainīto informāciju, kā arī, konkrētāk, prasa Komisijai līdz 2016. gada 31. decembrim izveidot drošu centrālo direktoriju nolūkā sekmēt informācijas apmaiņu starp iesaistītajām nodokļu iestādēm; atgādina, ka, izveidojot sistēmu automatiskai informācijas apmaiņai par nodokļu nolēmumiem, tiks savākts ļoti daudz informācijas, tāpēc varētu būt grūti konstatēt patiesi problemātiskus gadījumus; uzsver, ka šī situācija papildus tam, ka 28 dalībvalstīs ir dažādas valodas un administratīvā prakse, rada nepieciešamību, lai Komisija un dalībvalstis rastu veidu, kā viedī, tostarp izmantojot informācijas tehnoloģiju, apstrādāt iegūtos datus, kuru ir daudz un kuri ir daudzveidīgi, lai automatisku informācijas apmaiņu Savienībā padarītu tiešām efektīvu un lietderīgu;
107. aicina Komisiju izpētīt, kā ilgtermiņā var izveidot ES mēroga verifikācijas sistēmu, ar kuras palīdzību Komisija rūpīgi pārbaudītu nodokļu nolēmumus, lai palielinātu sistēmas noteiktības, konsekvences, vienveidīguma un pārredzamības līmeni un pārbaudītu, vai tiem nav kaitējošas ietekmes uz citām dalībvalstīm;
108. uzsver, ka nolūkā nodrošināt pārredzamību pilsoņiem Komisijai būtu jāpublicē ikgadējs

ziņojums, kurā apkopoti svarīgākie gadījumi, kas iekļauti drošā centrālajā direktoriņā, un ka, šādi rīkojoties, Komisijai būtu jāņem vērā konfidencialitātes noteikumi, kas paredzēti Savstarpējās palīdzības direktīvā;

109. aicina Komisiju apsvērt iespēju ES līmenī noteikt kopēju satvaru nodokļu nolēmumiem, tostarp kopējus kritērijus, konkrētāk:
 - prasību nolēmumus sagatavot, pamatojoties uz visaptverošu seku analīzi, tostarp nodokļu nolēmumu ietekmi uz citu valstu nodokļu bāzēm, un iesaistot visas attiecīgās personas un valstis;
 - to publisku atklāšanu vai nu pilnā, vai vienkāršotā veidā, taču pilnībā ievērojot konfidencialitātes prasības;
 - pienākumu publicēt nodokļu nolēmumu piešķiršanas, atteikšanas un atsaukšanas kritērijus;
 - vienlīdzīgas attieksmes un pieejamības nodrošināšanu visiem nodokļu maksātājiem;
 - rīcības brīvības nepieļaušanu un pilnīgu atbilstību pamatā esošajiem noteikumiem nodokļu jomā;
110. prasa Komisijai noteikt kopīgas ES pamatnostādnes par to, kā piemērot ESAO nesaistītu pušu darījuma principu, kura mērķis ir saskaņot ES dalībvalstu praksi attiecībā uz transfertcenu noteikšanu tādā veidā, ka, sagatavojot transfertcenu nolīgumus, valstu pārvaldes iestādes spēj salīdzināt līdzīgus uzņēmumus un ne tikai līdzīgus darījumus;
111. uzskata, ka taisnīgā un efektīvā nodokļu sistēmā vajadzīgs atbilstošs pārredzamības un konfidencialitātes līmenis; tādēļ ir pārliecināts, ka dalībvalstu nodokļu pārvaldes iestādēm un attiecīgā gadījumā Komisijai vajadzētu būt pieejamai informācijai par jebkura juridiskā instrumenta un/vai nodokļu nolēmuma tiešajiem labuma guvējiem;
112. aicina Komisiju izmantot cita starpā Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, — kurā jēdziens “nodokļu noziegumi” ir iekļauti jēdziena “noziedzīga darbība” plašajā definīcijā —, lai konstatētu atsevišķu juridisko instrumentu tiešos labuma guvējus;
113. aicina Komisiju izveidot tās iekšienē centrālu publisku reģistru par visiem likumīgajiem uzņēmumu ienākuma nodokļa atbrīvojumiem, atskaitījumiem un atlaidēm kopā ar kvantitatīvu budžeta ietekmes novērtējumu par katru dalībvalsti;

Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (KKUINB)

114. atzinīgi vērtē rīcības plānu, ko Komisija ierosināja 2015. gada 17. jūnijā, lai novērstu nodokļu apiešanu un veicinātu uzņēmumu ienākuma nodokļa taisnīgu un efektīvu uzlikšanu Eiropas Savienībā; aicina Komisiju paātrināt to tiesību aktu grozījumu iesniegšanu, kuri nepieciešami, lai ES mērogā ātri ieviestu obligātu kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB), kas atrisinātu ne tikai preferenciālo režīmu un dalībvalstu nodokļu sistēmu neatbilstības jautājumu, bet arī lielāko daļu jautājumu, kuri saistīti ar nodokļu bāzes samazināšanos Eiropas līmenī (īpaši transfertcenu noteikšanas jautājumus); aicina Komisiju nekavējoties atsākt 2011. gadā beigto darbu pie priekšlikuma Padomes direktīvai, ar ko izveido KKUINB, ņemot vērā Parlamenta nostāju šajā jautājumā un jaunus faktorus, kuri ir parādījušies kopš tā laika,

un ietverot jaunākos secinājumus, kas gūti ESAO veiktajā darba, īpaši standartus, kas izriet no rīcības plāna par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*), lai 2016. gadā varētu sagatavot konsolidētu tekstu;

115. aicina Komisiju savos priekšlikumos iekļaut noteikumus, kuru mērķis ir skaidrot pētniecībā un izstrādē veikto investīciju un pastāvīgās darbīgdabības vietas definīciju saskaņā ar ekonomisko būtību, aptverot arī digitālo ekonomiku; norāda uz pētniecībā un izstrādē veikto investīciju nozīmīgumu un nepieciešamību atvieglot, nevis kavēt, investēšanu digitālajā ekonomikā un tās izaugsmi, nodrošinot ES ekonomikā, kas sāk attīstīties šajā sektorā, spēju konkurēt ar citiem šī sektora dalībniekiem ASV un citās valstīs; uzsver, ka esošie pierādījumi liecina, ka patentiem labvēlīgāki nodokļu režīmi nepalīdz stimulēt inovāciju un var radīt ievērojamu nodokļu bāzes samazināšanos, jo peļņa tiek novirzīta; vienlaikus uzsver, ka līdz minimumam ir jāsamazina šādu sistēmu ļaunprātīga izmantošana un ka to var panākt, dalībvalstīm koordinējot savu darbību un nosakot kopējus standartus un definīcijas attiecībā uz to, ko var uzskatīt par pētniecības un izstrādes veicināšanu un ko ne; uzsver, ka ar *BEPS* iniciatīvā ieteikto tā saukto saiknes pieeju patentiem labvēlīgiem nodokļu režīmiem nepietiks, lai pietiekami mazinātu problēmas, kas saistītas ar patentiem labvēlīgākiem nodokļu režīmiem;
116. uzsver — lai atjaunotu saikni starp nodokļu uzlikšanu un ekonomisko būtību un nodrošinātu, ka nodokļus maksā valstīs, kurās notiek faktiskā saimnieciskā darbība un vērtības radīšana, kā arī lai novērstu pastāvošo neatbilstību, sadalījuma formulā vajadzētu izmantot nozaru nošķiršanu, lai ņemtu vērā to specifiskās iezīmes, īpaši attiecībā uz digitālajiem uzņēmumiem, jo digitālajā ekonomikā nodokļu iestādēm ir grūtāk konstatēt, kur vērtība ir radīta; aicina Komisiju rūpīgi apsvērt Parlamenta nostāju attiecībā uz KKIINB un pieņemt sadalījuma formulu, kas atspoguļo uzņēmumu faktiskās saimnieciskās darbības; aicina Komisiju turpināt darbu pie konkrētiem šī sadales mehānisma izstrādes variantiem, īpaši lai paredzētu ikvienas dalībvalsts nodokļu ieņēmumu ietekmi uz katru nozari saskaņā ar valsts ekonomikas struktūru; turklāt uzsver, ka KKIINB ir noderīgs līdzeklis *BEPS* apkaršanai un Eiropas pievienotās vērtības radīšanai neatkarīgi no tā, vai nodokļu ieņēmumi tiek daļēji izmantoti kā jauns ES pašu resursu veids;
117. stingri atbalsta pēc iespējas drīzāku pilnas KKIINB ieviešanu, atbalsta Komisijas pieeju, kas kā pirmo pasākumu 2015. gada jūnija rīcības plānā paredz vienkāršas (bez konsolidācijas) KKIINB ieviešanu, taču norāda, ka tā atstās neatrisinātus vairākus jautājumus, īpaši uzņēmumiem, kas darbojas vienotajā tirgū, jo KKIINB neparedz zaudējumu kompensēšanu ar konsolidācijas palīdzību un nenovērš ar transfertcenu noteikšanu — kas ir viens no galvenajiem daudznacionālo korporāciju izmantotajiem nodokļu apiešanas instrumentiem — saistīto birokrātiju un neskaidrību, kā arī faktiski neizbeidz nodokļu bāzes pārvirzi Savienībā; tādēļ mudina Komisiju noteikt konkrētu un īsu termiņu, kurā KKIINB iniciatīvā jāiekļauj “konsolidācijas elements”; aicina Komisiju atturēties no jebkādas šī pasākuma ietekmes papildu izvērtēšanas, jo tas ir iekļauts ES darba kārtībā jau gadu desmitiem ilgi, ir bijis plaša sagatavošanās darba temats un kopš tā oficiālās iesniegšanas 2011. gadā joprojām atrodas Padomē;
118. kamēr ES līmenī nav pieņemta un pilnībā īstenota pilna KKIINB, aicina Komisiju nekavējoties rīkoties, lai nodrošinātu efektīvu nodokļu uzlikšanu, mazinātu peļņas novirzīšanu (galvenokārt ar transfertcenu noteikšanas palīdzību), sagatavotu pagaidu režīmu, kurš paredzētu kompensēt pārrobežu peļņu un zaudējumus un kurš būtu pagaidu rakstura un ar pietiekamām garantijām, ka tas neradīs turpmāku iespēju agresīvai

nodokļu plānošanai, un visās attiecīgajās direktīvās iekļaut arī atbilstošus un efektīvus noteikumus par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu; aicina Komisiju pārbaudīt, vai spēkā esošās direktīvas un direktīvu projekti nodokļu un uzņēmējdarbības tiesību jomā ir piemēroti, lai varētu panākt efektīvu nodokļu uzlikšanu; aicina Padomi sagatavoties minēto noteikumu ātrai pieņemšanai; uzsver — lai sasniegtu vienu no tās mērķiem, proti, samazināt birokrātiju, kopējas konsolidētās nodokļa bāzes piemērošana būtu jāapvieno ar kopēju uzskaites noteikumu īstenošanu un administratīvās prakses atbilstošu saskaņošanu nodokļu jomā;

119. aicina Komisiju sagatavot skaidrus tiesību aktus par ekonomiskās būtības, vērtības radīšanas un pastāvīgās darījumdarbības vietas definēšanu, lai it īpaši risinātu pastkastītes uzņēmumu jautājumu un attiecībā uz pētniecību un izstrādi izstrādātu tādas ES kritērijus un tiesību aktus, kas būtu savienojami ar ESAO darbu šajā jomā, bet neaprobežotos ar to, jo dalībvalstis pašlaik pārstrādā savu stratēģiju šajā jomā, bieži vien vienlaikus pārskatot arī subsīdijas; uzsver, ka šādos tiesību aktos būtu skaidri jānorāda, ka jāpastāv tiešai saiknei starp preferenciāliem režīmiem, ko piešķir nodokļu pārvaldes iestāde, un pamatā esošajām pētniecības un izstrādes darbībām; aicina Komisiju pārskatīt ES tiesību aktus par kontrolētajām ārvalstu sabiedrībām un to piemērošanu saskaņā ar Eiropas Tiesas spriedumu *Cadbury Schweppes* lietā (C-196/04), lai nodrošinātu to, ka kontrolēti ārvalstu uzņēmumi tiek pilnībā izmantoti arī situācijās, kas neattiecas tikai uz pilnībā fiktīvu kārtību, nolūkā novērst nodokļu pilnīgas neuzlikšanas gadījumus; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus par to, kā saskaņot noteikumus par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem Eiropas Savienībā;
120. tā kā nav nevienas vispārēji pieņemtas definīcijas, aicina Komisiju arī veikt turpmākas analīzes un pētījumus, lai definētu agresīvu nodokļu plānošanu un kaitējošus nodokļu prakses veidus, it īpaši par dubultās nodokļu neuzlikšanas nolīgumu pārkāpumiem un savstarpēji neatbilstīgiem hibrīdrežīmiem, ņemot vērā dažādo negatīvo ietekmi, ko tie var atstāt uz sabiedrību, nodrošināt to uzraudzību un precīzāk identificēt nodokļu apiešanas ietekmi Eiropas Savienībā un jaunattīstības valstīs; aicina Komisiju arī izstrādāt metodiku, kā novērtēt nodokļu iztrūkumu, kas rodas saistībā ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu, kā tā paziņojusi savā 2015. gada marta priekšlikumā, kā arī nodrošināt, ka šāda novērtēšana notiek regulāri, lai pārraudzītu panākumus, un izstrādāt atbilstošus politiskos atbildes pasākumus; prasa Komisijai veikt nepieciešamos pasākumus, lai noskaidrotu visu dalībvalstu atkarīgo jurisdikciju precīzu statusu un līdzekļus, ar kuru palīdzību varētu mainīt to praksi, lai novērstu nodokļu bāzes samazināšanos ES;
121. atgādina, ka notiek ne tikai krāpšanās ar uzņēmumu ienākuma nodokļiem, bet arī ievērojama krāpšanās ar pārrobežu PVN — nodokli, kuram ir būtiska nozīme visām valsts kasēm; aicina Komisiju izstrādāt pasākumus, lai šo problēmu risinātu, tostarp lai panāktu labāku koordināciju šajā jautājumā starp valstu nodokļu iestādēm;

Rīcības kodekss attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem

122. prasa steidzami pārstrādāt Rīcības kodeksu attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem un pārveidot par tā izpildi atbildīgo darba grupu, ņemot vērā to, ka tās vērtība līdz šim ir izrādījusies apšaubāma, gan lai likvidētu reālus šķēršļus, kas pašlaik traucē efektīvi novērst kaitējošu nodokļu praksi, gan lai palīdzētu panākt ES mēroga koordināciju un sadarbību nodokļu politikas jautājumos;
123. aicina dalībvalstis, ievērojot labas sadarbības principu, atbalstīt priekšlikumus, kas

iekļauti Komisijas 2015. gada 17. jūnija rīcības plānā taisnīgas un efektīvas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas nodrošināšanai ES; uzskata, ka lielāka pārredzamība un pārskatatbildība vairotu Grupas leģitimitāti; tādēļ iestājas par Grupas pārvaldības un pilnvaru pārveidošanu, tostarp ieceļot pastāvīgu politiski atbildīgu priekšsēdētāju, uzlabojot Grupas darba metodes, iekļaujot tajās iespējamu izpildes nodrošināšanas mehānismu, nodrošinot, ka Grupā regulāri piedalās finanšu ministri vai vecākās amatpersonas, lai palielinātu tās pamanāmību, un veicot intensīvāku informācijas apmaiņu Grupas iekšienē, lai efektīvi risinātu ar *BEPS* saistītos jautājumus; prasa arī atjaunināt un paplašināt Rīcības kodeksā izklāstītos kritērijus, lai aptvertu jaunus kaitējošas nodokļu prakses veidus, tostarp trešās valstīs; aicina Grupas priekšsēdētāju un Padomi regulāri ziņot kompetentajai Parlamenta komitejai par Grupas darbību un apmainīties ar viedokļiem, īpaši par tās pusgada ziņojumu iesniegšanu *ECOFIN* padomei;

124. plašākā kontekstā aicina Padomi atbalstīt patiesas demokrātiskās kontroles veicināšanu pārrobežu nodokļu jautājumos ES līmenī atbilstoši tam, kas jau ir ieviests citās jomās, kurās dalībvalstīm vai citām neatkarīgām iestādēm, piemēram, Eiropas Centrālajai bankai un vienotā uzraudzības mehānisma valdei, ir ekskluzīva kompetence; aicina Padomi un dalībvalstis apsvērt iespēju izveidot augsta līmeņa darba grupu nodokļu politikas jautājumos, kā to ierosināja arī Komisijas priekšsēdētājs; uzsver, ka šādā nodokļu komitejā, kas atskaitītos Parlamentam, pēc Ekonomikas un finanšu komitejas parauga būtu Padomes un Komisijas pārstāvji, kā arī neatkarīgi eksperti un tā vispārīgāk pārraudzītu leģislatīvo un neleģislatīvo nodokļu politiku un ziņotu *ECOFIN* padomei; prasa, lai Parlamentam tiktu piešķirtas iniciatīvas tiesības ierosināt izskatīt Rīcības kodeksa jautājumu grupā jebkuru valsts pasākumu, kuru Parlaments uzskata par tādu, kas atbilst Rīcības kodeksā iekļautajiem kaitējošas nodokļu konkurences kritērijiem;
125. aicina Komisiju otro reizi atjaunināt *Simmons & Simmons* 1999. gada ziņojumu par administratīvo praksi, kas minēts Rīcības kodeksa grupas 1999. gada *Primarolo* ziņojuma 26. punktā (SN 4901/99),
126. mudina Padomi un dalībvalstis, pienācīgi ievērojot Līgumus un dalībvalstu kompetenci tiešo nodokļu jautājumos, uzlabot Grupas pārredzamību, pārskatatbildību un uzraudzības darbu un aicina Komisiju ierosināt pamatregulējumu saskaņā ar Kopienas metodi; uzskata, ka ir svarīgi plašākai sabiedrībai sniegt vairāk informācijas par Grupas darbu;
127. aicina Komisiju pilnībā īstenot ES Ombuda ieteikumus par ekspertu grupu sastāvu un pieņemt ceļvedi, lai nodrošinātu, ka ekspertu grupas sastāvs ir līdzsvarots; uzstāj, ka, strādājot pie šī mērķa īstenošanas, būtu nekavējoties jāsāk reformēt pašreizējo struktūru un sastāvu; uzsver, ka šādu reformu rezultātā likumdošanas procesa vajadzībām netrūktu tehnisku zināšanu, jo tās varētu iegūt, izmantojot sabiedriskās apspriešanas vai publiskas ekspertu uzklaušīšanas, kurās varētu piedalīties visu interešu pārstāvji; aicina Komisiju pieņemt skaidru interešu konflikta definīciju un stabilas politikas nostādnes, lai pieļautu, ka tie, kuri riskē nonākt šādos interešu konfliktos, kā arī tādu organizāciju pārstāvji, kuras ir notiesātas par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai jebkādu citu kriminālpārkāpumu, ir jebkādas ekspertu vai padomdevēju struktūras aktīvi locekļi;

Valsts atbalsts

128. ļoti atzinīgi vērtē un atbalsta Komisijas kā kompetentās konkurences iestādes vadošo lomu pašlaik notiekošajā izmeklēšanā par piešķirto valsts atbalstu, kas saistīts ar

nodokļu nolēmumiem; uzskata par nepieņemamu, ka vairākas dalībvalstis patur slepenībā projektus, kas ir saņēmuši valsts atbalstu, un ka šāda prakse atkārtojas; mudina Komisiju pilnībā izmantot ES konkurences noteikumus paredzētās pilnvaras, lai risinātu ar kaitējošu nodokļu praksi saistītos jautājumus un piemērotu sankcijas dalībvalstīm un uzņēmumiem, par kuriem ir konstatēts, ka tie ir bijuši iesaistīti šādā praksē; uzsver, ka Komisijai ir jāpiešķir vairāk resursu — gan finansējuma, gan personāla ziņā —, lai uzlabotu tās spēju vienlaikus veikt visas vajadzīgās fiskālā valsts atbalsta izmeklēšanas; uzsver, ka dalībvalstīm ir pilnībā jāsadarbības izmeklēšanās un jāatbild uz Komisijas informācijas pieprasījumiem;

129. aicina Komisiju saistībā ar tās valsts atbalsta modernizācijas iniciatīvu vēlākais līdz 2017. gada vidum pieņemt jaunas pamatnostādnes, paskaidrojot, kas ir ar nodokļiem saistīts valsts atbalsts un atbilstoša transfertcenu noteikšana, lai novērstu juridiskās neskaidrības gan noteikumus ievērojošiem nodokļu maksātājiem, gan nodokļu pārvaldes iestādēm, nodrošinot atbilstošu satvaru dalībvalstu nodokļu praksei un neatturot tās no leģitīmas nodokļu nolēmumu izmantošanas; apšaubā Arbitrāžas konvencijas lietderīgumu, jo tā nepalīdz efektīvi izšķirt strīdus, īpaši transfertcenu noteikšanas jautājumus; uzskata, ka šis instruments būtu jāpārstrādā un jāpadara efektīvāks vai arī jāaizstāj ar tādu ES strīdu izšķiršanas mehānismu, kurā izmanto efektīvākas abpusējas vienošanās procedūras;
130. aicina Komisiju tās izmeklēšanas veikt arī par citām daudznacionālajām korporācijām, kas minētas *LuxLeaks* skandālā, un arī par pasākumiem, kuri rakstura vai ietekmes ziņā ir līdzīgi transfertcenu noteikšanai;
131. aicina Komisiju saskaņā ar valsts atbalsta modernizācijas iniciatīvā dalībvalstīm paredzēto plašāko atbildību apsvērt iespēju izveidot dalībvalstu nodokļu pārvaldes iestāžu tīklu, lai apmainītos ar labāko praksi un konsekventāk novērstu jebkādu tādu pasākumu ieviešanu, kuri varētu būt uzskatāmi par nelikumīgu valsts atbalstu; aicina Komisiju pastiprināt sinerģiju starp (reformētās) Rīcības kodeksa jautājumu grupas darbībām un Komisijas īstenoto konkurences noteikumu ievērošanas nodrošināšanu ar nodokļiem saistītā valsts atbalsta jomā;
132. pieņem zināšanai, ka spēkā esošo valsts atbalsta kontroles noteikumu mērķis ir novērst pret konkurenci vērsto praksi, atgūstot uzņēmumiem nepamatoti piešķirtas priekšrocības; aicina Komisiju apsvērt iespēju grozīt spēkā esošos noteikumus, lai saistībā ar konstatētajiem ES valsts atbalsta noteikumu pārkāpumiem atgūtās summas varētu piešķirt dalībvalstīm, kas cietušas no nodokļu bāzes samazināšanās, nevis atdot dalībvalstīm, kuras piešķirušas nelikumīgo ar nodokļiem saistīto valsts atbalstu, kā tas ir pašlaik, vai arī tās iekļaut ES budžetā; aicina Komisiju grozīt spēkā esošos noteikumus, lai nodrošinātu, ka valsts atbalsta noteikumu pārkāpumu gadījumā var pieņemt sankcijas pret attiecīgajām valstīm un uzņēmumiem;

Pārredzamība

133. uzskata, ka Savienībai ir potenciāls kļūt par paraugu un pasaules mēroga līderi nodokļu pārredzamības ziņā;
134. uzsver, ka pārredzamībai ir izšķiroši svarīga loma nolūkā palielināt daudznacionālo korporāciju publisko pārskatabildību un atbalstīt nodokļu pārvaldes iestādes, kad tās veic izmeklēšanas; uzsver, ka tai var būt spēcīga atturoša ietekme un tā var mainīt rīcību gan saistībā ar risku sabojāt noteikumus neievērojošo uzņēmumu reputāciju, gan

saistībā ar pienākumu sniegt informāciju kompetentajām iestādēm, kas var pieņemt atbilstošus korektīvus pasākumus un sankcijas; uzsver, ka vajadzība pēc pārredzamības būtu jālīdzsvaro ar vajadzību aizsargāt sensitīvas komercintereses un ievērot datu aizsardzības noteikumus;

135. uzskata, ka daudznacionālu uzņēmumu darbību lielāka pārredzamība ir būtiska, lai nodrošinātu, ka nodokļu pārvaldes iestādes var efektīvi risināt *BEPS* problēmu; attiecīgi atkārtoti pauž nostāju, ka daudznacionālajām korporācijām visās nozarēs savos finanšu pārskatos atsevišķi par katru dalībvalsti un trešo valsti, kas ir to pastāvīgā darbījumsdarbības vieta, būtu skaidri un visaptveroši jāatklāj virkne apkopoto rādītāju, tostarp peļņa un zaudējumi pirms nodokļu nomaksas, nodarbināto personu skaits, turētie aktīvi un pamatinformācija par nodokļu nolēmumiem (ziņošana par katru valsti atsevišķi); uzsver, ka ir svarīgi šo informāciju darīt zināmu sabiedrībai, iespējams, centralizēta ES reģistra veidā; turklāt uzsver, ka MVU, kas nav daudznacionālas korporācijas, no tāda pienākuma būtu jāatbrīvo; aicina Padomi līdz 2015. gada beigām pieņemt Parlamenta nostāju attiecībā uz Akcionāru tiesību direktīvu, par kuru nobalsoja 2015. gada jūlijā; uzsver, ka pārredzamības prasības būtu jāizstrādā un jāsteno tā, lai tās ES uzņēmumiem nerada neizdevīgākus konkurences apstākļus;
136. turklāt prasa, lai dalībvalstis īstenotu plašāku pārskatu sistēmu par katru valsti atsevišķi, kura būtu pieejama nodokļu iestādēm, balstītos uz attiecīgo ESAO standartu un paredzētu iekļaut detalizētāku informāciju, piemēram, nodokļu deklarācijas un grupas iekšējos darījumus; uzsver, ka uzņēmumiem ne tikai jāsniedz nodokļu informācija citām nodokļu pārvaldes iestādēm, bet arī jāuzlabo strīdu izšķiršanas satvars, lai precizētu katras puses attiecīgās tiesības un izvairītos no jebkādas negatīvas blakusiedarbības; uzsver, ka trešo valstu nodokļu pārvaldes iestādēm informācija būtu jānosūta tikai to valstu iestādēm, kurās ir spēkā kārtība, kas ir līdzvērtīga ES Arbitrācijas konvencijā paredzētajai kārtībai; turklāt aicina izstrādāt saskaņotus grāmatvedības standartus, kas it īpaši ļautu atklāt sīkāku informāciju par honorāru maksājumiem;
137. prasa Komisijai atbalstīt šo nostāju saskaņā ar tās agrākajiem izvērtējumiem un nostājām un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās piemērošanas joma tiek paplašināta, iekļaujot tajā visas daudznacionālās korporācijas, kas darbojas iekšējā tirgū, un aicina ESAO atbalstīt šīs nostājas piemērošanas jomas attiecināšanu uz visu pasauli, lai nodrošinātu, ka visiem uzņēmumiem, kuri iesaistās pārrobežu darbībā, tiek noteikti līdzīgi pienākumi; uzsver — lai gan darbība, kuras mērķis ir pārredzamības uzlabošana, ir nepieciešama, tā nav pietiekama jautājuma vispusīgai risināšanai un ka ir būtiski jāpārveido arī valstu, ES un starptautiskā nodokļu sistēma;
138. uzsver, ka pašreizējā starptautisko nodokļu sistēmu nepārredzamība ļauj daudznacionālajām korporācijām izvairīties no nodokļiem, apiet valsts nodokļu tiesību aktus un novirzīt savu peļņu uz nodokļu oāzēm; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka kompetentajām iestādēm ir pilnīga piekļuve centrālajiem reģistriem gan par uzņēmumu, gan trastu faktiskajām īpašumtiesībām saskaņā ar Ceturto direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu; aicina dalībvalstis ātri transponēt Ceturto direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, nodrošinot plašu un vienkāršotu piekļuvi informācijai, kas glabājas centrālos faktisko īpašnieku reģistros; atkārtoti pauž nostāju, ka šiem reģistriem vajadzētu būt publiskiem;
139. atzinīgi vērtē darbu, ko Komisija veikusi, lai izveidotu Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numuru (TIN); aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par TIN,

pamatojoties uz izklāstu par Eiropas TIN, kas iekļauts Komisijas 2012. gada rīcības plānā, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (22. darbība)¹; atgādina — tiek uzskatīts, ka TIN ir vislabākais nodokļu maksātāju identifikācijas veids, un tādēļ mudina šo projektu paātrināt; aicina Komisiju arī aktīvi darboties, lai izveidotu līdzīgu identifikācijas numuru pasaules mērogā, tādu kā Regulatīvās uzraudzības komitejas globālais juridiskās personas identifikators (LEI);

140. turklāt uzsver, ka pārredzamība ir nozīmīga arī pašreizējās valsts atbalsta izmeklēšanās par nodokļu nolēmumiem;
141. aicina Komisiju izskatīt iespējas, kā Eiropas Savienībā ieviest līdzīgus noteikumus kā ASV Valdības grāmatvedības standartu padomes (*GASB*) noteikums², kas paredz, ka valsts un vietējām valdībām ir jāziņo par to, cik daudz ieņēmumu tās zaudē uzņēmumu ienākuma nodokļu atvieglojumu dēļ, kuri tiek piešķirti ekonomiskās attīstības nolūkā;

Ziņotāju aizsardzība

142. aicina Komisiju līdz 2016. gada jūnijam ierosināt ES tiesisko regulējumu ziņotāju un līdzīgu personu efektīvai aizsardzībai; uzsver — nav pieņemams, ka pilsoņiem vai žurnālistiem, kuri, rīkojoties sabiedrības interesēs, atklāj informāciju vai ziņo par iespējamiem pārkāpumiem, ļaundarību, krāpšanu vai nelikumīgu darbību, īpaši par nodokļu apiešanas, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas gadījumiem vai jebkādu citu rīcību, kas pārkāpj ES pamatprincipus, netiek nodrošināta tiesiskā aizsardzība, bet gan viņi var tikt pakļauti kriminālvajāšanai;
143. aicina Komisiju izskatīt virkni instrumentu, ar kuru palīdzību varētu nodrošināt aizsardzību pret nepamatotu kriminālvajāšanu, ekonomiskām sankcijām un diskrimināciju, vienlaikus nodrošinot konfidencialitātes un komercnoslēpumu aizsardzību; šajā sakarībā vērš uzmanību uz ASV pieņemto Doda-Frenka likumu (*Dodd-Frank Act*), kas paredz gan atlīdzību ziņotājiem par oriģinālas informācijas sniegšanu iestādēm, gan viņu aizsardzību pret kriminālvajāšanu un darba zaudēšanu, paturot prātā, ka šādai atlīdzībai nevajadzētu būt stimulam publiskot komercnoslēpumus; ierosina izveidot neatkarīgu Eiropas iestādi, kas būtu atbildīga par šīs informācijas vākšanu un izmeklēšanu veikšanu, kā arī Eiropas mēroga ziņotāju kopfondu, lai nodrošinātu, ka ziņotāji saņem pietiekamu finansiālo palīdzību, kurus abus finansētu, šim nolūkam izmantojot noteiktu daļu no atgūtajiem līdzekļiem vai uzliktās sodanaudas; uzskata, ka aizsardzība būtu jāpiešķir arī ziņotājiem, ja viņi informē sabiedrību pēc tam, kad viena mēneša laikā pēc paziņošanas valsts vai ES līmenī kompetentajām iestādēm tās nav reaģējušas;

Korporatīvā sociālā atbildība

144. uzskata, ka atbildīgas nodokļu stratēģijas īstenošana ir uzskatāma par korporatīvās sociālās atbildības pamatelementu, īpaši atbilstoši atjauninātajai uzņēmumu sociālās atbildības definīcijai, proti, “uzņēmumu atbildība par to ietekmi uz sabiedrību”³; pauž nožēlu par to, ka lielākā daļa uzņēmumu to neietver savos uzņēmumu sociālās atbildības

¹ COM(2012)0722 final.

² *Tracking corporate tax breaks: a welcome new form of transparency emerges in the US* (Uzņēmumu nodokļu atvieglojumu izsekošana: ASV rodas jauna atzinīgi vērtējama pārredzamības forma), *Tax Justice Network*.

³ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu Komitejai “Atjaunota ES stratēģija 2011.–2014. gadam attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību”, COM(2011)0681, 6. lpp.

ziņojumos; uzsver, ka agresīva nodokļu plānošana nav savienojama ar uzņēmumu sociālo atbildību; aicina Komisiju šo elementu iekļaut atjaunotā ES stratēģijā attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību un pienācīgi definēt tā saturu;

Trešo valstu dimensija

ESAO

145. atbalsta ESAO *BEPS* rīcības plānu, vienlaikus atzīstot, ka tas ir kompromiss, kas nav pietiekoši tālejošs, lai atbilstu nodokļu apiešanas problēmas mērogam, un ka šiem priekšlikumiem vajadzētu būt par pamatu turpmākai rīcībai ES un pasaules līmenī; aicina ESAO, tās dalībvalstis un visas citas valstis, kas ir apņēmušās izveidot stingru uzraudzības instrumentu, kura mērķis ir novērtēt minēto pamatnostādņu īstenošanā sasniegto progresu, iegūt pierādījumus par to efektivitāti un, iespējams, veikt korektīvus pasākumus;
146. iesaka pastiprināt institucionālo saikni un sadarbību starp ESAO un Komisiju, lai arī turpmāk nodrošinātu abu procesu saderību un nepieļautu dubultus standartus; aicina dalībvalstis ātri transponēt valsts tiesību aktos visus ES tiesību aktus, kas pamatojas uz ESAO pamatnostādņēm, tādējādi padarot ES par pionieri ESAO ieteikumu īstenošanā; tomēr uzsver, ka ESAO pieeja joprojām balstās uz ieteikuma tiesībām, un, lai reaģētu uz vienotā tirgus vajadzībām, tās darbība būtu jāpapildina ar pienācīgu ES līmeņa tiesisko regulējumu, piemēram, pret *BEPS* vērstas direktīvas veidā, kura jomās, kas nav pietiekami aptvertas, ietu tālāk par ESAO *BEPS* iniciatīvu;

Nodokļu oāzes

147. prasa izstrādāt kopēju ES pieeju nodokļu oāzēm; aicina Komisiju, pamatojoties uz 2012. gada decembra ieteikumu par pasākumiem nolūkā mudināt trešās valstis piemērot minimālos labas pārvaldības standartus nodokļu lietās (t. i., vērienīgāku mērķu noteikšana, neaprobežojoties tikai ar informācijas apmaiņu un pārredzamību, bet paredzot arī godīgu nodokļu konkurenci un efektīvu nodokļu uzlikšanu), it īpaši turpināt darbu pie tā, lai izstrādātu un pieņemtu Eiropas definīciju, kritēriju kopumu nodokļu oāžu identificēšanai neatkarīgi no to atrašanās vietas un atbilstošas sankcijas pret valstīm, kuras sadarbojas ar nodokļu oāzēm, un uzņēmumiem, kas tās izmanto agresīvas nodokļu plānošanas nolūkā, kā arī pie šādām jurisdikcijām piemērojamu atbilstošu kopīgu pasākumu noteikšanas; atsaucas uz 2013. gada 21. maija rezolūcijā par cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu oāzēm iekļauto šādu iespējumu pasākumu sarakstu¹; atkārtoti uzsver, ka patiesi Eiropas līmeņa saraksti, kas tiek regulāri atjaunināti un kas pamatojas uz visaptverošiem, pārredzamiem, stabiliem, objektīvi pārbaudāmiem un kopīgi pieņemtiem indikatoriem, būtu efektīvāks līdzeklis labas pārvaldības nodokļu jomā popularizēšanai un ar

¹ Daži no šādiem pasākumiem: apturēt vai pārtraukt spēkā esošo dubultu nodokļu uzlikšanas konvenciju darbību melnajā sarakstā iekļautajās jurisdikcijās, noteikt aizliegumu piekļūt ES publiskajam iepirkumam par precēm un pakalpojumiem tiem uzņēmumiem, kuri reģistrēti melnajā sarakstā iekļautajās jurisdikcijās, un atteikt tiem valsts atbalsta piešķiršanu, aizliegt ES finanšu iestādēm un finanšu konsultantiem veidot vai saglabāt meitasuzņēmumus un filiāles melnajā sarakstā iekļautajās jurisdikcijās un apsvērt licenču anulēšanu Eiropas finanšu iestādēm un finanšu konsultantiem, kas saglabā filiāles un turpina darboties melnajā sarakstā iekļautajās jurisdikcijās, ieviest īpašu nodokli visiem darījumiem, kas saistīti ar melnajā sarakstā iekļautajām jurisdikcijām, izskatīt vairākas iespējas Eiropas Savienībā neatzīt to uzņēmumu juridisko statusu, kuri reģistrēti melnajā sarakstā iekļautajās jurisdikcijās, piemērot tarifa barjeras tirdzniecībai ar melnajā sarakstā iekļautajām trešām valstīm.

nodokļiem saistītās attieksmes maiņai pret šādām jurisdikcijām un šādās jurisdikcijās;

148. aicina Komisiju iekļaut Eiropas melnajā sarakstā teritorijas, kas piešķir nodokļu priekšrocības juridiskām personām, neprasot veikt būtisku saimniecisko darbību attiecīgajā valstī, nodrošina ļoti zemu faktisko nodokļu likmju piemērošanu un negarantē automatisku nodokļu informācijas apmaiņu ar citām jurisdikcijām;
149. īpaši uzsver nepieciešamību nodrošināt to, ka izejošām finanšu plūsmām tiek uzlikts nodoklis vismaz vienu reizi, piemēram, uzliekot ienākumu izcelsmes vietā ieturamo nodokli vai piemērojot līdzīgus pasākumus, lai nepieļautu to, ka peļņa atstāj ES neaplikta ar nodokli, un aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu šajā nolūkā, piemēram, paredzot pārskatīt Mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīvu un Procentu un honorāru maksājumu direktīvu; uzstāj, ka ir jāievieš noteikta sistēma, lai nodrošinātu, ka attiecīgās operācijas apstiprināšanas nolūkā valstu nodokļu iestādēm tiek iesniegts un Komisijai paziņots apstiprinošs dokuments, tādējādi aizsargājot vienoto tirgu un saglabājot saikni starp vietu, kurā tiek radīta peļņa un ekonomiskā vērtība, un vietu, kurā tām tiek uzlikts nodoklis; uzsver, ka šādai sistēmai vajadzētu būt rūpīgi izplānotai, lai izvairītos no nodokļu dubultas uzlikšanas un strīdiem; aicina Komisiju, lai tā, atbalstot ESAO popularizēto daudzpusējo pieeju nodokļu jautājumiem, kuras mērķis ir racionalizēt vienošanās nodokļu jomā un nodrošināt to, ka peļņai tiek uzlikts nodoklis vietā, kurā tiek radīta vērtība, vienlaikus pastiprinātu ES lomu starptautiskajā arēnā, paužot vienotu nostāju, un strādātu pie kopīga ES satvara divpusējiem nolīgumiem nodokļu jautājumos un daudzo atsevišķo divpusējo nodokļu nolīgumu progresīvas aizstāšanas ar ES un trešo valstu jurisdikciju nolīgumiem; uzsver, ka tas būtu vispiemērotākais veids, kā ātri novērst izdevīgāku nolīguma nosacījumu meklēšanu; aicina dalībvalstis starplaikā savos nodokļu nolīgumos nekavējoties iekļaut ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas klauzulas saskaņā ar *BEPS* priekšlikumiem;
150. uzskata, ka līdzās brīvās tirdzniecības nolīgumu sagatavošanai ir jāpastiprina sadarbība nodokļu jomā, novēršot to, ka vienā tirgū konkurējoši uzņēmumi apiet nodokļus, un nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus; tādēļ prasa Komisijai visos ES brīvās tirdzniecības nolīgumos iekļaut tādus nodokļu noteikumus, kas partnervalstīm uzliktu par pienākumu piemērot labu pārvaldību un nodrošināt savstarpību nodokļu jautājumos; uzsver, ka labs pamats minētās koncepcijas īstenošanai ir darbs, ko sākusī Platforma labai pārvaldībai nodokļu jomā; uzsver, ka to pašu varētu attiecināt arī uz ES sadarbības nolīgumiem;
151. aicina ES iestādes nesadarboties ar jurisdikcijām, kuras tiek uzskatītas par nesadarbīgām nodokļu jautājumos, kā arī ar uzņēmumiem, kas notiesāti par krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai agresīvu nodokļu plānošanu; prasa, lai tādas iestādes kā Eiropas Investīciju banka (EIB) un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka (ERAB), izmantojot savus finanšu starpniekus, vairs nesadarbotos ar nesadarbīgām nodokļu jurisdikcijām; turklāt aicina ES iestādes apņemties nepiešķirt ES finansējumu uzņēmumiem, kas notiesāti par krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai agresīvu nodokļu plānošanu;
152. aicina Komisiju izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus, lai atbalstītu koordinētāku pieeju attīstītajām valstīm nolūkā veicināt savstarpību nodokļu jautājumos, īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu ar ASV pēc Ārvalstu konta nodokļa atbilstības akta stāšanās spēkā; ņemot vērā ES un Šveices 2015. gada 27. maija nolīgumu par finanšu konta informācijas automatisku apmaiņu, aicina Komisiju vienotā tirgus aizsardzības nolūkā arī rūpīgi uzraudzīt nolīgumā paredzēto pakāpenisko

atteikšanos no dažiem kaitējošas nodokļu prakses veidiem Šveicē saskaņā ar *BEPS* pamatnostādņem un to, ka nākotnē netiek ieviesti jauni kaitējoši nodokļu pasākumi; aicina Komisiju pašreiz notiekošajās sarunās ar Šveici ierosināt Šveices tiesību aktos ieviest noteikumus par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem; uzstāj, ka Komisijai jānodrošina, lai Šveice sekotu ES pieejai nodokļu jomā, un jāziņo par to Parlamentam;

153. atgādina, ka visas dalībvalstis ir izvēlējušās daudzpusēju pieeju, kas paredz automātisku informācijas apmaiņu, izmantojot Konvenciju par savstarpēju administratīvo palīdzību nodokļu lietās un 2014. gadā pārskatot attiecīgās ES direktīvas¹; uzsver, ka šīs abas iniciatīvas ir izšķiroši elementi, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un banku noslēpumu, jo tās ietver pienākumu finanšu iestādēm paziņot nodokļu pārvaldes iestādēm plašu informāciju par rezidentiem, kuriem ir ienākumi, kas gūti no ārvalstīs turētiem aktīviem;

Jaunattīstības valstis

154. uzsver, ka, plānojot pasākumus un izstrādājot politiku nodokļu apiešanas novēršanai, valsts, ES un starptautiskā līmenī īpaša uzmanība būtu jāpievērš situācijai jaunattīstības valstīs, īpaši vismazāk attīstītajās valstīs, kuras uzņēmumu veiktā nodokļu apiešana skar visvairāk un kurām parasti ir ļoti šaura nodokļu bāze un zema nodokļu ieņēmumu attiecība pret IKP; uzsver, ka minētajiem pasākumiem un politikai būtu jāveicina tādu publisko ieņēmumu radīšana, kas ir samērīgi ar šo valstu teritorijā radīto pievienoto vērtību, lai varētu pienācīgi finansēt to attīstības stratēģijas, Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanu un attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada; ņemot vērā iepriekš minēto, atzinīgi vērtē ANO Ekspertu komitejas par starptautisko sadarbību nodokļu jautājumos darbu; prasa Komisijai atbalstīt jaunattīstības valstu intereses pastāvošajās starptautiskajās iniciatīvās un iekļaut jaunattīstības valstu pārstāvjus Platformā labai pārvaldībai nodokļu jomā;
155. aicina ES un ESAO *BEPS* dalībniekus nodrošināt, ka jaunais ESAO izstrādātais globālais automātiskas informācijas apmaiņas standarts ietver pārejas periodu, kas paredzēts jaunattīstības valstīm, kuras nepietiekamas administratīvās spējas dēļ pašlaik nespēj ievērot savstarpības prasības attiecībā uz automātisku informācijas apmaiņu;
156. aicina Komisiju ierosināt turpmākus pasākumus, kuru mērķis ir palīdzēt uzlabot administratīvo spēju jaunattīstības valstīs, īpaši nodokļu jomā, lai varētu īstenot efektīvu informācijas apmaiņu ar to pārvaldes iestādēm; prasa izveidot jaunattīstības valstīm paredzētu platformu, īstenojot izmēģinājuma projektus par automātisku informācijas apmaiņu; aicina jaunattīstības valstis veicināt reģionālus nolīgumus vai citus veidus, kā sadarboties nodokļu jautājumos, lai tās varētu uzlabot savu stāvokli sarunās ar ārvalstu tiešajiem investoriem un daudz nacionālām korporācijām un risināt kopīgu interešu jautājumus;
157. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka to attīstības palīdzības aģentūru rīcībā ir pietiekamas specializētās tehniskās zināšanas, lai risinātu nodokļu jautājumus saistībā ar attīstības politiku, kuru avots ir it īpaši finanšu ministrijas un nodokļu pārvaldes iestādes;
158. atsaucas uz rīcības plānu, kas aprakstīts Parlamenta 2015. gada 8. jūlija rezolūcijā par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu kā sarežģītiem

¹ ES Uzkrājumu nodokļa direktīva un Direktīva par administratīvo sadarbību.

jautājumiem, kas risināmi saistībā ar pārvaldību, sociālo aizsardzību un attīstību jaunattīstības valstīs; mudina visas valstis un starptautiskās organizācijas, piemēram, ANO, piedalīties integrējošā procesā un sniegt savu ieguldījumu G20/ESAO nodokļu programmas īstenošanā, risinot *BEPS* jautājumu un veicinot starptautisko pārredzamību nodokļu jomā un nodokļu informācijas apmaiņu pasaules līmenī, piemēram, izstrādājot vienotu kopīgu ziņošanas standartu attiecībā uz automatisko informācijas apmaiņu vai faktisko īpašumtiesību publisku atklāšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt lielākas lomas piešķiršanu ANO turpmākajās starptautiskajās diskusijās par nodokļiem, piemēram, atbalstot globālas nodokļu struktūras izveidi ANO paspārnē;

Nodokļu konsultanti

159. norāda uz problemātisko un apšaubāmo pretstatījumu, kas rodas no tā, ka vieni un tie paši uzņēmumi, no vienas puses, sniedz konsultācijas nodokļu jomā, revīzijas un konsultēšanas pakalpojumus, kas ir paredzēti nodokļu pārvaldes iestādēm, piemēram, nodokļu sistēmu izstrādei vai nodokļu iekasēšanas uzlabošanai, un, no otras puses, sniedz nodokļu plānošanas pakalpojumus daudznacionālām korporācijām, iespējams, izmantojot trūkumus valsts tiesību aktos nodokļu jomā;
160. norāda, ka pastāv Eiropas tiesiskais regulējums, kas ietver jaunāko revīzijas tirgus reformu paketi, kuru Parlaments atzinīgi novērtēja 2014. gada 3. aprīļa rezolūcijā; aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstīs attiecīgie tiesību aktu noteikumi tiek piemēroti atbilstoši noteiktajā termiņā un saskaņā ar izvirzītajiem mērķiem;
161. aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem pamatnostādņēm attiecībā uz nozari, kas sniedz konsultāciju pakalpojumus nodokļu jautājumos, un ES līmeņa nesaderības režīma izveidi attiecībā uz nodokļu konsultantiem un attiecīgā gadījumā attiecībā uz bankām, izveidojot satvaru, kas efektīvi novērš interešu konfliktus starp publiskajam un privātajam sektoram sniegtajiem pakalpojumiem;
162. turklāt aicina Komisiju sākt izmeklēšanu nolūkā novērtēt koncentrācijas pakāpi minētajā nozarē un no tā izrietošo konkurences izkropļojumu; iesaka, lai šajā izmeklēšanā tiktu arī konkrētāk izvērtēts, vai nodokļu konsultāciju un revīzijas funkciju apvienojums vienā un tajā pašā uzņēmumā var izraisīt interešu konfliktu, un ierosināt attiecīgus pasākumus, tostarp ieviešot mehānismus, kuru mērķis ir nošķirt konsultāciju uzņēmumu departamentus;
163. prasa, lai Komisija steidzami izvērtē iespēju ieviest tiesisko regulējumu, kas paredz pietiekamas sankcijas pret uzņēmumiem, bankām, grāmatvedības uzņēmumiem un finanšu konsultantiem, par kuriem ir pierādīts, ka tie īsteno vai veicina nelikumīgu nodokļu apiešanu un agresīvu nodokļu plānošanu; uzsver, ka šīm sankcijām vajadzētu būt preventīvām un tās cita starpā var ietvert naudassodus, aizliegumu piekļūt finansējumam no ES budžeta, aizliegumu ieņemt jebkādu padomdevēja lomu ES iestādēs un ārkārtējos un atkārtotos gadījumos uzņēmējdarbības licences anulēšanu;

Turpmākie valsts līmenī veicamie pasākumi

164. mudina, ievērojot ES un ESAO regulatīvo satvaru, valsts līmenī veikt turpmākus pasākumus, lai risinātu nodokļu apiešanas problēmu, jo nekoordinēta reaģēšana var izraisīt turpmāku neatbilstību un radīt iespējas izvairīties no nodokļu maksāšanas pilnā apmērā; uzsver, ka vislabākais veids, kā apkarot nodokļu bāzes samazināšanos, ir sadarbība, nevis preferenciālu režīmu vienpusēja ieviešana nolūkā piesaistīt investīcijas;

165. aicina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes par nodokļu amnestiju, ko dalībvalstis piešķir nolūkā definēt apstākļus, kādos šāda amnestija atbilstu ES Līgumu noteikumiem par brīvu kapitāla apriti, pakalpojumu sniegšanas brīvību, valsts atbalstu un noteikumiem par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizāciju, un ES kopējo nostāju pret nodokļu oāzēm; atgādina par nepieciešamību šādu praksi izmantot ļoti piesardzīgi, lai nedotu stimulu tiem, kas apiet nodokļus, gaidīt nākamo amnestiju;
166. aicina dalībvalstis ieviest sistēmu, kas paredz nodokļus par honorāru maksājumiem ieturēt to izcelsmes vietā, lai nodrošinātu, ka honorāri, kas izmaksāti trešām valstīm, uz kurām neattiecas divpusēji nodokļu nolīgumi, arī tiek aplikti ar nodokli;
167. mudina katru dalībvalsti pirms jebkādu tādu nodokļu pasākumu ieviešanas, kuriem var būt pārrobežu sekas, vajadzības gadījumā ar Komisijas tehnisko atbalstu veikt ietekmes novērtējumus, kas aptver sekas citās valstīs; prasa, lai nodokļu apiešanas jautājuma risināšanā tiktu plaši iesaistīti dalībvalstu parlamenti, jo nevienam nodokļu režīmam vai pasākumam nevajadzētu palikt ārpus likumdevēja īstenotas pienācīgas izvērtēšanas un demokrātiskas kontroles;
168. stingri mudina dalībvalstis pārtraukt un no jauna izvērtēt savām nodokļu pārvaldes iestādēm paredzēto resursu samazināšanu, palielināt ieguldījumus nodokļu pārvaldes iestādēs un to efektivitāti, kā arī nodrošināt efektīvu personāla un tehnoloģiju pārdali un speciālo zināšanu uzlabošanu, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar kaitējošas nodokļu prakses attīstību un ietekmi, šai praksei kļūstot aizvien sarežģītākai; aicina Komisiju sniegt tehnisku atbalstu šādiem centieniem, īpaši saistībā ar programmu “*Fiscalis 2020*”; turklāt aicina dalībvalstis censties panākt vienkāršākus, efektīvākus un pārredzamākus nodokļu režīmus, kas ir dalībvalstu, iedzīvotāju un uzņēmumu interesēs;
169. atgādina, ka publiskais iepirkums veido 16 % no IKP Eiropas Savienībā; prasa izvērtēt iespēju publiskā iepirkuma procedūrās ieviest kritērijus, kas saistīti ar nodokļiem, pārredzamību vai sadarbību, kad nākamo reizi tiks grozīta Publiskā iepirkuma direktīva; turklāt aicina dalībvalstis atbildēt uz jautājumiem, kas saistīti ar nodokļiem, par kuriem ir pierādīts, ka tie ir bijuši iesaistīti agresīvā nodokļu plānošanā un nodokļu apiešanas shēmas;
170. visbeidzot, uzsver, ka Padomē piemērotais vienprātības noteikums, saskaņā ar kuru ikvienai dalībvalstij ir veto tiesības, mazina motivāciju no pašreizējā stāvokļa pāriet uz risinājumu, kas orientēts uz ciešāku sadarbību; aicina Komisiju attiecīgā gadījumā nevilcināties piemērot LESD 116. pantu, kas paredz šādi: “Ja Komisija konstatē, ka atšķirības dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktos rada konkurences izkropļojumu iekšējā tirgū un ka šis izkropļojums jānovērš, tā apspriežas ar attiecīgajām dalībvalstīm. Ja tāda apspriede nepanāk vienošanos, kas likvidē šo izkropļojumu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem vajadzīgās direktīvas. [...]”;
171. aņemas turpināt tā īpašās komitejas sāktu darbu, risinot šķēršļus, kas tai traucēja pilnībā īstenot savu mandātu, un nodrošināt tās ieteikumu izpildes uzraudzību; uzdod savām kompetentajām struktūrām noteikt labāko institucionālo veidu, kā to sasniegt;
172. atkārtoti prasa piekļuvi visiem attiecīgajiem ES dokumentiem; aicina priekšsēdētāju šo pieprasījumu nosūtīt Komisijai un Padomei un skaidri norāda, ka Parlaments ir aņēmis izmantot visus tā rīcībā esošos līdzekļus, lai šo mērķi sasniegtu;

173. aicina kompetento komiteju ziņot par minēto ieteikumu izpildi nākamajā normatīvajā patstāvīgajā ziņojumā par šo pašu tematu;
174. aicina kompetento komiteju, kura ir atbildīga par konstitucionālajiem jautājumiem, izpildīt ieteikumus attiecībā uz saistošu sadarbības klauzulu iekļaušanu Rīcības kodeksā, kas paredzēts Pārredzamības reģistrā iekļautajām organizācijām, un izmaiņām noteikumos par ES iestāžu savstarpējo piekļuvi dokumentiem, lai labāk tos saskaņotu ar LES izklāstīto lojālas sadarbības principu;

o

o o

175. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomei, Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, valstu parlamentiem, G20 un ESAO.

1. PIELIKUMS. SANĀKSMĒS PIEDALĪJUŠOS PERSONU SARAKSTS (KOMITEJAS SANĀKSMES UN DELEGĀCIJAS)

Datums	Uzstājās
30.03.2015.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Pierre Moscovici</i>, ekonomikas un finanšu, nodokļu un muitas komisārs
16.04.2015.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Serge Colin</i>, Finanšu nozarē strādājošo apvienības priekšsēdētājs • <i>Fernand Müller</i>, UFE Fiskālās komitejas priekšsēdētājs • <i>Paulo Ralha</i>, Portugāles Nodokļu jomā strādājošo apvienības priekšsēdētājs • <i>François Goris</i> (Publiskajā sektorā strādājošo nacionālās apvienības priekšsēdētājs), pārstāvot Eiropas Neatkarīgo arodbiedrību konfederāciju • <i>Nadja Salson</i>, Eiropas Sabiedrisko pakalpojumu arodbiedrību federācija • <i>Henk Koller</i>, Eiropas Nodokļu konsultantu federācijas priekšsēdētājs • <i>Olivier Boutellis-Taft</i>, Eiropas Grāmatvežu federācijas izpilddirektors • <i>Ravi Bhatiani</i>, <i>Independent Retail Europe</i> Juridiskās nodaļas vadītāja
05.05.2015.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Margrethe Vestager</i>, konkurences komisāre • <i>Wolfgang Nolz</i>, Rīcības kodeksa jautājumu grupas vadītājs • <i>Jane McCormick</i>, vecākā partnere nodokļu jautājumos, Eiropas, Tuvējo Austrumu un Āfrikas reģionā par nodokļu jautājumiem atbildīgā vadītāja, <i>KPMG</i> • <i>Chris Sanger</i>, partneris, galvenais par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, <i>Ernst&Young</i> • <i>Stef van Weeghel</i>, <i>PwC</i> partneris, par starptautisko nodokļu politiku atbildīgais vadītājs • <i>Bill Dodwell</i>, par nodokļu politiku atbildīgais vadītājs, <i>Deloitte UK</i>
11.05.2015.	<p><i>Publiska uzklauššana par nodokļu nolēmumiem un kaitniecisku nodokļu praksi</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Stephanie Gibaud</i>, ziņotāja un <i>UBS</i> bijusī darbiniece • <i>Lutz Otte</i>, ziņotājs un bijušais darbuzņēmējs informācijas un tehnoloģiju jomā uzņēmumā <i>Julius Baer</i> • <i>Kristof Clerix</i>, Starptautiskais Pētnieciskās žurnālistikas konsorcijs (<i>ICIJ</i>) • <i>Edouard Perrin</i>, <i>ICIJ</i> loceklis • <i>Richard Brooks</i>, <i>ICIJ</i> loceklis • <i>Lars Bové</i>, <i>ICIJ</i> loceklis • <i>Xavier Counasse</i>, <i>Le Soir</i> žurnālists • <i>Dominique Berlin</i>, Parīzes Eiropas lietu koledža, Parīzes 2. universitāte • <i>Gabriel Zucman</i>, pasniedzējs, Londonas Ekonomikas un politisko zinātņu skola • <i>Achim Doerfer</i>, jurists nodokļu uzlikšanas jomā, rakstnieks un filozofs juridiskos jautājumos
12.05.2015.	<p><i>Delegācija vizītei uz Beļģiju</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Jacques Malherbe</i>, Lēvenas Katoļu universitāte • <i>Axel Haelterman</i>, Lēvenas Katoļu universitāte • <i>Werner Heyvaert</i>, nodokļu eksperts, <i>Jones Day</i> • <i>Wim Wuyts</i>, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs – Beļģijas Uzņēmumu federācijas (<i>FEB-VBO</i>) Nodokļu komitejas priekšsēdētājs, un

	<p><i>Hilde Wampers</i>, par nodokļu jautājumiem atbildīgā priekšsēdētāja vietniece — finanšu grupa, <i>FEB-VBO</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Christophe Quintard</i>, (arodbiedrības <i>FGTB</i> eksperts, bijušais nodokļu revidents) • <i>Eric van Rompuy</i> (priekšsēdētājs) un citi federālā parlamenta Finanšu un budžeta komitejas locekļi • <i>Steven Van den Berghe</i>, Nodokļu nolēmumu dienesta vadītājs • <i>Johan Van Overtveld</i>, finanšu ministrs (2015. gada 17. jūnija sanāksme)
18.05.2015.	<p><i>Delegācija vizītei uz Luksemburgu</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Wim Piot</i>, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, <i>PWC Luxembourg</i> • <i>Nicolas Mackel</i>, <i>Luxembourg for Finance</i> izpilddirektors • <i>Christine Dahm</i>, asociācija <i>Cercle de Coopération des ONG du développement</i> direktore, un <i>Mike Mathias</i>, asociācijas loceklis • <i>Eugène Berger</i> (priekšsēdētājs) un citi parlamenta Finanšu komitejas locekļi • <i>Pierre Gramegna</i>, finanšu ministrs • <i>Pascale Toussing</i>, par nodokļu jautājumiem atbildīgā direktore, Finanšu ministrija, un nodokļu pārvaldes iestādes locekļi
22.05.2015.	<p><i>Delegācija vizītei uz Berni (Šveicē)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Markus R. Neuhaus</i>, <i>PwC Switzerland</i> valdes priekšsēdētājs, <i>PwC</i> ģenerāldirektora biroja loceklis • <i>Frank Marty</i>, <i>Economie Suisse</i> valdes loceklis, par finanšu pakalpojumiem un nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs • <i>François Baur</i>, <i>Economie Suisse</i> pastāvīgais pārstāvis Briselē, par Eiropas lietām atbildīgais vadītājs • <i>Martin Zogg</i>, <i>Swiss Holdings</i> izpilddirektors, par iekšzemes un starptautisko nodokļu uzlikšanu atbildīgais vadītājs • <i>Urs Kapalle</i>, par finanšu politiku un nodokļu jautājumiem atbildīgais direktors, <i>Swiss Bankers Association</i> • <i>Mark Herkenrath</i>, <i>Alliance Sud</i>, apvienības <i>Global Alliance for Tax Justice</i> loceklis • <i>Olivier Longchamp</i>, apvienība <i>Declaration of Berne</i> • <i>Jacques de Watteville</i>, valsts sekretārs starptautiskajos finanšu jautājumos • <i>Christoph Schelling</i>, vēstnieks, Nodokļu politikas nodaļas vadītājs • <i>Adrian Hug</i>, Šveices Federālās nodokļu pārvaldes iestādes direktors • <i>Ruedi Noser</i>, Valsts padomes loceklis, Ekonomikas lietu un nodokļu komitejas vadītājs • <i>Urs Schwaller</i>, Pavalstu padomes loceklis • <i>Ulrich Trautmann</i>, Tirdzniecības un ekonomikas lietu nodaļas vadītājs, Eiropas Savienības delegācija Šveicē un Lihtenšteinā • <i>Marco Salvi</i>, vecākais pētnieks, <i>Avenir Suisse</i>
27.05.2015.	<p><i>Tikšanās ar Gibraltāra valdības pārstāvjiem (ar TAXE koordinatoriem)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Fabian Picardo</i>, galvenais ministrs • <i>Joseph Garcia</i>, galvenā ministra vietnieks
28.05.2015.	<p><i>Delegācija vizītei uz Dublinu (Īrijā)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Martin Lambe</i>, Īrijas Nodokļu institūta direktors • <i>Michael Noonan</i>, finanšu ministrs • <i>Niall Cody</i>, Ieņēmumu komisijas priekšsēdētājs

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Liam Twomy</i> (priekšsēdētājs) un citi parlamenta (<i>Oireachtas</i>) Finanšu komitejas locekļi + Eiropas lietu apvienotās komitejas locekļi • <i>Frank Barry</i>, Dublinas Trīsvienības koledža • <i>Seamus Coffey</i>, Korkas Universitātes koledža • <i>Feargal O'Rourke</i>, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, <i>PWC</i> • <i>Conor O'Brien</i>, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, <i>KPMG</i> • <i>Jim Clarken</i>, <i>Oxfam Ireland</i> izpilddirektors • <i>Micheál Collins</i>, Nevina Ekonomisko pētījumu institūts (<i>NERI</i>)
29.05.2015.	<p><i>Delegācija vizītei uz Hāgu (Nīderlandē)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sjoera Dijkers</i>, Nīderlandes parlamenta deputāte, un citi Nīderlandes parlamenta Finanšu komitejas locekļi • <i>Bartjan Zoetmulder</i>, Nīderlandes Nodokļu konsultantu asociācija • <i>Hans Van den Hurk</i>, Māstrihtas universitāte • <i>Indra Römgens</i>, <i>SOMO</i> (neatkarīga bezpeļņas pētniecības un tīkla organizācija) • <i>Francis Weyzig</i>, <i>Oxfam</i> • <i>Pieterbas Plasman</i>, Nodokļu nolēmumu birojs • <i>Eric Wiebes</i>, Nīderlandes valsts sekretārs nodokļu jautājumos
01.06.2015.	<p><i>Publiska uzklauššana par nodokļu nolēmumu un citu pasākumu starptautisko dimensiju</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Mario Monti</i>, senators, bijušais konkurences komisārs un muitas, nodokļu un iekšējā tirgus komisārs • <i>Tove Maria Ryding</i>, par politiku un aizstāvību nodokļu jomā atbildīgā vadītāja, Eiropas Tīkls parāda un attīstības jautājumu risināšanai • <i>Antoine Deltour</i>, ziņotājs, bijušais revidents, <i>Pwc Luxembourg</i>
17.06.2015.	<p><i>Starpparlamentārā sanāksme par agresīvu nodokļu plānošanu un parlamentu demokrātiskās kontroles lomu</i></p> <p>Trīsdesmit septiņi deputāti no astoņpadsmit šādu valstu parlamentiem: AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES un SV.</p> <p><i>Heinz Zourek</i>, Komisijas Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Pascal Saint-Amans</i>, ESAO Nodokļu politikas un pārvaldes centra ģenerāldirektors
18.06.2015.	<p><i>Delegācija vizītei uz Londonu (Apvienotajā Karalistē)</i></p> <p><i>David Gauke</i>, parlamenta deputāts, Valsts kases valsts sekretārs finanšu jautājumos</p> <p><i>Jim Harra</i>, Ieņēmumu un muitas dienesta Uzņēmumu ienākuma nodokļa nodaļas ģenerāldirektors</p> <p><i>Fergus Harradence</i>, departamenta direktors, Uzņēmumu ienākuma nodokļa vienība, Uzņēmējdarbības un starptautisko nodokļu grupa, Valsts kase</p> <p><i>Andrew Dawson</i>, Nodokļu nolīgumu grupas vadītājs, galvenais sarunu vedējs Apvienotās Karalistes nodokļu nolīgumu jomā</p> <p><i>Maura Parsons</i>, direktora vietniece, par transfertcenu noteikšanas jautājumiem atbildīgās grupas vadītāja, Ieņēmumu un muitas dienesta Starptautiskās uzņēmējdarbības departaments, un Ieņēmumu un muitas</p>

	<p>dienesta Transfertcenu noteikšanas jautājumu padomes priekšsēdētāja</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Meg Hillier</i> (priekšsēdētāja), <i>Margaret Hodge</i> (bijusī priekšsēdētāja) un <i>Guto Bebb</i>, Pārštāvju palātas Publisko kontu komitejas loceklis • <i>Prem Sikka</i>, grāmatvedības profesors, Esekssas Uzņēmējdarbības skola, Esekssas universitāte • <i>Frank Haskew</i>, Anglijas un Velsas Zvērinātu grāmatvežu institūta Nodokļu fakultāte, un <i>Ian Young</i>, par starptautisko nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs • <i>Will Morris</i>, Nodokļu komitejas un ESAO Uzņēmējdarbības un rūpniecības konsultatīvās komitejas priekšsēdētājs, Lielbritānijas Rūpniecības konfederācija • <i>Richard Collier</i>, vecākais nodokļu partneris, <i>PwC</i> <i>Joseph Stead</i>, <i>Christian Aid</i> • <i>Meesha Nehru</i>, programmu direktore, <i>Fair Tax Mark</i>
23.06.2015.	<p><i>Viedokļu apmaiņa ar daudznacionālām korporācijām</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Nathalie Mognetti</i>, galvenā nodokļu inspektore, <i>Total S.A.</i> • <i>Martin McEwen</i>, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, <i>SSE plc</i> • <i>Christian Comolet-Tirman</i>, direktors, fiskālie jautājumi, <i>BNP Paribas Group</i>
25.06.2015.	<p><i>Tikšanās ar Bermudu valdības pārstāvjiem (ar TAXE koordinatoriem)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Everard Bob Richards</i>, ministru prezidenta vietnieks un finanšu ministrs • <i>Alastair Sutton</i>, ES norīkotais Bermudu valdības juriskonsults
02.07.2015.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Richard Murphy</i>, <i>Tax Research LLP</i>, un <i>Tax Justice Network</i> līdzdibinātājs • <i>Guillaume de la Villeguérin</i>, par nodokļu un muitas jautājumiem atbildīgais <i>Airbus</i> viceprezidents
17.09.2015.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Jean-Claude Juncker</i>, Eiropas Komisijas priekšsēdētājs • <i>Pierre Moscovici</i>, ekonomikas un finanšu, nodokļu un muitas komisārs • <i>Margrethe Vestager</i>, konkurences komisāre
22.09.2015.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Pierre Gramegna</i>, <i>ECOFIN</i> padomes priekšsēdētājs, Luksemburgas finanšu ministrs • Dr. <i>Wolfgang Schäuble</i>, Vācijas federālais finanšu ministrs • <i>Luis de Guindos</i>, Spānijas ekonomikas un konkurētspējas ministrs • <i>Michel Sapin</i>, Francijas finanšu un valsts kontu ministrs • <i>Pier Carlo Padoan</i>, Itālijas ekonomikas un finanšu ministrs

2. PIELIKUMS. ATBILŽU SARAKSTS PA VALSTĪM/ IESTĀDĒM

(stāvoklis 2015. gada 26. oktobrī)

Valsts	Atbilde
1. pieprasījums 23.04.2015. – Termiņš 31.05.2015.	
Zviedrija	29/05/2015
Džersija	29/05/2015
Gērsija	31/05/2015
Luksemburga	01/06/2015
Somija	02/06/2015
Slovākija	03/06/2015
Īrija	05/06/2015
Nīderlande	08/06/2015
Apvienotā Karaliste	08/06/2015
Francija	10/06/2015
Čehija	11/06/2015
Latvija	16/06/2015
Beļģija	16/06/2015
Malta	18/06/2015
1. atgādinājums 29.06.2015. – Termiņš 9.07.2015.	
Portugāle	30/06/2015
Polija	02/07/2015
Lietuva	03/07/2015
Ungārija	07/07/2015
Horvātija	08/07/2015
Igaunija	10/07/2015
Grieķija	10/07/2015
Spānija	10/07/2015
Gibraltārs	13/08/2015
Dānija	26/08/2015
Vācija	02/09/2015
Rumānija	03/09/2015
Itālija	17/09/2015
Pēdējais atgādinājums 21.09.2015.	
Austrija	21/09/2015
Kipra	22/09/2015
Bulgārija	28/09/2015
Slovēnija	28/09/2015

IESTĀDES	Atbilde
Komisija	03/06/2015
Padome	29/05/2015 15/06/2015 27/07/2015

3. PIELIKUMS. DAUDZNACIONĀLĀS KORPORĀCIJAS, KAS BIJA UZAICINĀTAS PIEDALĪTIES KOMITEJAS SANĀKSMĒS

Nosaukums	Uzaicinātā persona/ Pārstāvis(-e)	Situācija 2015. gada 26. oktobrī
<i>Airbus</i>	<i>Guillaume de La Villeguérin</i> , par nodokļu un muitas jautājumiem atbildīgais viceprezidents	Piedalījās — 02.07.2015.
<i>BNP Paribas</i>	<i>Christian Comolet-Tirman</i> , direktors, fiskālie jautājumi	Piedalījās — 23.06.2015.
<i>SSE plc</i>	<i>Martin McEwen</i> , par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs	Piedalījās — 23.06.2015.
<i>Total S.A.</i>	<i>Nathalie Mognetti</i> , galvenā nodokļu inspektore	Piedalījās — 23.06.2015.
<i>Amazon.co.uk Ltd</i>	<i>Christopher Corson North</i> , rīkotājdirektors	Atteicās piedalīties notiekošās izmeklēšanas dēļ.
<i>Amazon EU S.à.r.l.</i>	<i>Xavier Garambois</i> , ģenerāldirektors	Atteicās piedalīties notiekošās izmeklēšanas dēļ.
<i>Anheuser-Busch InBev</i>	<i>Stuart MacFarlane</i> , Eiropas zonas prezidents	Atteicās piedalīties notiekošās izmeklēšanas dēļ.
<i>Barclays Bank Group</i>	<i>Antony Jenkins</i> , grupas izpilddirektors	Atteicās piedalīties, bet ir gatavs atbildēt uz jebkādiem konkrētiem rakstiski iesniegtiem jautājumiem.
<i>Coca-Cola Company</i>	<i>James Quincey</i> , <i>Coca-Cola</i> Eiropas grupas prezidents	Atteicās piedalīties, bet tikās ar līdzreferentiem.
<i>Facebook</i>	<i>Marc Zuckerberg</i> , izpilddirektors	Atteicās piedalīties.
<i>Fiat Chrysler Automobiles</i>	<i>Sergio Marchionne</i> , izpilddirektors	Atteicās piedalīties notiekošās izmeklēšanas dēļ.
<i>Google</i>	<i>Eric E. Schmidt</i> , izpilddirektors	Atteicās piedalīties, bet ir gatavs nosūtīt “nostāju nodokļu jautājumos”.
<i>HSBC Bank plc</i>	<i>Alan M. Keir</i> , izpilddirektors, EMEA	Atteicās piedalīties notiekošās izmeklēšanas dēļ.
<i>IKEA Services BV</i>	<i>Peter Agnefjäll</i> , izpilddirektors	Atteicās piedalīties, bet uzaicināja komitejas locekļus uz diskusiju un nosūtīja <i>Ikea</i> grupas 2014. gada kopsavilkuma pārskatu.
<i>McDonald's Europe</i>	Douglas Goare, Eiropas zonas prezidents	Atteicās piedalīties tāpēc, ka sanāksmes laiks sakrīt ar svarīgu uzņēmuma iniciatīvu un iespējamu Komisijas veiktu izmeklēšanu.
<i>Philip Morris International</i>	<i>Kristof Doms</i> , par Eiropas lietām atbildīgais prezidenta vietnieks	Atteicās piedalīties.
<i>Walmart</i>	<i>Shelley Broader</i> , prezidents un izpilddirektors, EMEA reģions	Atteicās piedalīties.
<i>The Walt Disney Company</i>	<i>Robert A. Iger</i> , izpilddirektors	Atteicās piedalīties, bet piedāvāja iespēju tikties ar komitejas pārstāvjiem, lai uzklausītu viņu viedokli.

4. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI BEĻĢIJĀ

Šis ziņojums nav uzskatāms par oficiālu protokolu. Tas ir faktu vākšanas brauciena iekšējs kopsavilkums, kas sagatavots viedokļu apmaiņai, kura notika TAXE komitejas sanāksmē 2015. gada 23. jūnijā. Ar iesaistītajām trešajām pusēm tā saturs netika apspriests.

TAXE KOMITEJA
ad hoc delegācijas vizīte Beļģijā
2015. gada 12. maijs / 2015. gada 17. jūnijs

Darba kārtība

09.00 - 11.00 Ekspertu panelis, kurā piedalās

- *Jacques Malherbe (UCL)*
- *Axel Haelterman (KULeuven)*
- *Werner Heyvaert, Jones Day*
- *Wim Wuyts*, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs un Beļģijas Uzņēmumu federācijas (FEB-VBO) Nodokļu komitejas priekšsēdētājs, un *Hilde Wampers*, par nodokļu jautājumiem atbildīgā priekšsēdētāja vietniece — finanšu grupa, FEB-VBO
- *Christophe Quintard* (arodbiedrības FGTB nodokļu eksperts, bijušais nodokļu revidents)

11.30 - 13.00 **Tikšanās ar Beļģijas parlamenta Finanšu un budžeta komiteju**

Norises vieta: Beļģijas parlaments

13.00 - 13.50 **Darba pusdienas**

Norises vieta: Beļģijas parlaments

14.00 - 15.00 **Tikšanās ar Nodokļu nolēmumu dienesta vadītāju *Steven Van den Berghe***

Dalībnieku saraksts

Deputāti

Alain LAMASSOURE, priekšsēdētājs	PPE
Elisa FERREIRA	S-D
Michael THEURER	ALDE
Marisa MATIAS	GUE
Philippe LAMBERTS	Verts/ALE
Marco ZANNI	EFDD
Danuta HÜBNER	PPE

Pavadošie deputāti

Peter SIMON	S-D
Anneliese DODDS	S-D
Sven GIEGOLD	Verts/ALE
Marco VALLI	EFDD
Philippe DE BACKER	ALDE
Tom VANDENKENDELAERE	PPE

1. Tikšanās ar ieinteresētajām personām

Eksperti, kas piedalās diskusijā:

- *Jacques Malherbe (UCL)*
- *Axel Haelterman (KULeuven)*
- *Werner Heyvaert, Jones Day*
- *Wim Wuyts*, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs un Beļģijas Uzņēmumu federācijas (*FEB-VBO*) Nodokļu komitejas priekšsēdētājs, un *Hilde Wampers*, par nodokļu jautājumiem atbildīgā priekšsēdētāja vietniece — finanšu grupa, *FEB-VBO*
- *Christophe Quintard* (arodbiedrība *FGTB*, bijušais nodokļu revidents)

Galvenie konstatējumi

Vairākums ekspertu uzskata, ka nodokļu nolēmumu prakse, kas Beļģijā pastāv kopš 2002. gada, darbojas ļoti labi. Uzņēmumiem tā ir nepieciešama tiesiskās noteiktības nodrošināšanai. Nodokļu nolēmumu dienestam nav tiesību interpretēt likumus. Taču tas drīkst interpretēt faktu materiālu.

Konkurence nodokļu jautājumos ir ļoti smaga un vispārēja. Beļģijai ir jābūt pievilcīgai, citādi uzņēmumi aizies. Ir uzņēmumi, kuri pamet Beļģiju augsto nodokļu dēļ. Konkurence neaprobežojas tikai ar Eiropu, tā pārsniedz Eiropas robežas. Arodbiedrības pārstāvis sūdzējās par izdevīgāku nolīguma nosacījumu meklēšanu nodokļu dubultas neuzlikšanas jomā un norādīja, ka dalībvalstis dažus no nolīgumiem pielāgo, lai tie būtu labvēlīgi konkrētiem uzņēmumiem.

Ekspertiem uzdotie jautājumi galvenokārt attiecās uz fiktīviem procentiem, pārskatu sniegšanu par katru valsti atsevišķi (*CBCR*), nodokļu nolēmumu publicēšanu, divpusējo dubultas nodokļu neuzlikšanas nolīgumu tīklu, metodiku faktiskās un tiesību aktos noteiktās nodokļu likmes aprēķināšanai un virspeļņas nolēmumu praksi (proti, to, ka Beļģijas uzņēmums var neietvert ar nodokli apliekamajos ienākumos peļņu, kas netiktu gūta uzņēmuma autonomas darbības rezultātā). Viens no ekspertiem norādīja, ka Itālijas sistēma attiecībā uz fiktīvajiem procentiem šķiet labāka nekā Beļģijas sistēma. Viņš atsauca uz *TAXUD* veikto pētījumu.

Daži no diskusijā izskanējušajiem priekšlikumiem:

- izveidot Eiropas konvenciju dubultas nodokļu neuzlikšanas jomā (lai aizstātu neskaitāmos valstu divpusējos nodokļu nolīgumus);
- kopīgi Eiropas noteikumi par transfertcenu noteikšanu;
- nepieciešamība pēc laba strīdu izšķiršanas mehānisma tiem gadījumiem, kad dalībvalsts nepiekrīt noteiktajai transfertcenai. ES Arbitrāžas konvencija nedarbojas (izskatīšana var prasīt 8 gadus).

2. Tikšanās ar Pārstāvju palātas Budžeta un finanšu komiteju

Beļģijas parlaments ir ļoti aktīvi darbojies saistībā ar agresīvas nodokļu plānošanas jautājumiem, pēdējos mēnešos organizējot vairākas uzklaušanās (ar žurnālistu, nodokļu iestāžu, akademiķu un ministra piedalīšanos).

Finanšu komiteja atbalsta centienus mainīt noteikumus, lai gan viedokļi par to, kādu ceļu izvēlēties, atšķiras. Tā vēlas saglabāt vienlīdzīgus konkurences apstākļus. Vairākums uzskata, ka Beļģijai ir jāpaglabā pievilcīga nodokļu vide, lai piesaistītu valstij ārvalstu investīcijas. Reformējot nodokļu noteikumus, Beļģija nedrīkst rīkoties naivi. Tomēr ir jāpaglabā godīga

konkurence nodokļu jomā. Daži opozīcijas deputāti apstiprināja, ka Beļģijas nodokļu nolēmumu sistēma nav pārredzama un būtu jāievieš lielāka demokrātiska kontrole.

Finanšu komiteja atbalsta KKUINB, uzskatot to par risinājumu lielākajai daļai aktuālo problēmu, un būtu gatava ar laiku izskatīt iespēju virzīties likmes saskaņošanas virzienā, kaut arī patlaban tas ir tālu no iespējamā. Beļģijas parlaments ir gatavs sadarboties ar TAXE komiteju un apmeklēs starpparlamentāro sesiju 17. jūnijā.

3. Tikšanās ar Nodokļu nolēmumu biroja vadītāju *Steven Van den Berghe*

Dalībnieki:

Steven Van den Berghe

Véronique Tai, bijusī Nodokļu nolēmumu biroja vadītāja (līdz 1.05.2015.)
citi Nodokļu nolēmumu biroja darbinieki

Kā notiek Nodokļu nolēmumu biroja darbs?

Nodokļu nolēmumu birojs ir neatkarīga struktūra, kas pieņem nodokļu iestādēm saistošus lēmumus. Šī struktūra tika izveidota ar 2002. gada likumu. Pirms lēmuma pieņemšanas notiek konsultēšanās ar centrālo pārvaldes iestādi, bet galīgais lēmums ir Nodokļu nolēmumu biroja ziņā. Birojā strādā 6 ierēdņi no nodokļu pārvaldes iestādes, un viņu pilnvaru laiks ir 5 gadi. Iepriekšēji nodokļu nolēmumi ir pieejami ikvienam un attiecas uz visiem nodokļu veidiem. Nodokļu nolēmumi parasti ir spēkā 5 gadus. Nodokļu nolēmumu nevar sniegt, ja Beļģijā nav pietiekama ekonomiskā pamata vai ja nolēmums ir saistīts ar valsti, kas nesadarbojas (patlaban neviena valsts nav norādīta kā tāda, kas nevēlas sadarboties). Nodokļu nolēmumi tiek publiskoti, taču anonīmi. Finanšu ministrs katru gadu nosūta Parlamentam ziņojumu par nodokļu nolēmumiem, un Nodokļu nolēmumu biroja darbinieki tiek uzklauti Parlamentā. Ierēdņi apstiprināja, ka viņi piemēro Beļģijas noteikumus un ievēro ESAO un ES standartus attiecībā uz informācijas apmaiņu.

Nodokļu pārvaldes iestādei uzdotie jautājumi galvenokārt attiecās uz virspeļņas nolēmumiem un to, vai Beļģijas nodokļu iestāde informē citas nodokļu iestādes par ieguvumiem, ko neaplied ar nodokli Beļģijā, Nodokļu nolēmumu biroja iespējamo rīcības brīvību, ekonomiskās būtības koncepciju, valstīm, kas Beļģijā iekļautas nodokļu oāžu sarakstā, un Nodokļu nolēmumu biroja spēju aizstāvēt savu pozīciju iepretim ļoti detalizētiem pētījumiem par transfertcenu noteikšanu.

Galvenie konstatējumi

- Nodokļu nolēmumu birojam nav tiesību interpretēt likumu. Tam ir iespējas interpretēt faktisko materiālu. Katram transfertcenas noteikšanas pieprasījumam ir jābūt ļoti detalizētam un jāatbilst ESAO noteikumiem. Nodokļu nolēmumu birojs atzīst, ka tie ir diezgan dažādi interpretējami vai neskaidri.
- Kad Beļģija pieņem nodokļu nolēmumu, tā prasa attiecīgajam uzņēmumam iesniegt visus nodokļu nolēmumus, kas uz to attiecas. Tomēr Beļģija nav pati sūtījusi savus nodokļu nolēmumus vai ar tiem saistītu informāciju citām dalībvalstīm, kā noteikts ES tiesību aktos.
- Virspeļņas nodokļu nolēmumi (proti, tas, ka Beļģijas uzņēmums var neietvert ar nodokli apliekamajos ienākumos peļņu, kas netiktu gūta uzņēmuma autonomas darbības rezultātā) nav izplatīta prakse (63 nolēmumi 10 gados). Taču nav bijis iespējams uzzināt attiecīgo ar nodokli apliekamo ienākumu apmēru. Netika norādīti kritēriji, kurus izmanto "Beļģijas" nodokļu bāzes aprēķināšanai. Šo sistēmu patlaban izmeklē DG COMP (valsts atbalsta procedūras), tādēļ ierēdņi nevarēja atbildēt uz

visiem deputātu jautājumiem. Beļģija ir pārtraukusi savu darbību šajā jomā, gaidot izmeklēšanas rezultātus. Ja tiek pieņemts šāds nolēmums, citas valstis, uz kurām tas varētu attiekties, netiek informētas (Beļģijas tiesību akti to neprasa), un tādējādi rodas situācija, ka nodokļi netiek uzlikti nevienā no abām valstīm.

- Noteikumi par to, kā noteikt ekonomiskās būtības esamību Beļģijā, ir salīdzinoši neskaidri, lai gan nodokļu pārvaldes iestāde ir noteikusi minimālos kritērijus (pastkastītes uzņēmumi neskaitās).

Kopsavilkuma ziņojums par tikšanos ar Beļģijas finanšu ministru *Johan Van Overtveld*

Deputāti, kas bija klāt: *Bernd Lucke* (priekšsēdētājs), *Elisa Ferreira*, *Michael Theurer*, *Danuta Huebner*, *Peter Simon*, *Tom Vandenkendelaere*, *Philippe Lamberts*.

Deputāti uzdeva jautājumus galvenokārt par KĶUINB, *CBCR*, tiesību aktiem par virspeļņas nodokli, nodokļu konkurenci starp valstīm un to, kā federāla valsts risina uzņēmumu aplikšanu ar nodokļiem.

Ministra galvenās tēzes

- Beļģija ļoti atbalsta lielāku pārredzamību nodokļu jomā: sākot ar 2015. gada oktobri, Beļģija automātiski apmainīsies ar nodokļu nolēmumiem.
- Tomēr Beļģija mazāk labvēlīgi izturas pret saskaņošanu, galvenokārt suverenitātes zaudēšanas riska dēļ. Lai arī tā, Beļģija pozitīvi raugās uz KĶUINB, taču izslēgtu jebkādu nodokļu bāzu saskaņošanu.
- Beļģija ir pārtraukusi nodokļu nolēmumu sniegšanu savā virspeļņas nodokļu nolēmumu tiesību aktu sistēmā. Beļģija gaida Komisijas izmeklēšanu rezultātus un vajadzības gadījumā grozīs savus tiesību aktus.
- Beļģija vēl nav definējusi savu nostāju *CBCR* jautājumā. Jebkurā gadījumā pārskatiem būtu jāietver tikai informācijas kopsavilkums.
- Pirms nodokļu nolēmuma pieņemšanas Beļģija vienmēr pārbauda, vai pastāv pietiekama ekonomiskā būtība Beļģijā. Taču reizēm ir ļoti grūti to kvantificēt, īpaši tad, ja ir jāvērtē intelektuālā īpašuma tiesības.

5. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI LUKSEMBURGĀ

Šis ziņojums nav uzskatāms par oficiālu protokolu. Tas ir fakta vākšanas brauciena iekšējs kopsavilkums, kas sagatavots viedokļu apmaiņai, kura notika TAXE komitejas sanāksmē 2015. gada 23. jūnijā. Ar iesaistītajām trešajām pusēm tā saturs netika apspriests.

TAXE KOMITEJA *ad hoc* delegācijas vizīte Luksemburgā **2015. gada 18. maijs**

Darba kārtība

- 08:30 - 09:30** **Sagatavošanās sanāksme**
Norises vieta: Eiropas Parlamenta sēžu zāle, Schuman ēka (Kiršberga)
- 09:30 - 11.30** **Ekspertu panelis, kurā piedalās**
- *Wim Piot*, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, *PWC*
 - *Nicolas Mackel*, *Luxembourg for Finance* izpilddirektors
 - *Mike Mathias*
 - *Christine Dahm*, asociācijas *Cercle de Coopération des ONG du développement* direktore
- Norises vieta: Eiropas Parlamenta sēžu zāle, Schuman ēka (Kiršberga)*
- 12.00 - 13.30** **Tikšanās ar Luksemburgas parlamenta deputātiem**
Finanšu komitejas locekļu delegācija Priekšsēdētājs: *Eugène Berger*
- Norises vieta: Luksemburgas Lielhercogistes Deputātu palāta*
- 14.45 - 16.15** **Tikšanās ar finanšu ministru (*Pierre Gramegna*) kopā ar Nodokļu nolēmumu biroja vadītāju**
- Norises vieta: Luksemburgas Eiropas kongresu centrs (ECCL)*
- 16.15- 16.45** **Kopīga preses konference ar ministru**

Dalībnieku saraksts

Deputāti

Alain LAMASSOURE, priekšsēdētājs	PPE
Danuta HÜBNER	PPE
Elisa FERREIRA	S-D
Morten MESSERSCHMIDT	ECR
Michael THEURER	ALDE
Fabio DE MASI	GUE
Sven GIEGOLD	Verts/ALE
Marco VALLI	EFDD

Pavadošie deputāti

Burkhard BALZ	PPE
Frank ENGEL	PPE
Peter SIMON	S-D
Hugues BAYET	S-D
Anneliese DODDS	S-D
Paul TANG	S-D

1. Tikšanās ar ieinteresētajām personām

Eksperti, kas piedalās diskusijā

- *Wim Piot*, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, *PWC*
- *Nicolas Mackel*, *Luxembourg for Finance* izpilddirektors
- *Mike Mathias*, Valsts padomes loceklis, taču uzstājas kā Luksemburgas pilsonis
- *Christine Dahm*, asociācijas *Cercle de Coopération des ONG du développement* direktore

Ekspertiem uzdotie jautājumi galvenokārt attiecās uz Luksemburgas nodokļu nolēmumu sistēmas pārredzamību, pārskatu sniegšana par katru valsti atsevišķi (*CBCR*), pašreizējo un agrāko nodokļu nolēmumu sniegšanas praksi Luksemburgā, nodokļu konsultāciju un nodokļu pārvaldes iestādes lomu, nodokļu konkurenci un Luksemburgas sistēmas ietekmi uz dubultu neaplikšanu ar nodokļiem un citu ES dalībvalstu un jaunattīstības valstu nodokļu bāzes samazināšanu.

Galvenie konstatējumi

N. Mackel (Luxembourg for Finance) izskaidroja Luksemburgas galvenās stiprās puses, kas tai palīdz attīstīties par nozīmīgu finanšu dalībnieku pasaulē. Saskaņā ar viņa teikto, aplikšana ar nodokļiem nav galvenais elements, lai gan nodokļu nolēmumi ir nozīmīgi saistībā ar stabilitāti, kuru uzņēmumi meklē, kad pieņem lēmumu darboties kādā valstī. *N. Mackel* norādīja, ka Luksemburga varētu mierīgi attīstīties tālāk bez nodokļu nolēmumiem.

PWC atbalsta pārredzamību kopumā un jo īpaši attiecībā uz visiem (ne tikai pārrobežu) nodokļu nolēmumiem — ar nosacījumu, ka netiek publiskots uzņēmējdarbības plāns. *PWC* atbalsta arī *CBCR*, taču uzskata, ka tajā ir jāiekļauj arī algas nodokļi. Tas piekrīt, ka starptautiskā nodokļu sistēma nedarbojas labi un ka tā būtu jāpārskata globālā līmenī (*ESAO BEPS*). Nodokļu nolēmumu jautājumā *PWC* uzsvēra, ka nekad nav notikusi politiska iejaukšanās viņu pieprasījumos.

Christine Dahm un *N. Mathias* atzina, ka lietas Luksemburgā virzās pareizajā virzienā. Tomēr viņi nesaskata nekādas izmaiņas valdības gatavībā apspriesties ar viņiem. Viņi norādīja, ka (vienotas) ekonomiskās būtības definīcijas, lai ar nodokļiem apliekamu darbību piesaistītu konkrētai valstij, trūkums ir starptautiskās nodokļu sistēmas vājākā vieta.

2. Tikšanās ar Finanšu un budžeta komiteju un Eiropas lietu komiteju

Sanāksmi, kura pēc Luksemburgas parlamenta pieprasījuma notika aiz slēgtām durvīm, atklāja Finanšu komitejas priekšsēdētājs *E. Berger*.

Komitejai uzdotie jautājumi galvenokārt attiecās uz Luksemburgas nostāju lielākas pārredzamības jautājumā, Luksemburgas brīvostu, nodokļu konkurences nozīmību mazām valstīm, veselīgas konkurences un ekonomiskās būtības definīciju, nodokļu nolēmumu publicēšanu, *KKUINB*, *J. Krecké* ziņojumu, ziņotāju un preses brīvības aizsardzību, kā arī valsts atbalsta noteikumu un nodokļu nolēmumu saskaņotību.

Komitejas galvenās tēzes

– Luksemburga 2014. gada beigās ieviesa jaunu likumu par nodokļu nolēmumiem, kurā paredzēta anonīma publicēšana.

– Luksemburga iepriekš pēc savas iniciatīvas ir dalījies ar dažiem nodokļu nolēmumiem ar citām dalībvalstīm, taču nekad nav saņēmusi tos no kādas dalībvalsts, tādēļ tā pārtrauca apmainīšanos ar nodokļu nolēmumiem pēc savas iniciatīvas. Luksemburga norāda, ka

Komisija ir zinājusi par to, ka nenotiek apmaiņa ar nodokļu nolēmumiem.

– Luksemburga virzās uz lielāku pārredzamību, ir gatava vērsties pret agresīvu nodokļu plānošanu un piekrīt tam, ka ir nepieciešama taisnīgāka aplikšana ar nodokļiem, tomēr tā uzsver, ka ES nevar rīkoties viena — vienošanās būtu jāpanāk globālākā līmenī.

– Tika piebilsts, ka nodokļu konkurence patiešām pastāv, taču ir nepieciešama virziena maiņa vispārējās vienlīdzības virzienā un būtu jāsauglabājas tikai veselīgai konkurencei.

– Finanšu komiteja atbalsta ES KUIINB.

– Valstij ir likums par ziņotāju aizsardzību, bet komiteja atzīst, ka ar to nepietiek, jo tas attiecas tikai uz korupcijas gadījumiem un neaizsargā attiecīgos *LuxLeaks* žurnālistus un citos līdzīgos gadījumos.

– Plānotais balsojums par brīvostas noteikumiem patlaban ir atlikts *LuxLeaks* dēļ.

Finanšu komitejas priekšsēdētājs apstiprināja, ka Luksemburgas parlamenta deputāti labprāt apmeklēs TAXE komitejas starpparlamentāro sesiju 17. jūnijā.

3. Tikšanās ar *P. Gramegna* un nodokļu pārvaldes iestādi

Dalībnieki no Luksemburgas

P. Gramegna pavadīja nodokļu pārvaldes iestādes pārstāvji.

- *Pascale Toussing*, direktors nodokļu jautājumos, Finanšu ministrija
- *Etienne Reuter*, ģenerālsekretārs, Finanšu ministrija
- *Guy Heintz*, direktors, Tiešo iemaksu pārvalde
- *Monique Adams*, direktora vietniece, Tiešo iemaksu pārvalde
- *Luc Schmit*, direktora vietnieks, Tiešo iemaksu pārvalde
- *Frédéric Batardy*, padomnieks, Nodokļu direktorāts, Finanšu ministrija
- *Bob Kieffer*, padomnieks komunikācijas jautājumos, Finanšu ministrija
- *Lucien Michels*, sabiedriskās attiecības, Finanšu ministrija

Ministram uzdotie jautājumi galvenokārt attiecās uz *CBCR*, nodokļu nolēmumu publicēšanu, divpusējo dubultas nodokļu neuzlikšanas nolīgumu tīklu, minimālajiem kritērijiem Luksemburgā ar nodokli aplikamas ekonomiskās būtības noteikšanai, pastkastītes uzņēmumiem, Luksemburgas “brīvostu”, pašreizējo un iepriekšējo nodokļu nolēmumu sniegšanas praksi un pasākumiem agresīvas izvairīšanās no nodokļiem, dubultas neaplikšanas ar nodokļiem un citu dalībvalstu nodokļu bāzes samazināšanās apkarošanai.

Ministra galvenās tēzes

- Luksemburgā notiek pārmaiņas un virzība uz lielāku pārredzamību. Nesen ir ieviesti vairāki likumi (lēmumu par to pieņēma jau iepriekšējā valdība). Luksemburga piekrīt, ka ES vajadzētu būt vienai no pirmajām, kas ievieš agresīvas nodokļu plānošanas apkarošanas pasākumus. Tomēr galvenajiem ekonomiskajiem partneriem vajadzētu apņemties vidējā termiņā iet šajā pašā virzienā.
- Luksemburga atbalsta *CBCR*, bet šo informāciju nevajadzētu publiskot (darīt pieejamu tikai nodokļu iestādēm).
- Visos nodokļu dubultas neuzlikšanas nolīgumos ir ievērots ESAO noteiktais formāts. Ministrs atzīst, ka šo formātu varētu atjaunināt, un būtu gatavs grozīt divpusējos nolīgumus atbilstoši jaunajam ESAO noteiktajam formātam.
- Luksemburga atbalsta automātisku apmaiņu ar VISIEM nodokļu nolēmumiem (ne tikai pārrobežu). Turklāt Luksemburga atbalsta publisku reģistru un vēlas virzīt uz

priekšu šo jautājumu izskatīšanu savas prezidentūras laikā. Tas pats attiecas uz KUIINB (tiek gaidīts Komisijas priekšlikums) un Procentu un honorāru maksājumu direktīvu.

- Luksemburga savā vispārējā nodokļu likuma 6. pantā ir definējusi kritērijus, pēc kuriem noteikt, vai Luksemburgā ir pietiekama ekonomiskā būtība nodokļa uzlikšanai šajā valstī. Šie kritēriji ir izstrādāti administratīvā ceļvedī, kurš konfidencialitātes apsvērumu dēļ nebija pievienots atbildes vēstulei, kuru *P. Gramegna* nosūtīja *A. Lamassoure*, lai gan tas bija īpaši prasīts un ministrs mutiski bija norādījis, ka tas tiks nodots delegācijas rīcībā. [Ne *P. Gramegna*, ne pārvaldes iestādes vadītāji nevarēja apliecināt ne minēto kritēriju stabilitāti, ne pret ļaunprātīgu izmantošanu vērstās klauzulas piemērošanu.] Nesenās reformas nav mainījušas ekonomiskās būtības jēdzienu un saistībā ar to izvirzītās prasības.
- Luksemburga iepriekš ir pieņēmusi ļoti daudz nodokļu nolēmumu, bet daudzi no tiem vienkārši rakstiski apliecinājuma nodokļu pārvaldes iestādes atkārtoti pausto, skaidro un neapstrīdamo nostāju.
- Luksemburga sazinājās ar citu ES dalībvalstu nodokļu iestādēm un/vai informēja tās, ja šo dalībvalstu uzņēmumi ziņoja par nesamērīgu peļņu Luksemburgā. Tomēr *P. Gramegna* norādīja, ka tās neveica turpmākus pasākumus.
- [Kad tika jautāts par *M. Kohl* interviju *WSJ* un norādīts, ka *M. Kohl* apstiprināja transfertcenas rekordīsā laikā, ne ministrs, ne nodokļu pārvaldes iestāde nevarēja apliecināt, ka nodokļu nolēmumi un apstiprinātie transfertcenu nosacījumi tikuši piemēroti, ievērojot vienotus un nediskriminējošus standartus, nesaistītu pušu darījuma principu u. c. Ministrs atsaucās uz nodokļu pārvaldes iestādi, savukārt Nolēmumu komitejas vadītāja tikai norādīja, ka neieņēma vadošu amatu *M. Kohl* pilnvaru laikā.
- Ministrs preses konferencē apstiprināja, ka neiesūtīs prasītos dokumentus (t. i., visus nolēmumus kopš 1991. gada).

Ministrs apsolīja rakstiski iesūtīt TAXE komitejai papildu informāciju.

6. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI ŠVEICĒ

Šis ziņojums nav uzskatāms par oficiālu protokolu. Tas ir fakts vākšanas brauciena iekšējs kopsavilkums, kas sagatavots viedokļu apmaiņai, kura notika TAXE komitejas sanāksmē 2015. gada 23. jūnijā. Ar iesaistītajām trešajām pusēm tā saturs netika apspriests.

TAXE KOMITEJA

ad hoc delegācijas vizīte Bernē (Šveice) 2015. gada 22. maijā

Darba kārtība

- 8.30-09.15 Ievadvārdi un prezentācija, ar ko uzstājās *Ulrich TRAUTMANN***
Pirmais padomnieks, Tirdzniecības un ekonomikas lietu nodaļas vadītājs, Eiropas Savienības delegācija Šveicē un Lihtenšteinā
ES delegācijas veiktās Šveices nodokļu politikas analīzes izklāsts, īpaši Šveices uzņēmumu nodokļu sistēmas dažādos kantonos, tostarp nolēmumu pieņemšanas prakse un politika dažādos Šveices kantonos
- 09.15 - 10.00 Tikšanās ar uzņēmējdarbības pārstāvjiem**
Markus R. Neuhaus, PwC Switzerland valdes priekšsēdētājs, PwC ģenerāldirektora biroja loceklis
[*Economie Suisse*](#)
Frank Marty, valdes loceklis, par finanšu pakalpojumiem un nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, *François Baur*, pastāvīgais pārstāvis Briselē, par Eiropas lietām atbildīgais vadītājs
[*Swiss Holdings*](#)
Martin Zogg, izpildkomitejas loceklis, par iekšzemes un starptautisko nodokļu uzlikšanu atbildīgais vadītājs
[*Swiss Bankers Association*](#)
Urs Kapalle, par finanšu politiku un nodokļu jautājumiem atbildīgais direktors
- 10.00 - 10.45 Tikšanās ar NVO: apvienība *Alliance Sud* un apvienība *Declaration of Berne***
Mark Herkenrath, atbildīgais par programmām starptautisko finanšu un nodokļu politikas jomā un apvienības *Alliance Sud* ieceltais direktors, apvienības *Global Alliance for Tax Justice* loceklis
Olivier Longchamp, nodokļu politika un starptautiskās finanses, apvienība *Declaration of Berne (DoB)*
- 11.00 - 12.00 Tikšanās ar Federālās finanšu ministrijas (DFP) valsts sekretāru *Jacques de Watteville***
Piedalījās arī:
vēstnieks Christoph Schelling, SIF, Nodokļu politikas nodaļas vadītājs
vēstnieks Dominique Paravicini, Eiropas lietu direktorāts (DEA), Ekonomikas lietu nodaļas vadītājs
Adrian Hug, Šveices Federālās nodokļu pārvaldes iestādes direktors
Fabian Baumer, Šveices Federālās nodokļu pārvaldes iestādes direktora vietnieks, Nodokļu politikas nodaļas vadītājs

12.00 - 14.00 Darba pusdienas ar valsts sekretāru

Iepriekš minētie dalībnieki un vēl citi.

Pusdienās bez iepriekš minētās delegācijas piedalīsies arī:

Ruedi Noser, Valsts padomes loceklis, Ekonomikas lietu un nodokļu komitejas vadītājs

Urs Schwaller, Kantonu padomes loceklis, Sociālā nodrošinājuma un veselības komitejas priekšsēdētāja vietnieks

Martin Godel, Ekonomisko lietu valsts sekretariāts (Seco), Veicināšanas pasākumu direktorāta direktora vietnieks

Vēstnieks Richard Jones, ES vēstnieks Šveicē

14.00 - 14.15 Tikšanās ar preses pārstāvjiem — valsts sekretārs un TAXE komitejas priekšsēdētājs

14.30 - 15.30 Tikšanās ar ideju laboratorijas pārstāvjiem: *Avenir Suisse*

Dr. Marco Salvi, vecākais pētnieks, Avenir Suisse

Galīgais dalībnieku saraksts

Deputāti

Alain LAMASSOURE, priekšsēdētājs

PPE

Theodor STOLOJAN

PPE

Elisa FERREIRA

S-D

Michael THEURER

ALDE

Miguel VIEGAS

GUE

Eva JOLY

Verts/ALE

1. **Ulrich TRAUTMANN prezentācija, ES delegācija vizītei Šveicē**

Galvenie konstatējumi

Pastāv trīs neatkarīgi nodokļu uzlikšanas līmeņi (federācija, kantons, pašvaldība), un nodokļu iekasēšana ir kantonu kompetencē.

Eiropas Komisija jau 2007. gadā konstatēja, ka Šveices uzņēmumu nodokļu režīmi neatbilst ES un Šveices 1972. gada nolīgumam (Lēmums C(2007)411 final, īpaši kantonu nodokļu sistēmas, tādas kā holdingsabiedrību sistēma, pārvaldības sabiedrību sistēma un jauktu uzņēmumu sistēma). Galu galā 2014. gadā ES un Šveice parakstīja kopīgu paziņojumu par uzņēmējdarbības nodokļiem, kurā Šveice apņēmas atcelt kantonu nodokļu sistēmas un federālās sistēmas. Tomēr joprojām ir tāls ceļš ejams: pirmais solis būtu Šveices uzņēmumu nodokļu sistēmas III reforma (*CTR III*), kura būtu jāpieņem abās parlamenta palātās, un otrais solis — kantona līmeņa īstenošanas aktu pieņemšana.

Nodokļu nolēmumiem ir svarīga loma Šveices nodokļu sistēmā, un tos var izmantot, lai iegūtu atbrīvojumu no nodokļiem jaunizveidota vai pārcelta uzņēmuma gadījumā, precizētu nodokļu statusu saistībā ar īpašiem kantonu režīmiem, vienotos par minimālajām nodokļu likmēm atbilstoši nodokļu dubultas neuzlikšanas nolīgumu noteikumiem vai vienotos par nodokļu novērtējumu detaļām. Visas iestādes, kas izdod nolēmumus, ir kantonu iestādes, un kantons darbojas kā neatkarīga vienība, kuru nepārrauga federālās iestādes. Tomēr pastāv daži federāli ierobežojumi attiecībā uz nolēmumiem, taču šie ierobežojumi netiek pilnībā piemēroti.

Attiecībā uz informācijas apmaiņu ar trešām valstīm nodokļu maksātāji Šveicē var to apstrīdēt vairākās instancēs un viss tiesvedības process var ilgt līdz 5 gadiem.

2. **Tikšanās ar uzņēmējdarbības pārstāvjiem**

Eksperti, kas piedalās diskusijā:

- *Markus R. Neuhaus, PwC Switzerland* valdes priekšsēdētājs, *PwC* ģenerāldirektora biroja loceklis
- *Frank Marty, Economie Suisse* valdes loceklis, par finanšu pakalpojumiem un nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs
- *François Baur, Economie Suisse* pastāvīgais pārstāvis Briselē, par Eiropas lietām atbildīgais vadītājs
- *Martin Zogg, Swiss Holdings* izpildkomitejas loceklis, par iekšzemes un starptautisko nodokļu uzlikšanu atbildīgais vadītājs
- *Urs Kapalle*, par finanšu politiku un nodokļu jautājumiem atbildīgais direktors, *Swiss Bankers Association*

Uzņēmējdarbības pārstāvjiem uzdotie jautājumi galvenokārt attiecās uz to, kā notiktu automātiska informācijas apmaiņa par nodokļu nolēmumiem, kā nodokļu konsultanti konsultētu savus klientus Šveicē (un Luksemburgā), kā viņi novērtētu starptautiskos notikumus ESAO/G20 līmenī un Šveices lomu šajā procesā un kā notiek nodokļu konkurence starp kantoniem.

Uzņēmējdarbības pārstāvju galvenās tēzes

- Šveice ir apņēmusies atcelt kaitējošos nodokļu režīmus, un Šveices uzņēmumi to pilnībā atbalsta, taču Šveicei ir jāsauglabā konkurētspēja un pievilcīga vide investīcijām.
- Kad Šveices federālais līmenis nolems atcelt kaitējošos nodokļu režīmus, arī kantonu līmenim būs jā dara tas pats.
- Šveices “Saskaņošanas likumā” jau ir definēti federālā līmenī ar nodokli apliekami ienākumi, bet tajā ir atstātas zināmas interpretācijas iespējas kantonu līmenī.
- Šveice ir apņēmusies ievērot starptautiskos nodokļu standartus arī reputācijas saglabāšanas nolūkā.
- Augsto ārvalstu tiešo investīciju līmeni Šveicē pamato ne tikai nodokļu sistēma, lai gan ar nodokļiem saistītiem stimuliem noteikti ir nozīme.

3. Tikšanās ar NVO: apvienība *Alliance Sud* un apvienība *Declaration of Berne (DoB)*

- *Mark Herkenrath*, atbildīgais par programmām starptautisko finanšu un nodokļu politikas jomā un apvienības *Alliance Sud* ieceltais direktors, apvienības *Global Alliance for Tax Justice* loceklis
- *Olivier Longchamp*, nodokļu politika un starptautiskās finanses, apvienība *Declaration of Berne (DoB)*

NVO pārstāvjiem uzdotie jautājumi galvenokārt attiecās uz to, vai plānotā Šveices uzņēmumu nodokļu sistēmas III reforma (*CTR III*) atrisinās kaitējošas nodokļu prakses problēmu, šīs reformas izredzēm un īstenošanas grafiku, Šveices plānotā jaunā patentiem labvēlīgākā nodokļu režīmu struktūru un kantonu lomu nodokļu reformas īstenošanā.

NVO pārstāvju galvenās tēzes

- Uzņēmumi, kuriem piemēro īpašus nodokļu režīmus, patlaban maksā septiņas reizes mazākus korporatīvos nodokļus nekā “parasti” uzņēmumi.
- Šveices pašreizējo nodokļu nolēmumu praksi var uzskatīt par kaitējošu nodokļu praksi.
- Šveices plānotais jaunais patentiem/licencēm labvēlīgākais nodokļu režīms (paredzēts *CTR3*) vēl nav skaidri definēts.
- tomēr jaunus fiskālos pasākumus, ar kuriem aizstāj vecos, var būt grūtāk apstrīdēt, jo tie pastāv arī daudzās ES dalībvalstīs.
- Šveices federālā valdība ir vairāk gatava starptautisku nodokļu nolīgumu parakstīšanai, jo to varētu uzskatīt par progresīvāku un reālistiskāku rīcību, ņemot vērā iespējamo kaitējumu Šveices reputācijai, taču Šveices parlaments ir vairāk kritiski noskaņots pret tiem.
- ņemot vērā gaidāmās valsts mēroga vēlēšanas Šveicē, parlaments var neizrādīt lielu interesi par nodokļu sistēmas reformu, un vēl jo mazāk pēc vēlēšanām, atkarībā no to rezultāta.

4. Tikšanās ar Federālās finanšu ministrijas (*DFF*) valsts sekretāru *Jacques de Watteville* un nodokļu pārvaldes iestādi

Dalībnieki

J. de Watteville pavadīja nodokļu pārvaldes iestādes pārstāvji.

Vēstnieks *Christoph Schelling*, *SIF*, Nodokļu politikas nodaļas vadītājs

Vēstnieks *Dominique Paravicini*, Eiropas lietu direktorāts (*DEA*), Ekonomikas lietu nodaļas vadītājs

Adrian Hug, Šveices Federālās nodokļu pārvaldes iestādes direktors

Fabian Baumer, Šveices Federālās nodokļu pārvaldes iestādes direktora vietnieks, Nodokļu politikas nodaļas vadītājs

Natassia Martinez, *SIF*, Multilaterālo nodokļu jautājumu un korporatīvo nodokļu nodaļa

Darba pusdienās bez iepriekš minētās delegācijas piedalījās arī:

Ruedi Noser, Valsts padomes loceklis, Ekonomikas lietu un nodokļu komitejas vadītājs, Šveices parlaments

Urs Schwaller, Kantonu padomes loceklis, Sociālā nodrošinājuma un veselības komitejas priekšsēdētāja vietnieks, Šveices parlaments

Martin Godel, Ekonomisko lietu valsts sekretariāts (*Seco*), Veicināšanas pasākumu direktorāta direktora vietnieks

vēstnieks *Richard Jones*, ES vēstnieks Šveicē

Ministram uzdotie jautājumi galvenokārt attiecās uz ziņotāju aizsardzību, mazāku valstu nepieciešamību sacensties nodokļu sistēmu jomā, *CTF3* īstenošanas izredzēm un referenduma iespējamību, kā arī to, vai turpmākā informācijas apmaiņa par nodokļu nolēmumiem notiks automātiski vai pēc pieprasījuma / attiecīgās valsts iniciatīvas.

Ministra galvenās tēzes

- Nodokļu nolēmumi Šveicē ir ierasta prakse, un tie ir daļa no dialoga starp nodokļu pārvaldes iestādi un nodokļu maksātājiem.
- Šveices nodokļu nolēmumu prakse līdzinās Francijas praksei.
- Plānots, ka ESAO septembrī definēs nodokļu nolēmumu pieņemšanas sistēmu, un Šveice ir apņēmusies to ievērot.
- Nodokļu nolēmumos tiek tikai interpretēti fakti un likumi, tā nav likumdošana.
- Šveice ir apņēmusies konstruktīvi strādāt ESAO *BEPS* jautājumā un ievērot *BEPS* ieteikumu, kā arī plānotajā *CTR3* atcelt kritizētos kaitējošos nodokļu režīmus.
- “Īpašā nodokļu statusa” atcelšana un vispārējo korporatīvo nodokļu likmju pazemināšana *CTR3* radīs finanšu iztrūkumu, kurš nenovēršami novedīs pie jaunu nodokļu ieviešanas vai citu nodokļu paaugstināšanas, kas savukārt var ietekmēt *CTR3* pieņemšanu un īstenošanu.
- Šveici pati ir kritusi par upuri *LuxLeaks* atklātajai praksei, kura to negatīvi ietekmēja, jo samazināja arī Šveices nodokļu bāzi, un tādēļ tā ir apņēmusies izbeigt kaitējošu nodokļu praksi.
- Starptautiskajos centienos galvenā uzmanība patlaban ir pievērsta nodokļu praksei, bet pasaules līmenī būtu jāpievēršas arī citiem valsts atbalsta pasākumiem, lai radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus.
- G20 ir jāapņemas globāli īstenot *BEPS* pasākumus, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus.
- ES un ESAO būtu jācenšas pieņemt vienādus, nevis atšķirīgus standartus nodokļu jomā.
- Par ziņotāju aizsardzību: Šveices valdība uzskata, ka konkrētais *Falciani* gadījums ir gadījums, kad persona centās pārdot nozagtus uzņēmējdarbības noslēpumus, taču nespēja atrast pircēju un tad piedāvāja šo informāciju Francijas valstij.
- Šveice plāno nākt klajā ar ziņotāju aizsardzības likumu.

- Par Ženēvas “brīvostu”: ministrs piekrita, ka atsevišķos gadījumos prakse ir pārāk nepārredzama, bet tas drīzāk ir muitas (un/vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas) jautājums, nevis kaitējoša nodokļu prakse.
- Jautājumā par ekonomiskās būtības prasībām un ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas likuma piemērošanu vispārzināmos gadījumos, kad šādas būtības nav bijis (*IKEA* u. c.): atbildes nav.

5. Tikšanās ar Dr. *Marco Salvi*, apvienība *Avenir Suisse*

Galvenās tēzes

- Uzņēmumu ienākuma nodoklim (*CIT*) Šveices nodokļu ieņēmumos ir daudz mazāks īpatsvars nekā iedzīvotāju ienākuma nodoklim (*PIT*), līdzīgi kā citās ESAO valstīs.
- Ieņēmumi no *CIT* Šveicē pieaug, lai gan *CIT* likmes samazinās (atbilstoši globālai tendencei).
- Nodokļu uzlikšana kapitālam ir tādā pat līmenī kā līdzīgās Eiropas valstīs.
- “Īpašo nodokļu režīmu” nozīme Šveicē atšķiras atkarībā no kantona.
- Finanšu iztrūkums *CTR3* (ko uzskata par *CIT* fundamentālu pārskatīšanu Šveicē) būs jākompensē ar citiem nodokļiem, piemēram, dividenžu aplikšanu ar augstākiem nodokļiem.
- Fiskālais federalisms ir svarīgs Šveices nodokļu sistēmas un līdz ar to arī jebkādas *CIT* reformas aspekts.

7. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI ĪRIJĀ

Šis ziņojums nav uzskatāms par oficiālu protokolu. Tas ir faktu vākšanas brauciena iekšējs kopsavilkums, kas sagatavots viedokļu apmaiņai, kura notika TAXE komitejas sanāksmē 2015. gada 23. jūnijā. Ar iesaistītajām trešajām pusēm tā saturs netika apspriests.

TAXE KOMITEJA *ad hoc* delegācijas vizīte Dublinā (Īrijā) 2015. gada 28. maijs

Darba kārtība

- 8.30-9.45 **Tikšanās ar ieinteresētajām personām**
Īrijas nodokļu institūts, *Martin Lambe*, izpilddirektors
Ieņēmumu komisijas locekļi (*Revenue Commissioners*) *Niall Cody*, Ieņēmumu komisijas priekšsēdētājs
- 10.00 - 11.00 **Tikšanās ar finanšu ministru *Michael Noonan***
- 11.15 - 12.30 **Tikšanās ar Īrijas parlamenta (*Oireachtas*) Finanšu komitejas locekļiem**
Apvienotā Apakšpalātas un Senāta Finanšu komiteja
Dr. *Liam Twomey*, deputāts, priekšsēdētājs
Brian Walsh, deputāts
Pat Rabbitte, deputāts
Richard Boyd Barrett, deputāts
- Apvienotā Apakšpalātas un Senāta Eiropas lietu komiteja**
Seán Kyme, deputāts
Kathryn Reilly, senatore
- 12.30 - 13.30 **Darba pusdienas**
Profesors *Frank Barry*, Dublinas Trīsvienības koledža (*TCD*)
Seamus Coffey, Korkas Universitātes koledža (*UCC*)
- 13.30- 15.00 **Citas tikšanās ar ieinteresētajām personām**
Feargal O'Rourke, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, *PWC*
Conor O'Brien, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, *KPMG*
Jim Clarken, *Oxfam Ireland* izpilddirektors
Dr. *Micheál Collins*, Nevina Ekonomisko pētījumu institūts (*NERI*)

Dalībnieku saraksts

Deputāti

Alain LAMASSOURE, priekšsēdētājs	
Burkhard BALZ	EPP
Elisa FERREIRA	S-D
Michael THEURER	ALDE
Sven GIEGOLD	Verts/ALE
Marco VALLI	EFDD

Pavadošie deputāti

Brian HAYES	EPP
Marian HARKIN	ALDE
Peter SIMON	S-D
Hugues BAYET	S-D
Matt CARTHY	GUE

1. Tikšanās ar ieinteresētajām personām

Īrijas nodokļu institūts, *Martin Lambe*, izpilddirektors
Ieņēmumu komisijas loceklis *Niall Cody*, Ieņēmumu komisijas priekšsēdētājs
(ievadvārdi pielikumā)

Galvenie konstatējumi

Ieņēmumu komisijas priekšsēdētājs norādīja, ka Īrijas nodokļu pārvaldes iestāde ir pilnīgi neatkarīga struktūra, kura atskaitās parlamentam. Termins “nodokļu nolēmumi” Īrijā netiek lietots, bet nesaistoši konsultatīvi atzinumi tiek izmantoti neskaidru vai nepārliciecināmu nodokļu likumu/noteikumu gadījumos. Nodokļu pārvaldes iestādei nav tiesību interpretēt likumus, tā var vienīgi izvērtēt nodokļu maksātāja norādītos faktus, vajadzības gadījumā sniedzot atšķirīgu vērtējumu.

Viņš noliedza, ka daudznacionāli uzņēmumi Īrijā nodokļus nemaksā vai maksā ļoti maz; ieņēmumi tiek pilnībā aplikti ar nodokli Īrijā, ja tie ir gūti Īrijā.

Globālas peļņas aplikšanai ar nodokli ir vajadzīga daudzpusēja/globāla pieeja. Īrija ir apņēmusies īstenot ESAO *BEPS* projektu un velta tam ievērojamus resursus, kā arī uzskata sevi par vienu no vadošajām valstīm cīņā pret ārzonas jurisdikcijām.

Deputāti uzdeva jautājumus par nacionālo nodokļu pārvaldes iestāžu izvirzītajām prasībām globālas peļņas novērtēšanai, kopīgu revīziju nepieciešamību, to, vai informācijas apmaiņa nodrošinātu informāciju par to, vai nodokļi peļņai ir piemēroti citus, nesaistītu pušu darījuma principa interpretāciju transfertcenu noteikšanā, kā arī par konsultatīvo atzinumu skaitu un ekonomisko būtību, uz kuru tie attiecas.

Ieņēmumu komisijas pārstāvis atbildēja, ka kopīgas revīzijas regulāri tiek veiktas galvenokārt netiešo nodokļu/PVN jomā programmā *Fiscalis* un ka konsultatīvie atzinumi tiek sniegti salīdzinoši reti (2010. gadā — 99, 2011. gadā — +/- 100, 2012. gadā — 108) salīdzinājumā ar 120 000 nodokļu deklarācijām, ko uzņēmumi iesniedz katru gadu, un ka tādējādi tiek apliecināts, ka šī nav Īrijas nodokļu sistēmas galvenā iezīme.

Viņš norādīja, ka informācija par ekonomisko vērtību, uz kuru attiecas minētie atzinumi, nav pieejama.

2. Tikšanās ar finanšu ministru *Michael Noonan*

Ministra galvenās tēzes

- Īrija bija viena no pirmajām, kas parakstīja ASV Ārvalstu konta nodokļa atbilstības aktu (*FATCA*) un ESAO standartu par automatisku informācijas apmaiņu, un saskaņā ar ESAO informāciju ir viena no 18 valstīm ar visaugstāko nodokļu pārredzamības standartu, tātad ir apņēmusies nodrošināt nodokļu pārredzamību.
- Īrija atbalsta ES Rīcības kodeksa jautājumu grupu (*CoCG*), prasa veikt reformu, lai veicinātu tās darbību un stiprinātu tās priekšsēdētāja lomu.
- Īrijā ir zema(-āka) uzņēmumu ienākuma nodokļa (*CIT*) nominālā likme, proti, 12,5 %, taču tajā mazāk nekā citās dalībvalstīs piemēro izņēmumus, kā rezultātā faktiskā *CIT* likme ir salīdzinoši augsta(-āka) — aptuveni 11 %. Īrija to uzskata par pārredzamāku un efektīvāku sistēmu, kuras rezultātā arī nodokļu apiešana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas notiek mazākā apmērā.
- Īrijai ir starptautiska nodokļu stratēģija (pielikumā), kurā galvenā uzmanība pievērsta Īrijas

- nodokļu sistēmai ietekmei uz jaunattīstības valstīm. Īrija patlaban pārskata Īrijas nodokļu sistēmas plašāko ietekmi uz jaunattīstības valstīm.
- Īrija atbalsta ESAO *BEPS* darbu, taču uzskata, ka tam būtu jāattiecas arī uz jaunattīstības valstīm. Īrija atbalstītu starptautisku forumu, kurā būtu iesaistītas jaunattīstības valstis.
 - Īrija ir gatava apspriest pārskatītu KK(U)INB priekšlikumu, ja Komisija ņems vērā daudzo / lielākās daļas dalībvalstu iebildumus.
 - Īrijas “sarkanās līnijas” ir *CIT* likmes nesaskaņošana, vienprātības principa saglabāšana nodokļu jautājumos un subsidiaritātes ievērošana.
 - Komisijai būtu jāievēro Īrijas ierosinātais “ceļvedis” KKUINB jautājumos (iesniegts Īrijas prezidentūras laikā), jākoncentrējas uz kopēju nodokļu bāzi, kā arī jāiekļauj attiecīgie *BEPS* ieteikumi — tad vienošanos varētu plānot panākt 12–18 mēnešu laikā.
 - par *Apple* lietu (neapspriežot konkrētas šīs lietas detaļas): Īrija pilnībā sadarbojas ar Komisiju šajā lietā un neuzskata, ka tas varētu jebkādi apdraudēt tās attiecības ar ES nodokļu jautājumos. Īrija uzskata, ka šī lieta ir vairāk politiski nekā juridiski pamatota un ka Komisijas lēmuma atlikšana *Apple* lietā liecina par to, ka juridiskais pamatojums, ļoti iespējams, ir vājš. Lieta neattiecas uz *Apple* Īrijā gūtajiem ieņēmumiem, bet gan uz peļņu, kas gūta citur un novirzīta caur Īriju.
 - Par “double Irish” sistēmu: tā nav Īrijas nodokļu kodeksa daļa vai iezīme, bet neatbilstība ASV nodokļu kodeksam, kam ar Īriju nav sakara. Lai arī Īrija no savas puses gatavojas slēgt šo režīmu, citās jurisdikcijās šī nepilnība saglabājas. Neatbilstības nevar novērstas vienas valsts ietvaros / izolēti, tas iespējams tikai globālā/starptautiskā līmenī.
 - Īrija gatavojas pakāpeniski likvidēt “double Irish” sistēmu un apsver iespēju ieviest standarta praksi.
 - Par informācijas apmaiņu par nodokļu nolēmumiem: Īrija atbalsta informācijas apmaiņu par nodokļu nolēmumiem, kā to ierosinājusi Komisija, bet tikai divpusēju nodokļu nolīgumu gadījumos?
 - Par transfertcenu noteikšanu: Strīdos ar citām dalībvalstīm par transfertcenu noteikšanu 80 % gadījumos iznākums bija Īrijai labvēlīgs.
 - Īrija pauž bažas par *Nexus* pieeju attiecībā uz patentiem labvēlīgākiem nodokļu režīmiem, par kuru panākta vienošanās starp Vāciju un Apvienoto Karalisti un pēc tam ESAO līmenī, jo šī pieeja lielākām valstīm būtu izdevīgāka nekā mazākām.
 - Īrija 2015. gadā saskaņā ar ESAO standartu plāno ieviest zināšanām labvēlīgāku nodokļu režīmu.

3. Tikšanās ar Īrijas parlamenta (*Oireachtas*) Finanšu komitejas locekļiem — apvienotā Apakšpalātas un Senāta Finanšu komiteja un apvienotā Apakšpalātas un Senāta Eiropas lietu komiteja

No apvienotās Finanšu komitejas:

priekšsēdētājs Dr. *Liam Twomey*, deputāts

Brian Walsh, deputāts

Pat Rabbitte, deputāts

Richard Boyd Barrett, deputāts

No apvienotās Apakšpalātas un Senāta Eiropas lietu komitejas:

Seán Kyne, deputāts

Kathryn Reilly, senatore

Deputāti norādīja, ka diskusija ir nevis par *CIT* likmju saskaņošanu, bet gan par *CIT* bāzi, ar nodokli apliekamo ieņēmumu definīciju un nodokļu uzlikšanas vietu.

Viņi uzdeva jautājumus par nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā, veselīgu nodokļu konkurenci pretstatā kaitējošai un šīs konkurences lomu ārvalstu tiešo investīciju piesaistīšanā, kopīgu revīziju iespējamību, to, ka nedarbojas informācijas apmaiņa par nodokļu nolēmumiem pēc pašiniciatīvas un par turpmāk plānotā zināšanām / intelektuālajam īpašumam labvēlīgākā nodokļu režīma struktūru.

Īrijas deputātu galvenās tēzes

- *CIT* nominālā likme 12,5 % apmērā ir leģitīma; to Īrija nav gatava apspriest.
- Lai gan vidējās faktiskās *CIT* likmes aprēķini atšķiras, tā, visticamāk, nav daudz zemāka, jo ir maz izņēmumu.
- Nodokļu uzlikšanas jautājums ES saglabājas dalībvalstu kompetencē; nodokļu konkurence būtu uzskatāma par veselīgu, kamēr tā ir godīga un pārredzama.
- Īrijai kā mazai, perifērai dalībvalstij nodokļu politika ir nepieciešama ārvalstu tiešo investīciju piesaistei. Īrijas (kā Apvienotās Karalistes bijušās kolonijas ar neattīstītu infrastruktūru un nelielu iedzīvotāju skaitu) ekonomikas veiksmīgumu pēc Otrā pasaules kara lielā mērā ir noteikusi nodokļu politika.
- Divos Īrijas referendumos par ES jautājumiem vairākums nolēma nodokļu politiku saglabāt valsts kompetencē.
- Tomēr parlamenta (un, iespējams, arī iedzīvotāju) mazākums nepiekrīt Īrijas vispārējam konsensam par tās nodokļu politiku un nodokļu konkurenci un uzskata, ka Īrijas (un Eiropas) nodokļu maksātāji maksā par nodokļu apiešanu.
- Par KKIINB: bažas pastāv un nekur nezudīs, taču Īrija aktīvi un konstruktīvi iesaistīsies diskusijās.
- Par *BEPS*: Īrija atbalsta *BEPS* projektu, bet uzskata, ka ESAO valstīm, to īstenojot, būs jārikojas kopīgi.
- Par nodokļu uzlikšanas vietu: principā piekrīt, ka ieņēmumiem/peļņai nodokli uzliek vietā, kurā tiek radīta vērtība; varētu piekrist, ka Īrijas turpmāk plānotais zināšanām / intelektuālajam īpašumam labvēlīgākais nodokļu režīms attiektos tikai un Īrijā veiktiem pētniecības un izstrādes pasākumiem.

4. Darba pusdienas

Profesors *Frank Barry*, Dublīnas Trīsvienības koledža (*TCD*)
Seamus Coffey, Korkas Universitātes koledža (*UCC*)

Deputāti apšaubīja “mazas valsts” argumentu, jo to varētu attiecināt uz daudzām dalībvalstīm (Beneluxa valstīm, Baltijas valstīm, Kipru, Maltu, Portugāli un Austrumeiropas dalībvalstīm), un uzdeva jautājumus par trijstūra “US-IRL/NL-Bermudas” darbību un atbilstošiem stimuliem, kas nepieciešami nodokļu reformu ātrai īstenošanai (jo šķiet, ka *FATCA* tika ātri īstenota, pateicoties ASV spiedienam).

Akademiķu galvenās tēzes

- Īrijai ir augsts ārvalstu investīciju līmenis, 80 % Īrijas eksporta rada Īrijā bāzēti daudznacionāli uzņēmumi, šie daudznacionālie uzņēmumi viegli maina eksporta galamērķus, līdz ar to ir noturīgāki pret krīzēm. Daudznacionālie uzņēmumi ir Īrijas ekonomikas atlabšanas galvenais faktors.

- Nekas neliecina par to, ka notiktu starptautiska sacensība par zemāko *CIT*. No *CIT* gūto ieņēmumu daļa salīdzinājumā ar NKI un kopējiem nodokļu ieņēmumiem gadu desmitu laikā ir saglabājusies salīdzinoši nemainīga. Mazām, nabadzīgām un perifērām valstīm parasti ir tendence piemērot zemākas *CIT* likmes nekā lielākām un bagātākām valstīm, kas atrodas centrālāk.
- Lielākā daļa ārvalstu tiešo investīciju Īrijā nāk no ASV. “Double Irish” un citas nodokļu prakses rodas no neatbilstības starp ASV un Īrijas nodokļu sistēmām. Iespējamie no *CIT* gūto ieņēmumu zaudējumi skar ASV, nevis citas ES dalībvalstis.
- “Double Irish” darbojas apvienojumā ar “Nīderlandes sviestmaizi”. Īrija nevar izcelsmes vietā (Īrijā) iekasēt nodokli par procentu un honorāru maksājumiem, kas tiek virzīti caur Nīderlandi (ņemot vērā Procentu un honorāru maksājumu direktīvu), tie pēc tam tiek novirzīti uz trešo valsti (piemēram, Bermudām), jo Nīderlande neuzliek nodokli procentu un honorāru maksājumiem.
- Teorētiski ES varētu ieviest minimālo nodokļa likmi procentiem un honorāriem, kuru pamatā ir intelektuālā īpašuma tiesības, patenti vai licences.

5. Citas tikšanās ar ieinteresētajām personām

Feargal O'Rourke, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, *PWC*

Conor O'Brien, par nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, *KPMG*

Jim Clarken, *Oxfam Ireland* izpilddirektors

Dr. *Michéal Collins*, Nevina Ekonomisko pētījumu institūts (*NERI*)

Ieinteresēto personu galvenās tēzes

- Īrijas nodokļu politika ir cēlusies no Apvienotajā Karalistē izmantotā principa nodokli uzlikt rezidences vietā, kas apstiprināts 1905. gada lietā (Lordu palāta), proti, tā ir vairāk nekā 100 gadus veca tradīcija.
- Kritika galvenokārt vērsta pret Īrijas akciju sabiedrībām.

NVO

- nodokļu politika ir galvenais faktors cīņā pret nabadzību: jaunattīstības valstis saņem pārāk maz nodokļu ieņēmumu, nodokļu trūkums sasniedz USD 91 miljardu gadā.
- ESAO nav jaunattīstības valstu. Tiek prasīta automātiska informācijas apmaiņa ar jaunattīstības valstīm, pat ja tas nenotiek abpusēji, faktisko īpašnieku pārredzamība saskaņā ar 4. *AMLD* noteikto, publiska pārskatu sniegšana par katru valsti atsevišķi (kā daļēji noteikts Grāmatvedības direktīvā un *CRD IV*) un starptautiskas struktūras izveide sadarbībai nodokļu jautājumos.
- *Adam Smith* iedibinātā nodokļu piemērošanas norma (vienkāršība — pašu kapitāls — efektivitāte) starptautiskajā nodokļu sistēmā vairs netiek izmantota, jo tā ir kļuvusi pārāk sarežģīta, negodīga un neefektīva konkurences kropļojumu dēļ.
- *BEPS* projektam būtu jāpalielina nodokļu sistēmas godīgums, pārredzamība un efektivitāte.

8. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI NĪDERLANDĒ

Šis ziņojums nav uzskatāms par oficiālu protokolu. Tas ir faktu vākšanas brauciena iekšējs kopsavilkums, kas sagatavots viedokļu apmaiņai, kura notika TAXE komitejas sanāksmē 2015. gada 23. jūnijā. Ar iesaistītajām trešajām pusēm tā saturs netika apspriests.

TAXE KOMITEJA

ad hoc delegācija vizītei uz Hāgu (Nīderlandē)

2015. gada 29. maijs

Darba kārtība

- 09.00 - 10:30 **Tikšanās ar Nīderlandes parlamenta Finanšu komiteju**
Finanšu komitejas locekļu delegācija
- 10.45 - 12.45 **Tikšanās ar ieinteresētajām personām (ekspertiem, akadēmiķiem, NVO)**
- *Bartjan Zoetmulder*, Nīderlandes Nodokļu konsultantu asociācija
 - *Hans Van den Hurk*, Māstrihtas universitāte
 - *Eikelenboom or Mr de Groot*, laikraksts *Financieele Dagblad*
 - *Indra Römgens*, SOMO, (neatkarīga bezpeļņas pētniecības un tīkla organizācija)
 - *Francis Weyzig*, *Oxfam*
- 14.00–15.00 **Tikšanās ar Nodokļu nolēmumu biroja vadītāju *Pieterbas Plasman***
Finanšu ministrija
- 15.00 - 16.00 **Tikšanās ar Nīderlandes valsts sekretāru nodokļu jautājumos *Eric Wiebes***
Finanšu ministrija

Dalībnieku saraksts

Deputāti

Alain LAMASSOURE, priekšsēdētājs

Esther de LANGE

Elisa FERREIRA

Bernd LUCKE

Michael THEURER

Fabio DE MASI

Philippe LAMBERTS

Marco VALLI

Pavadošie deputāti

Cora van NIEUWENHUIZEN

Sven GIEGOLD

Peter SIMON

Paul TANG

PPE

S-D

ECR

ALDE

GUE

Verts/ALE

EFDD

ALDE (NL)

Verts/ALE

S-D

S-D (NL)

1. Tikšanās ar Nīderlandes parlamenta Finanšu komiteju

- *Sjoera Dijkers*, deputāte
- *Helma NPPEéerus*, deputāte
- *Ed Groot*, deputāts
- *Wouter Koolmees*, deputāts
- *Arnold Merkies*, deputāts
- *Jesse Klaver*, deputāts

Deputātu galvenās tēzes

- Visas valstis/dalībvalstis konkurē nodokļu jomā, arī tādēļ, lai piesaistītu ārvalstu tiešās investīcijas.
- NL atbalsta informācijas apmaiņu nodokļu nolēmumu jomā.
- NL ir valsts ar visaugstāko ienākošo un izejošo ārvalstu tiešo investīciju līmeni (vairāk nekā DE, UK un JP, kopā ņemot).
- Nodokļu nolēmumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu dialogu starp nodokļu iestādēm un nodokļu maksātājiem.
- NL būtu jāuzskata nevis par nodokļu oāzi, bet gan par vērtiem uz nodokļu oāzēm, jo tā neapliek ar nodokli izejošos procentu un honorāru maksājumus.
- NL ir veikusi pasākumus, lai vērstos pret tukšiem fiktīviem uzņēmumiem, ir ieviesusi ekonomiskās būtības noteikšanas testu un vispārīgus ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumus (*GAAR*).
- NL nodokļu nolēmumos tiek tikai interpretēti likumi, nenotiek vienošanās par likmēm.
- NL parlaments atklāti apspriež NL nodokļu politiku, vienotas nostājas nav.
- NL ir piedāvājusi pievilcīgus stimulus nodokļu jomā maziem, jauniem uzņēmumiem, cerot, ka no mazajiem, neglītajiem pilēniem izaugs gulbji, tomēr daudzi par gulbjiem nekļūst.
- Par *KKUINB*: NL bija pret sākotnējo priekšlikumu, taču ir gatava izskatīt pārskatītu priekšlikumu, kurā nav ietvertas izvēles iespējas (netiek veidots pašreizējiem valsts nodokļu režīmiem paralēls režīms), vispirms tiktu sākts ar kopēju bāzi un vēlāk notiktu konsolidācija, iespējams, kombinācijā ar minimālo likmi.
- Par *CBCR*: atbalsta publisku *CBCR*.
- Nīderlandes turpmāk plānotais inovācijai labvēlīgākais nodokļu režīms atšķiras no, piemēram, Apvienotās Karalistes patentiem labvēlīgākā nodokļu režīma, jo tas attiecas tikai uz NL notikušas pētniecības un izstrādes (ne patentu) izmaksām.

Deputāti uzdeva jautājumus par NL pozicionēšanu kā “maza dalībvalsts” un tās kā iespējamās nodokļu oāzes lomu (atsaucoties uz *PWC* brošūru par valstīm), robežām starp kaitējošu un veselīgu nodokļu konkurenci, nepieciešamību ES līmenī koordinēt nodokļu politiku, to, ka 17 no lielākajiem Portugāles uzņēmumiem ar nodokļiem saistītu iemeslu dēļ pēdējos gados ir pārcēlušies savu galveno mītni uz NL, cerībām, ka gaidāmā NL prezidentūra Padomē sniegs konstruktīvu ieguldījumu ES politikas nostādņu tālākā izstrādē nodokļu jomā, NL nostāju par publisku *CBCR*, Rīcības kodeksa jautājumu grupas protokolu pieejamību, kā arī *FIAT* un *Starbucks* lietu detaļām.

Nīderlandes parlamenta deputāti labprāt sadarbosies ar TAXE komiteju un ir piekrituši apmeklēt starpparlamentāro sesiju 2015. gada 17. jūnijā.

2. Tikšanās ar ieinteresētajām personām (ekspertiem, akadēmiķiem, NVO)

- *Bartjan Zoetmulder*, Nīderlandes Nodokļu konsultantu asociācija
- *Hans Van den Hurk*, Māstrihtas universitāte
- *Eikelenboom or Mr de Groot*, laikraksts *Financieele Dagblad*
- *Indra Römgens*, *SOMO* (neatkarīga bezpeļņas pētniecības un tīkla organizācija)
- *Francis Weyzig*, *Oxfam*

Galvenās tēzes

- NL nodokļu nolēmumu prakse, īpaši iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu, ir balstīta uz ESAO transfertcenu noteikšanas pamatnostādņem (kuras pieļauj zināmu rīcības brīvību).
- T. s. zināšanu grupas NL nodokļu pārvaldes iestādē uzrauga saskaņotu pieeju nodokļu nolēmumiem.
- starptautiski uzņēmumi meklē darbības centrus, lai investētu ES. Ņemot vērā (no nodokļiem) brīvu kapitāla apriti ES (saskaņā ar Mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu direktīvu un Procentu un honorāru maksājumu direktīvu) un to, ka NL nepiemēro nodokli izejošiem procentu un honorāru maksājumiem, NL ir pievilcīga investīcijām.
- Lēmums par procentu un honorāru maksājumu neaplikšanu ar nodokli ir valsts izvēle, citas valstis (piemēram, UK, BE) var izvēlēties neuzlikt nodokli dividendēm.
- KKKUINB būtu izdevīgāka lielām, industrializētām dalībvalstīm, nevis mazām dalībvalstīm ar pakalpojumu ekonomiku.
- NL inovācijai labvēlīgākais nodokļu režīms attiecas tikai uz pētniecības un izstrādes izmaksām, kas radušās NL (deputātu jautājums par to, vai par pētniecību un izstrādi, kura nodota ārpalpojumu sniedzējiem trešās valstīs, bet nomināli tiek pārvaldīta NL, arī varēs atskaitīt nodokļus NL, palika atklāts/neatbildēts).
- NL inovācijai labvēlīgākais nodokļu režīms ir ierobežotāks nekā UK patentiem labvēlīgākais nodokļu režīms, jo attiecas tikai uz pētniecības un izstrādes izmaksām, nevis vienkārši īpašumā esoša patenta izmaksām.

NVO

- Ir steidzami jāpārskata Procentu un honorāru maksājumu direktīva, lai iekļautu vispārīgu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumu (*GAAR*).
- Nodokļu konkurence ES iekšienē tiek uzskatīta par tuvredzīgu, tai ir plašāka ietekme gan ES iekšienē, gan globāli, tostarp arī jaunattīstības valstīs.
- Ar nodokļu nolēmumiem būtu jāapmainās, un tie būtu jāpublisko; nepietiek ar informācijas apmaiņu par nodokļu nolēmumiem, tiem ir jābūt publiskiem un apvienojumā ar publisku *CbCR*.

Deputāti uzdeva jautājumus par “Bermudu trijstūra” (“US-IRL/NL-Bermudas”) darbību, to, kā nodokļu pārvaldes iestāde horizontāli uzrauga nodokļu maksātāju darbību atbilstību noteikumiem, Nīderlandes inovācijai labvēlīgāko nodokļu režīmu un viedokli par vēlāk gaidāmu, pārskatītu KKKUINB priekšlikumu.

Deputāti norādīja, ka, ja mazās dalībvalstis pretojas KKKUINB priekšlikumam tikai tāpēc, ka baidās palikt zaudētājos, to varētu novērst, izdarot izmaiņas KKKUINB priekšlikumā iekļautajā sadalījuma formulā.

3. **Tikšanās ar Nodokļu nolēmumu biroja vadītāju *Pieterbas Plasman***

Deputāti uzdeva jautājumus par nodokļu nolēmumu dienesta, kurš ir daļa no nodokļu pārvaldes iestādes, neatkarību, nodokļu nolēmumu raksturu (saistošs), ekonomiskās būtības noteikšanas testa būtību, praksi neuzlikt nodokļus procentu un honorāru maksājumiem NL, horizontālās uzraudzības un inovācijai labvēlīgāka nodokļu režīma darbību, nodokļu nolēmumu atbilstību ES valsts atbalsta noteikumiem, nodokļu nolēmumu pārredzamību, citai dalībvalstij sniegta nodokļu nolēmuma izmaksu novērtējumu (tā trūkumu) un Nīderlandes nodokļu inspektoru ievēroto pamatprincipu (atbalstīt uzņēmējdarbību? atbalstīt ekonomikas politiku? maksimāli palielināts valsts ieņēmumus? piemērot likumu?).

Galvenās tēzes

- Nodokļu pārvaldes iestādē ir komandas, kuru darbs saistīts ar iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu un iepriekšējiem nodokļu nolēmumiem un kurā katrā ir 12 cilvēki; tās nav atsevišķas struktūras, bet gan daļa no nodokļu pārvaldes iestādes.
- Pamatprincips ir piemērot likumu.
- Ekonomiskās būtības prasība: lai pieprasītu iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu un/vai iepriekšēju nodokļu nolēmumu, nodokļu maksātājam ir jāatbilst ekonomiskās būtības noteikšanas prasībām.
- Nodokļu maksātāju darbību atbilstības noteikumiem horizontāla uzraudzība ir vispārpieņemts princips nodokļu jomā. Iestāžu darba pamatā ir savstarpēja uzticēšanās un izpratne, bet ne akla uzticēšanās.
- Nodokļu konsultanti nodokļu maksātāja vārdā var pieprasīt iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu un/vai iepriekšējus nodokļu nolēmumus, taču neietekmē lēmumus šajos jautājumos.
- Valsts atbalsts: tā kā pret visiem nodokļu maksātājiem iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu un/vai iepriekšēja nodokļu nolēmuma jautājumā izturas vienlīdzīgi, nav runas par valsts atbalstu.
- *FIAT*, *Starbucks*: komentāri par atsevišķiem nodokļu maksātājiem netiek sniegti.

4. **Tikšanās ar Nīderlandes valsts sekretāru nodokļu jautājumos *Eric Wiebes***

Deputāti uzdeva jautājumus par pamatojumu/motivāciju, kā dēļ daudznacionālie uzņēmumi bāzējas NL vai pārceļas uz to, gaidāmās NL prezidentūras lomu KĶUINB, *CbCR* un Procentu un honorāru maksājumu direktīvas virzīšanā uz priekšu, nodokļu nolīgumu lomu (neplānotā?) likumdošanas nepilnību radīšanā, nodokļa uzlikšanas vietas novērtēšanu saistībā ar inovācijai labvēlīgāko nodokļu režīmu, *Fiat*, *Starbucks* un *Crosswinds* lietu konkrētām detaļām, citai dalībvalstij sniegta nodokļu nolēmuma izmaksu novērtēšanu (vai tās trūkumu) un Rīcības kodeksa jautājumu grupa s protokolu pieejamību.

Valsts sekretāra galvenās tēzes

- NL atbalsta starptautiski vienlīdzīgus konkurences apstākļus nodokļu jomā.
- NL nodokļu sistēmai ir 3 pamatprincipi: vienādi izturēties pārrobežu un (ES iekšienē) / valsts iekšienē veiktu/notikušu pārvedumu gadījumā (t. i., nepiemērot atšķirīgus nodokļus izejošiem procentu un honorāru maksājumiem, neatkarīgi no tā, vai tas notiek ES iekšienē

vai ārpus tās robežām), peļņu aplikt ar nodokli pievienotās vērtības rašanās vietā, iepriekš nodrošināt juridisko noteiktību (iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu un/vai iepriekšēji nodokļu nolēmumi).

- Ieviešot ekonomiskās būtības noteikšanas testu un vispārīgus ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumus, pastkastītes/fiktīvie uzņēmumi bez ekonomiskās būtības NL izzudīs.
- NL būs viena no vadošajām valstīm informācijas apmaiņā par nodokļu nolēmumiem un ir paziņojusi par izmēģinājuma projektu ar DE šajā jomā.
- KUIINB: konsolidācijas problēma — NL (un liels skaits / vairākums dalībvalstu) paliktu zaudētājos; vispirms sākt ar nodokļu bāzi.
- Atbalsta *BEPS*, kritizē jaunattīstības valstu atstāšanu ārpus *ESAO/BEPS*.
- NL iekļāva *GAAR* nodokļu dubultas neuzlikšanas nolīgumos ar 23 lielākajām jaunattīstības valstīm.
- Atbildes uz tehniskiem jautājumiem tiks sniegtas rakstiski.
- Atteicās iepazīstināt EP ar Rīcības kodeksa jautājumu grupas protokoliem.

9. PIELIKUMS. ZIŅOJUMS PAR DELEGĀCIJAS VIZĪTI APVIENOTAJĀ KARALISTĒ

Šis ziņojums nav uzskatāms par oficiālu protokolu. Tas ir fakts vākšanas brauciena iekšējs kopsavilkums, kas sagatavots viedokļu apmaiņai, kura notika TAXE komitejas sanāksmē 2015. gada 23. jūnijā. Ar iesaistītajām trešajām pusēm tā saturs netika apspriests.

TAXE KOMITEJA

ad hoc delegācijas vizīte Londonā (Apvienotajā Karalistē)
2015. gada 18. jūnijs

Darba kārtība

- 09.00 - 10.00 Tikšanās ar Valsts kases sekretāru finanšu jautājumos, parlamenta deputātu *David Gauke*
- 10.00 - 11.00 Tikšanās ar Viņas Majestātes Valsts kases (*HMT*) un Viņas Majestātes Ieņēmumu un muitas dienesta (*HMRC*) ekspertiem
Jim Harra, ģenerāldirektors, Uzņēmumu ienākuma nodokļa nodaļa, *HMRC*
Fergus Harradence, departamenta direktors, Uzņēmumu ienākuma nodokļa vienība, Uzņēmējdarbības un starptautisko nodokļu grupa, *HMT*
Andrew Dawson, Nodokļu nolīgumu vienības vadītājs, galvenais sarunu vedējs Apvienotās Karalistes nodokļu nolīgumu jomā un ANO Ekspertu komitejas par starptautisko sadarbību nodokļu jautājumos loceklis, *HMRC*
Maura Parsons, direktora vietniece, par transfertcenu noteikšanas jautājumiem atbildīgās grupas vadītāja *HMRC* Starptautiskās uzņēmējdarbības departamentā un *HMRC* Transfertcenu noteikšanas jautājumu padomes priekšsēdētāja
Aiden Reilly, starptautisko attiecību vadītājs, Uzņēmumu nodokļu, starptautisko nodokļu un nodokļu marku direktorāts, *HMRC*
- 11.30 - 12.30 Neoficiāla tikšanās ar Pārstāvju palātas Publisko kontu komitejas locekļiem *Meg Hillier*, *Margaret Hodge* un *Guto Bebb*
- 13.00 - 13.45 Darba pusdienas
Prof. *Prem Sikka*, grāmatvedības profesors, Esekssas Uzņēmējdarbības skola, Esekssas universitāte
Frank Haskew, Anglijas un Velsas Zvērinātu grāmatvežu institūta Nodokļu fakultāte, un *Ian Young*, par starptautisko nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs
- 14.00 - 16.00 Tikšanās ar uzņēmējdarbības pārstāvjiem, nodokļu konsultantiem un NVO
Will Morris (GE), Lielbritānijas Rūpniecības konfederācijas (*CBI*) Nodokļu komitejas un *BLAC* Nodokļu komitejas priekšsēdētājs, kā arī citi Lielbritānijas Rūpniecības konfederācijas locekļi
Richard Collier, vecākais nodokļu partneris, *PwC*
Joseph Stead, *Christian Aid*
Meesha Nehru, programmu direktore, *Fair Tax Mark*

Dalībnieku saraksts

Deputāti

Alain LAMASSOURE, priekšsēdētājs

Danuta HÜBNER

Elisa FERREIRA

Bernd LUCKE

Michael THEURER

Molly SCOTT CATO

Marco ZANNI

Pavadošie deputāti

Frank ENGEL

Peter SIMON

Anneliese DODDS

Sven GIEGOLD

Matt CARTHY

PPE

S-D

ECR

ALDE

Verts/ALE

EFDD

PPE

S-D

S-D

Verts/ALE

GUE

1. Tikšanās ar Valsts kases sekretāru finanšu jautājumos, parlamenta deputātu *David Gauke*, kurā piedalījās arī Valsts kases Uzņēmējdarbības un starptautisko nodokļu grupas direktors *Mike Williams*

Deputāti uzdeva jautājumus par Apvienotās Karalistes (AK) nostāju KKUINB jautājumā, AK nostāju aizjūras teritoriju jautājumos, *CBCR*, AK patentiem labvēlīgāko nodokļu režīmu, Londonas Sitijai piemēroto nodokļu režīmu, banku pārredzamību, AK viedokli *Google* nodokļu jautājumā, AK viedokli par minimālajiem nosacījumiem godīgas nodokļu konkurences nodrošināšanai un to, vai AK kā starptautiskā līmenī vadoša valsts, būtu gatava veikt koordināciju ES līmenī.

Valsts sekretāra galvenās tēzes

- AK ir pret KKUINB ES līmenī, jo tas neatrisinātu transfertcenu noteikšanas jautājumus pasaules mērogā.
- AK ir vadoša loma *BEPS* jomā, un tā uzskata, ka risinājumu var rast tikai starptautiskā līmenī.
- AK vēlas izveidot ciešāku saikni starp vietu, kur uzliek nodokļus, un vietu, kur notiek saimnieciskā darbība.
- AK virzās uz priekšu *BEPS* jomā, ieviešot noteikumus par savstarpēji neatbilstīgiem hibrīdrežīmiem un *CBCR*.
- Ir jāatjaunina nodokļu noteikumi, lai ņemtu vērā intelektuālā īpašuma tiesību aizvien lielāko nozīmi.
- AK atbalsta lielāku sadarbību starp nodokļu iestādēm, bet ne pilnīgu saskaņošanu.
- Aizjūras teritorijas ir panākušas ievērojamu progresu pārredzamības jomā un tagad atbilst starptautiskajiem standartiem.
- Nodokļu nolēmumi uzņēmumiem ir ļoti svarīgi.
- Sitijai netiek piemērots īpašs nodokļu režīms.

2. Tikšanās ar Valsts kases (*HMT*) un Ieņēmumu un muitas dienesta (*HMRC*) ekspertiem

- *James Harra*, komisārs un Viņas Majestātes Ieņēmumu un muitas dienesta (*HMRC* — Apvienotās Karalistes nodokļu iestādes) Izpildu komitejas loceklis
- *Fergus Harradence*, direktora vietnieks, Uzņēmumu ienākuma nodokļu jautājumi, *HMT*
- *Andrew Dawson*, Nodokļu nolīgumu vienības vadītājs, *HMRC*
- *Maura Parsons*, direktora vietniece, par transfertcenu noteikšanas jautājumiem atbildīgās grupas vadītāja *HMRC* Starptautiskās uzņēmējdarbības departamentā un *HMRC* Transfertcenu noteikšanas jautājumu padomes priekšsēdētāja
- *Aiden Reilly*, starptautisko attiecību vadītājs, Uzņēmumu nodokļu, starptautisko nodokļu un nodokļu marku direktorāts, *HMRC*

Deputāti uzdeva jautājumus par trastiem un fondiem, minimālajām prasībām, kurām jāatbilst, lai saimnieciskajai darbībai nodokļus uzliktu AK, KKUINB, AK lomu saistībā ar aizjūras teritorijām, *CBCR*, AK patentiem labvēlīgāko nodokļu režīmu, nodokļu nolēmumu sniegšanu AK, 4 lielo grāmatvedības uzņēmumu lomu, nodokļu iestāžu pilnvarām un lomu nodokļu noteikumu piemērošanā, kā arī *HMRC* pozīciju iepretim Rīcības kodeksa jautājumu grupai.

HMRC galvenās tēzes

- AK ir vienojusies par nodokļu iestāžu lielāku sadarbību ar aizjūras teritorijām.
- Trastiem un fondiem tiek piemēroti īpaši nodokļu noteikumi. Nodokļus tiem uzliek vai nu trasta/fonda līmenī, vai ekonomiskā labuma guvēju līmenī.
- AK patentiem labvēlīgākais nodokļu režīms atbilst ES noteikumiem, un transfertcenu noteikšanas noteikumi atbilst ESAO noteikumiem. Uzņēmums var izmantot patentiem labvēlīgāko nodokļu režīmu arī tad, ja intelektuālais īpašums nav izstrādāts, bet ir iegūts AK. Ieguves gadījumā var gadīties, ka labvēlīgāks nodokļu režīms tiek piemērots divreiz: gan valstī, kur patents tiek izstrādāts, gan AK. Šī nodokļa neuzlikšana nevienā no abām valstīm varētu tikt novērsta, kad ESAO gada beigās būs pabeigusi “nexus” pamatnostādņu izstrādi. Tomēr tiek prasīta minimāla ekonomiskās būtības esamība: netiek pieļauta situācija, ka AK netiek nodarbināts neviens darbinieks.
- AK ir pret KKKUINB, taču darbosies, lai *BEPS* noteikumi tiktu īstenoti ES līmenī.
- *HMRC* nestrādā gandrīz neviens no 4 lielajiem uzņēmumiem norīkots darbinieks.

3. Neformāla tikšanās ar dažiem Pārstāvju palātas Publisko kontu komitejas locekļiem

- *Margaret Hodge* (Leiboristu partija, Benkinga (Londona)), Publisko kontu komitejas iepriekšējā priekšsēdētāja
- *Meg Hillier* (Leiboristu partija, Dienvidheknija un Šordiča), Publisko kontu komitejas tikko ievēlētā priekšsēdētāja
- *Guto Bebb* (Konservatīvā partija, Eberkonvija (Velsa))

Tā kā Publisko kontu komitejas sastāvs pēc maijā notikušajām vēlēšanām vēl nav oficiāli apstiprināts, notika neformāla tikšanās. Publisko kontu komitejas locekļi pauda savu personisko viedokli, nesaistot to ar komiteju.

Publisko kontu komitejai iepriekšējā sasaukuma laikā bija ļoti nozīmīga loma cīņā pret agresīvu nodokļu plānošanu, īpaši ņemot vērā vairākus ziņojumus un daudznacionālo uzņēmumu uzklaušīšanas.

Deputāti uzdeva jautājumus par AK nostāju KKKUINB jautājumā, Publisko kontu komitejas lomu, lai iesaistītu AK cīņā pret agresīvu nodokļu plānošanu, šīs komitejas pilnvarām nodokļu jautājumos, šīs komitejas turpmāko darba programmu, AK nostāju aizjūras teritoriju jautājumos, *CBCR*, banku pārredzamību, kā arī AK nostāju attiecībā uz lielāku saskaņošanu šajā jomā.

Margaret Hodge un *Meg Hillier* (Leiboristu partija) galvenās tēzes

- Publisko kontu komiteja ir saņēmusi ļoti jūtamu sabiedrības atbalstu: lai gan šai komitejai nav pilnvaru nodokļu jomā, tās darbs ir ļoti ietekmējis izpildvaru.
- Deputātiem ir jāizdara spiediens uz valdību, lai veicinātu progresu.
- Ir jāizdara vairāk attiecībā uz nodokļu konsultantiem.
- Valstu nodokļu kodeksi ir pārāk sarežģīti.
- AK nepiekritīs lielākai saskaņošanai, bet iesaistīsies lielākas pārredzamības nodrošināšanā.
- Uz *CBCR* ir jāraugās kā uz divdaļīgu procesu: publiska *CBCR* ilgtermiņā būs dabisks solis.
- Ir ļoti grūti nodrošināt ziņotāju labāku aizsardzību, īpaši aizsardzību darba vietā.
- Runājot par to, kā novērst valdības apmaksātu profesoru iespējas strādāt arī par nodokļu konsultantiem, viņas uzsvēra, ka ES noteikumi traucē “agresīvu” nodokļu konsultantu izslēgšanu publiskā iepirkuma procedūrās.

Guto Bebb (Konservatīvā partija) galvenās tēzes

- AK mainās, pateicoties Publisko kontu komitejas darbam.
- Nodokļiem jābūt zemiem, bet tie ir jāmaksā.
- Saskaņošanai nav izredžu, bet pārredzamībai tās ir labas.
- Jaunu nodokļu atvieglojumu ieviešana varētu radīt jaunas nepilnības likumdošanā, kā tas notika, AK piešķirot atvieglojumus labdarībai.

Atbildot uz jautājumu par to, vai būtu iespējams rīkot daudznacionālo uzņēmumu kopīgu uzklauššanu, jaunievēlētais komitejas priekšsēdētājs neizslēdza šādu iespēju.

4. Darba pusdienas ar grāmatvežu pārstāvjiem un grāmatvedības profesoru

- Prof. *Prem Sikka*, grāmatvedības profesors, Esekssas Uzņēmējdarbības skola, Esekssas universitāte
- *Frank Haskew*, Anglijas un Velsas Zvērinātu grāmatvežu institūta (*ICAEW*) Nodokļu fakultāte
- *Ian Young*, par starptautisko nodokļu jautājumiem atbildīgais vadītājs, *ICAEW* (CV pieejams vizītes materiālos)

Prof. Sikka galvenās tēzes

- Nodokļu nozare AK ir ļoti spēcīga: AK ir lielākais nodokļu speciālistu skaits uz vienu iedzīvotāju. Tā ir ļoti ienesīga nodarbošanās.
- Nodokļu grāmatvežiem netiek ieteikts nestrādāt nodokļu plānošanas jomā.
- Ja nodokļu jomā strādājoši uzņēmumi uzskata, ka konkrēta nodokļu shēma netiks apstrīdēta, tie to pārdod.
- Cīņai pret agresīvu nodokļu plānošanu trūkst politiskās gribas. AK labi padodas likumu ieviešana, bet ne to piemērošana — AK valdība pēc *LuxLeaks* būtu varējusi veikt *PwC* izmeklēšanu, taču to nedarīja.
- Grāmatvežu ētikas kodekss nedarbojas.

Ian Young un Frank Haskew galvenās tēzes

- Nodokļu konsultantiem un grāmatvežiem ir būtiska loma uzņēmumos. ESAO līdz gada beigās sagatavos 1000 lappuses. Uzņēmumiem būs vajadzīga palīdzība noteikumu īstenošanā.
- Šajā profesijā ir panākts liels progress virzībā uz augstāku ētiku.
- Grāmatveži ir pret publisku *CBCR*; būtu jāievēro ESAO pamatnostādnes.
- Viņiem nav skaidras nostājas jautājumā par grāmatvedības un revīzijas funkciju nodalīšanu uzņēmumos.

5. Tikšanās ar uzņēmējdarbības pārstāvjiem, nodokļu konsultantiem un NVO

- *Will Morris*, Nodokļu komitejas un ESAO Uzņēmējdarbības un rūpniecības konsultatīvās komitejas priekšsēdētājs, Lielbritānijas Rūpniecības konfederācija (*CBI*)
- *Richard Collier*, vecākais nodokļu partneris, *PwC*
- *Joseph Stead*, *Christian Aid*
- *Meesha Nehru*, programmu direktore, *Fair Tax Mark*

CBI galvenās tēzes

CBI ir uzņēmusies vadību rīcības modeļu mainīšanā, un līdz šim ir panākts ļoti daudz.

Lieli uzņēmumi AK atzīst, ka tiem ir reputācijas problēmas, un nopietni izturas pret šo jautājumu. CBI virzās uz lielāku korporatīvo sociālo atbildību, bet rīcības modeļu maiņa prasa laiku.

CBI atbalsta CBCR, ciktāl tā notiek valdību līmenī. CBI nav pārliecināta, ka publiskai CBCR sniegtu kādas priekšrocības.

CBI atbalsta brīvprātīgu KUIINB.

CBI piekrīt, ka nodokļu apiešana ir business, bet nodokļi arī rada izmaksas uzņēmumiem. Ir jāatrod pareizais līdzsvars.

PwC galvenās tēzes

- PwC Apvienotajā Karalistē nodarbina 18 000 darbinieku, no kuriem 3000 strādā ar nodokļiem.
- PwC nesaskata interešu konfliktu tajā, ka tā sniedz konsultācijas nodokļu jomā gan valdībām, gan uzņēmumiem.
- AK valdība ir BEPS atbalstītāju priekšgalā, bet, no otras puses, tai ir agresīva konkurences stratēģija.
- Jebkādam nodokļu konsultantu rīcības kodeksam nevajadzētu kļūt obligātam.
- ESAO transfertcenu noteikumi nav domāti tam, lai no tiem izvēlētos izdevīgākos.
- Nodokļu nolēmumi ir svarīgi uzņēmumiem un nepieciešami ESAO noteikumu ievērošanai.

Christian Aid galvenās tēzes

- BEPS vajadzētu attiekties arī uz jaunattīstības valstīm.
- CBCR — tāda kā tā ierosināta BEPS — ir labs izejas punkts.
- Lielākai pārredzamībai ir izšķiroša nozīme.
- Ir jāpārtrauc negodīga nodokļu konkurence ES iekšienē.

Fair Tax Mark galvenās tēzes

- CBCR vajadzētu būt publiskai, bet pārredzamība nav pietiekama.
- 4 lielie uzņēmumi pārāk ietekmē HRMC. AK labi padodas noteikumu ieviešana, bet ne to piemērošana.

MAZĀKUMA VIEDOKLIS

saskaņā ar Reglamenta 56. panta 3. punktu
Fabio De Masi GUE/NGL grupas vārdā

GUE/NGL grupa atzinīgi vērtē TAXE ziņojuma būtību. Tajā ir lietderīgi priekšlikumi lielāka taisnīguma nodrošināšanā nodokļu jomā un ir atspoguļota taupības pasākumu negatīvā ietekme uz nodokļu sistēmas taisnīgumu. Lai gan mēs sniedzām lielu ieguldījumu šī ziņojuma galīgā varianta izstrādē, šodienas balsojumā mēs atturamies turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Mēs paužam nožēlu par to, ka ziņojumā nav ietverta nepieciešamība izveidot pilntiesīgu izmeklēšanas komiteju vai vismaz pagarināt TAXE komitejas mandātu. Dokumentu pieejamība joprojām bija neapmierinoša, jo, piemēram, 13 ES dalībvalstis liedza pieeju informācijai par Rīcības kodeksa jautājumu grupu. Daudznacionālās korporācijas ir ignorējušas TAXE komitejas uzaicinājumus, bet vēl nav bijis iespējams noteikt juridisko pamatu sankciju piemērošanai, kā arī ES Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* liecībā TAXE komitejai izskanējušās pretrunas ir palikušas bez atbildes.

Galvenajos jautājumos trūkst vērienīguma, kas pārsniegtu to, ko Komisija jau ir ierosinājusi. Nodokļu nolēmumi būtu jāpublisko, un tiesību akti par nodokļu informācijas slepenību būtu jāpielāgo. Mēs atzinīgi vērtējam nodokļu bāzes konsolidēšanas priekšlikumu. Tomēr neredzam skaidru apņemšanos paplašināt nodokļu bāzi un kritizējam gan pārejas periodu pirms konsolidācijas, kas ļauj kompensēt pārrobežu peļņu un zaudējumu, gan to, ka nav nekādu atbalsta mehānismu, lai novērstu nodokļu konkurenci starp ES valstīm.

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	26.10.2015
Galīgais balsojums	+: 34 -: 3 0: 7
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Hugues Bayet, Esther de Lange, Fabio De Masi, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ashley Fox, Ildikó Gáll-Pelcz, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Eva Joly, Eva Kaili, Othmar Karas, JPPEe Kofod, Zdzisław Krasnodębski, Georgios Kyrtzos, Alain Lamassoure, Philippe Lamberts, Marju Lauristin, Bernd Lucke, Marisa Matias, Emmanuel Maurel, Morten Messerschmidt, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Rolandas Paksas, Evelyn Regner, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Michael Theurer, Cora van Nieuwenhuizen, Marco Zanni
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gerolf Annemans, Pervenche Berès, Eider Gardiazabal Rubial, Neena Gill, Gunnar Hökmark, Paloma López Bermejo, Thomas Mann, Eva Paunova, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAĶSTA

34	+
ALDE	Sylvie Goulard, Petr Ježek, Michael Theurer, Cora van Nieuwenhuizen
ECR	Bernd Lucke
ENF	Bernard Monot
PPE	Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Alain Lamassoure, Thomas Mann, Luděk Niedermayer, Eva Paunova, Theodor Dumitru Stolojan, Tom Vandenkendelaere, Esther de Lange
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Elisa Ferreira, Eider Gardiazabal Rubial, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Eva Kaili, JPPEe Kofod, Marju Lauristin, Emmanuel Maurel, Evelyn Regner, Peter Simon
VERTS/ALE	Sven Giegold, Eva Joly, Philippe Lamberts

3	-
ECR	Ashley Fox, Zdzisław Krasnodębski, Morten Messerschmidt

7	0
EFDD	Rolandas Paksas, Marco Valli, Marco Zanni
ENF	Gerolf Annemans
GUE/NGL	Fabio De Masi, Paloma López Bermejo, Marisa Matias

Izmantoto simbolu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas